

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 1 (200) STYCZEŃ 1977 R.

IX ZJAZD SP DX KLUBU

Kolejny, IX Zjazd Polskiego Klubu DX odbył się w dniach 16 i 17 października 1976 r. w Bocheńcu koło Małogoszczy. Organizatorem zjazdu był powołany przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Kielcach zespół w składzie: SP7ASZ, SP7ATA, SP7HT, SP7CVW oraz kierownik biura ZOW Antoni Nabiątek.

W zjeździe uczestniczyło ponad 100 członków, kandydatów i sympatyków SP DX Klubu. Członkowie honorowi Klubu byli reprezentowani przez LZ2RF, OK2BIQ i OK2BLG. W zjeździe uczestniczył także przedstawiciel ZG PZK – wiceprezes SP5PA.

Pierwszym punktem porządku dziennego były sprawozdania członków zarządu SP DX Klubu. Prezes SP2AJO omówił działalność zarządu. W okresie od poprzedniego zjazdu SPDXC (w Ursusie, w czerwcu ub. roku) odbyło się 5 zebrań zarządu z udziałem KF Managera PZK, członków komisji działających przy zarządzie i przedstawicieli ZOW, na terenie którego odbywało się zebranie. Współpraca z pionem sportowym ZG PZK układała się dobrze. Niewątpliwym sukcesem było szybkie obliczenie i wydrukowanie wyników tegorocznych zawodów SPDXC Contest (wykonane przez zespół: SP9ZD, SP9PT i SP9CTW). Należy ujemnie ocenić mały udział członków SPDXC w tych zawodach. W roku przyszłym odbędzie się po raz pierwszy część SSB SPDXC Contestu (w pierwszy weekend kwietnia).

Sekretarz zagraniczny SP DX Klubu SP9PT stwierdził, że od 29 czerwca ub.r. wpłynęło 185 zgłoszeń o uzyskanie członkostwa honorowego SPDXC z 25 krajów i 5 kontynentów. Dotychczas wydano 1352 dyplomy członkostwa honorowego krótkofalowcom ze 100 krajów. Członkiem honorowym z setnego kraju został ZD7SD, w związku z czym otrzymał pamiątkowy puchar.

Sekretarz krajowy SP DX Klubu SP6ALL poinformował zebranych, że w okresie sprawozdawczym przyjęto 15 zgłoszeń kandydatów do SP DX Klubu. Wydano 36 nalepek. Sprawy sportowe omówił SP9CTW. Zestawiono i opublikowano 4 tabele współzawodnictwa DX. Zebrano i opracowano wnioski dotyczące regulaminu „Intercontestu”. Redaktor biuletynu klubowego SP7ASZ poinformował, że wydano 12 numerów tego biuletynu, w tym 5 rozesłano do wszystkich członków klubu.

Przewodniczący komisji sędziowskiej zawodów SPDXC Contest zapoznał uczestników zjazdu z przebiegiem i wynikami zawodów, które odbyły się 3 i 4 kwietnia ub.r.

Następnie odbyła się uroczystość wręczenia przez SP5PA odznaczeń przyznanych członkom Polskiego Klubu DX. Srebrny Medal za Zasługi dla Obronności Kraju otrzymali SP5XM i SP5DVD, a brązowy – SP7PV. Złotą Odznakę Zasłużonego Pracownika Łączności otrzymał SP9PT.

Podczas sprawozdaniach i wręczeniu odznaczeń wręczono dyplomy za zajęcie czołowych miejsc w SPDXC Contestie 1976 r., a następnie odbyła się dyskusja. Tematem jej były przedstawione propozycje zmian regulaminów SPDXC Contestu, Intercontestu i SP DX Maratonu, a także problemy sportowe i techniczne nurtujące czołówkę krótkofalowców polskich. Zgłoszone wnioski i postulaty pod adresem zarządu SPDXC zostały ujęte w uchwale zjazdu, opracowanej przez komisję w składzie: SP5QU, SP9ZD i SP6FER.

Podczas zjazdu zostały wygłoszone trzy prelekcje: SP5XM – na temat anten KF, SP9ZD – na temat zakłóceń w odbiorze radiowym i

telewizyjnym powodowanych przez radiostacje amatorskie oraz SP5QU – na temat przystosowania nadajników SSB do pracy telegraficznej. Wolny czas wypełniły spotkania w grupach zainteresowań i giełda materiałowa. Wielu uczestników IX Zjazdu SP DX Klubu pracowało także na okolicznościowej radiostacji SPØDXC, zainstalowanej w ośrodku wypoczynkowym „Wierna” – miejscu zjazdu i zakwaterowania uczestników.

Po zakończeniu obrad zorganizowano wycieczkę do jaskini „Raj”. Następnym, X Zjazd Polskiego Klubu DX odbędzie się prawdopodobnie w czerwcu 1977 r. w Białej Podlaskiej.

SP5QU

UCHWAŁA

IX Zjazdu Polskiego Klubu DX – Polskiego Związku Krótkofalowców, obradującego w Bocheńcu w dniach 16 i 17 października 1976 roku.

Zjazd ocenia pozytywnie działalność Zarządu Polskiego Klubu DX i komisji działających w ramach zarządu w czasie od VIII Zjazdu. Polski Klub DX brał czynny udział we wszystkich istotnych dla PZK przedsięwzięciach, a jego członkowie wykazywali aktywność w „eterze” i pracy społecznej, a także właściwą postawę w działalności zawodowej, pozakrótkofalarskiej, godną członków czołowego oddziału krótkofalarstwa polskiego.

Szczególnie należy podkreślić sprawne obliczenie zawodów SPDXC Contest 1976 i szybkie wydrukowanie estetycznie wydanych wyników tych zawodów przez Komisję SPDXC Contest 1976/77. Zawody te mają duże znaczenie dla propagandy krótkofalarstwa polskiego w świecie i dla łączności Polonii na całym świecie z Polską, toteż szybkie opracowanie i rozesłanie wyników tych zawodów niewątpliwie przyczyni się do wzrostu ich popularności.

Zjazd podkreśla niezwykle szeroki zasięg i możliwości propagandy Polskiego Ludowej i jej osiągnięć poprzez aktywną pracę DX-ową nadawców polskich. Nawiązywanie drogą łączności kontaktów osobistych z krótkofalowcami całego świata, rozesłanie stojących na odpowiednim poziomie kart QSL i nadawanie dyplomów, masowy udział w zawodach SPDXC Contest, powinny być uznaną przez władze i popieraną formą wkładu polskich krótkofalowców-DX-owców w umocnienie pozycji i prestiżu naszego kraju na arenie światowej. Szczególna rola przypada tu kontaktom z krótkofalowcami pochodzenia polskiego, zajmującymi w swych krajach nieraz wysokie stanowiska polityczne i gospodarcze.

Zjazd zwraca się do Prezydium ZG PZK o jak najszybsze nawiązanie kontaktów z Towarzystwem „Polonia” i ustalenie planu współpracy. Zjazd nakłada na członków Klubu moralny obowiązek szczególnie aktywnej pracy z krótkofalowcami pochodzenia polskiego. Kontakty te powinny służyć propagowaniu osiągnięć naszego kraju.

Do osiągnięcia Polskiego Klubu DX w minionym roku należy zaliczyć aktywny udział członków w większości krajowych i międzynarodowych zawodów krótkofalarskich oraz utrzymywanie czołówki stacji polskich w ciągłej gotowości do pracy, z jednoczesną modernizacją i rozbudową sprzętu, co ma między innymi znaczenie dla obronności kraju. Po wysłuchaniu sprawozdań członków Zarządu Polskiego Klubu DX i po dyskusji Zjazd zaleca Zarządowi Klubu kontynuowanie dotychczasowej linii działania, ze szczególną troską o dalsze podnoszenie rangi polskiego sportu DX-owego na arenie międzynarodowej i o działalność wychowawczą wśród młodzieży krótkofalarskiej.

Zjazd postanawia:

1. Zwolnić Zarząd SP DX Klubu z obowiązku egzekwowania warunków utrzymywania członkostwa wychodząc z założenia, że aktywność w eterze i aktywność społeczna w klubach bądź instancjach PZK powinna wynikać z zamiłowania do pracy krótkofalarskiej i nawyków z dotychczasowej działalności, a nie z obawy o utracenie członkostwa SP DX Klubu. Zaleca się zarządowi rozpatrzenie celowości zmiany tekstu paragrafu 10 Regulaminu Klubu i ewentualne przedstawienie wniosków w tej sprawie na następnym zjeździe klubu.
2. Zobowiązać zarząd klubu do zwrócenia się do Zarządu Głównego PZK o wydrukowanie specjalnych zawiadomień-zaproszeń dla nadaw-

ców zagranicznych – członków honorowych SP DX Klubu do wzięcia udziału w przyszłorocznych zawodach SPDX Contest, częściach CW i fonicznej.

3. Zobowiązać zarząd klubu do przedstawienia Zarządowi Głównemu PZK wniosku o nadawanie tytułów Mistrza Polski za zwycięstwo w SPDX Contest, osobno w kategorii CW i fonicznej na dany rok, zamiast za zwycięstwo w zawodach o mniejszej randze.

4. Zobowiązać wszystkich członków i kandydatów SP DX Klubu do udziału w SPDX Contest, a także do propagowania tych zawodów wśród nadawców krajowych i zagranicznych.

5. Zobowiązać zarząd klubu do wystąpienia do ZG PZK o wykonanie znaczków klapowych lub plaketek dla uczestników SPDX Contestu.

6. Przyjąć przedstawione zmiany w regulaminach SPDX Contestu i DX Maratonu, a także nowy regulamin Intercontestu KF.

7. Zobowiązać wszystkich członków do zgłaszania lub potwierdzania swoich stanów DX do współzawodnictwa co najmniej raz na dwa lata.

8. Zobowiązać zarząd klubu do przedstawienia ZG PZK wniosku o stosowanie sankcji w stosunku do stacji SP nie wysyłających logów jakichkolwiek zawodów.

9. Zwiększyć wykorzystanie Biuletynu PZK do propagandy SPDX Klubu i pracy DX-owej.

10. Zapropionować Zarządowi Głównemu PZK utworzenie zespołu do zajmowania się całokształtem zagadnień związanych z walką z zakłóceniami.

11. Zjazd proponuje zorganizowanie następnego, jubileuszowego X Zjazdu Polskiego Klubu DX w Białej Podlaskiej w czerwcu 1977 roku.

Bocheniec, 17 października 1976 r.

KALENDARZ KRÓTKOFALARSKICH IMPREZ SPORTOWYCH NA ROK 1977

Podane terminy zawodów krajowych są ostateczne, natomiast terminy zawodów zagranicznych w większości przyjęto analogiczne jak w roku 1976. Dokładniejsze informacje o terminach zawodów zagranicznych będą podawane w Biuletynie ZG PZK. Regulaminy niektórych zawodów będą publikowane w „Radioamatorze” lub Biuletynie PZK.

Poszczególne rubryki oznaczają: datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia (GMT), pasma (UKF – 144 i 432 MHz, KF – wszystkie 5 pasm), CW – telegrafia, F – fonia, wszystkie rodzaje modulacji, M – mixed, tj. telegrafia i telefonia, SSB – telefonia z modulacją jednowstęgową, N – termin niepewny, b.d. – brak danych.

Część I – Wszystkie imprezy (chronologicznie)

STYCZEŃ

3	19-22	144	M	ISO ZHP - Kraków
6	17-20	144	M	SP-K
8/9	21-21	3,5	CW	YU-DX
9	b.d.	3,5	CW	RSGB - Affiliated Societies
12/13	18-18	KF	CW	DX-YL North American Contest
13	15-18	3,5	M	SP-K
15/16	15-15	KF	CW	QRP-DARC
16	05-09	3,5 i 7	M	Oświęcim (LOK)
26/27	18-18	KF	F	DX-YL North American Contest
29/30	00-24	KF	CW	French-Contest REF

LUTY

3	17-20	144	M	SP-K
5/6	00-24	KF	F	ARRL-DX cz. I
6	09-12	UKF	M	BBT + Fieldday DARC
10	15-18	3,5	M	SP-K
12/13	b.d.	1,8	CW	RSGB First 1,8 MHz Contest
12	15-22	KF	SSTV	SSTV - Contest
13	07-14	KF	SSTV	„ „
13	18-24	UKF	M	SP9 VHF Contest cz. I
14	18-24	UKF	M	SP9 VHF Contest cz. II
19/20	00-24	KF	CW	ARRL-DX cz. I
19/20	18-18	KF	F	YL-OM
24	16-18	3,5	M	SPCC-77 (Wrocław)
26/27	00-24	KF	F	French Contest (REF)

MARZEC

3	17-20	144	M	SP-K
5/6	00-24	KF	F	ARRL-DX cz. II
5/6	18-18	KF	CW	YL-OM
5/6	16-16	UKF	M	I Test Subregionalny
10	15-18	3,5	M	SP-K
12/13	b.d.	KF	CW	Commonwealth
17	15-18	3,5	M	CQ KOS
19/20	00-24	KF	CW	ARRL-DX cz. II
26/27	00-24	KF	SSB	CQ WW WPX SSB

KWIECIEŃ

3	b.d.	3,5	CW	RSGB-QRP
2/3	15-24	KF	CW	SP DX Contest
7	17-20	144	M	SP-K
9/10	00-24	KF	M	Common Market DX
10	6-7 i 12-13	KF	SSB	OK-SSB
11	07-13	144	M	Wielkanocne - OK1
14	15-18	3,5	M	SP-K
16	14-24	144	FM	FM-DARC
16/17	15-24	KF	SSB	SSB SP DX SSB Contest
16/17	15-17	KF	M	H22 Contest N
21	15-18	3,5	M	Dni Leninowskie i Hutnika
21	19-21	144	M	Dni Leninowskie i Hutnika
23/24	12-18	KF	M	PACC
23/24	b.d.	KF	F	VP9 N

MAJ

1	b.d.	3,5 i 7	CW	Queens Jubilee
5	17-20	144	M	SP-K
7/8	16-16	UKF	M	II Test Subregionalny
7/8	b.d.	KF	CW	VP9
9	17-20	KF	M	Dni Zwycięstwa (LOK)
12	15-18	3,5	M	SP-K
15	6-12	3,5 i 7	SSB	V SP-SSB Contest
14	00-24	KF	CW	ITU (PY)
18	14-24	144	FM	FM-DARC
21	00-24	KF	F	ITU (PY)
21/22	21-21	KF	M	CQ MIR N
22	b.d.	3,5 i 7	F	Queens Jubilee N

CZERWIEC

2	17-20	144	M	SP-K
4/5	16-12	UKF	M	CQ-V-OK3
9	15-18	3,5	M	SP-K
11/12	17-17	KF	CW	Europa Field Day
12	06-09	3,5 i 7	CW	XIX SP9 Test I
18/19	10-16	KF	F	All Asia
24	05-09	3,5 i 7	M	Dni Morza
25/26	20-01	1,8	CW	Summer 1,8 MHz RSGB

LIPIEC

2/3	00-24	KF	F	YV Independent
2/3	15-15	KF	CW	QRP-DL
2/3	16-16	UKF	M	III Test Subregionalny IARU
2/3	16-16	UKF	M	OK-PD-77
7	17-20	144	M	SP-K
14	3-6 i 21-23	3,5	CW	Junior-Test Ognisko 77
14	15-18	3,5	M	SP-K
16/17	00-24	KF	M	HK-DX
17	b.d.	3,5	CW	80m Field Day RSGB
22	04-07	3,5	M	Rocznica PKWN - Lublin
30/31	00-24	KF	CW	YV-Independent

SIERPIEŃ

4	17-20	144	M	SP-K
6	b.d.	KF i UKF	M	PD-K-LOK
6/7	18-04	UKF	M	LZ VHF cz. I
7	06-16	UKF	M	LZ VHF cz. II
6	08-14	432	M	BBT + Fieldday DARC
7	08-14	144	M	BBT + Fieldday DARC
7	07-13	144	M	QRP PK UKF
6/7	18-18	KF	M	YO-DX Contest
6/7	b.d.	KF	F	LU-DX Contest
11	15-18	3,5	M	SP-K
13/14	00-24	KF	CW	WAE DC
20/21	10-16	KF	CW	All Asia (N - 27/28?)

WRZESIEŃ

1	17-20	144	M	SP-K
3/4	17-17	KF	SSB/F	Field Day RSGB
3/4	16-16	UKF	M	I Region IARU Contest
4	00-24	KF	CW + SSB	LZ-DX Contest
8	15-18	3,5	M	SP-K
10/11	00-24	KF	F	WAE DC
15	15-18	3,5	M	Ham Spirit SP7
17/18	15-18	KF	CW	Scandinavian Activity
24/25	15-18	KF	F	Scandinavian Activity
25	04-07	3,5	M	Dni Zielonej Góry

PAŹDZIERNIK

1/2	10-10	KF	F	VK-ZL-OC-DX Contest
1/2	16-16	432 i 1296	M	I Region IARU Contest
6	17-20	144	M	SP-K
8/9	07-19	21 i 28	F	RSGB 21/28
8/9	10-10	KF	CW	VK-ZL-OC-DX Contest
9	18-24	UKF	M	SP9 VHF Cont. cz. I
10	18-24	UKF	M	SP9 VHF Cont. cz. II
8/9	16-16?	UKF	M	DM-UKF, UP2-UKF?
12	15-18	3,5	M	Dzień L.W.P. i Tydzień LOK
13	15-18	3,5	M	SP-K
15/16	12-12	7	F	RSGB 7 DX
15/16	15-15	KF	CW	WADM
18	15-18	3,5 i 144	M	Dzień Łącznościowca (LOK)
22	14-24	144	FM	DARC-FM
29/30	00-24	KF	F	CQ WW DX

LISTOPAD

3	17-20	144	M	SP-K
5/6	12-12	7	CW	RSGB-7-DX
5/6	16-16	UKF	CW	CW Marconi Contest
10	15-18	3,5	M	SP-K
12/13	b.d.	1,8	CW	RSGB 160 m
13	00-24	KF	M	OK-DX Contest
19/20	19-06	1,8	CW	OE-160 m
26/27	00-24	KF	CW	CQ WW-DX

GRUDZIEŃ

1	17-20	144	M	SP-K
3/4	22-16	1,8	CW	ARRL-CW-DX-160
3/4	b.d.	3,5	CW	TOP's
4	14-16	3,5	M	Dni Górnika
4	16-18	144	M	Dni Górnika
8	15-18	3,5	M	SP-K
10/11	20-20	KF	CW	EA-DX Contest
11	06-09	3,5 i 7	CW	CW XIX SP9 Test II
17/18	12-24	28	M	ARRL-WW-DX-10m
24/25	b.d.	KF	M	HA5-WW
26	6-10	UKF	CW	Świąteczne - OK1
	i 11-15			

Część II - Zawody krajowe według klas

Klasa międzynarodowa

SP DX Contest	2/3.IV	15-24	KF	CW
SP DX SSB Contest	16/17.IV	15-24	KF	SSB
XLVII SP9 VHF C	12/13.II	18-24	UKF	M
XLVIII SP9 VHF C	8/9.X	18-24	UKF	M

Klasa krajowa

ISO ZHP - Kraków	3.I	19-22	144	M
Junior Test CW	14.VII	3-6 i 21-23	3,5	CW
QRP - UKF	7.VIII	07-13	144	M
SPARL	IX		3,5 i 144	FOX

Pozostałe zawody wyłaniające Mistrza Polski na rok 1977 zostaną ustalone na najbliższym Plenum ZG PZK.

Klasa okolicznościowa

XXXII rocznica wyzwolenia Oświęcimia	16.I	05-09	3,5 i 7	M
SP Control Contest (SP6)	24.II	16-18	3,5	M
Rocznica wyzwolenia Koszalina	17.III	15-18	3,5	M

Dni Leninowskie

i Hutnika	21.IV	15-18	3,5	M
		19-21	144	M
Dni Zwycięstwa	9.V	17-20	KF	M
V SP SSB Test	15.V	06-12	3,5 i 7	SSB
XIX SP9 Test KF	12.VI	06-09	3,5 i 7	CW
Dni Morza	24.VI	05-09	3,5 i 7	M
Rocznica PKWN	22.VII	04-07	3,5	M
HAM SPIRIT SP7	15.IX	15-18	3,5	M
Dni Zielonej Góry	25.IX	04-07	3,5	M
Dzień LWP i Tydzień LOK	12.X	15-18	3,5	M
Dzień Łącznościowca	18.X	15-18	3,5 i 144	M
Dni Górnika	4.XII	14-16	3,5	M
		16-18	144	M
XIX SP9 TEST KF	11.XII	06-09	3,5 i 7	CW

W ciągu roku mogą być wprowadzone jeszcze inne zawody do klasy okolicznościowej, a niektóre z już wymienionych mogą być przeniesione decyzją Plenum do klasy krajowej.

Część III - Zawody i konkursy cykliczne

SP-K UKF - pierwszy czwartek miesiąca: 6.I, 3.II, 3.III, 7.IV, 5.V, 2.VI, 7.VII, 4.VIII, 1.IX, 6.X, 3.XI, 1.XII. 1977 r.

SP-K KF - drugi czwartek miesiąca: 13.I, 10.II, 10.III, 14.IV, 12.V, 9.VI, 14.VII, 11.VIII, 8.IX, 13.X, 10.XI, 8.XII. - 1977 r.

Maraton UKF - tura I - 1.I do 31.III, tura II 1.IV do 30.VI, tura III 1.VII do 30.IX, tura IV 1.X do 31.XII.1977 r.

Część IV - Interkontesty

Interkontest KF 1977

1. SP DX Contest CW	2/3. IV	15-24	CW
2. SP DX SSB Contest	16/17.IV	15-24	SSB
3. CQ WW WPX SSB Cont.	26/27.III	00-24	SSB
4. CQ WW DX Cont. CW	26/27.XI	00-24	CW
5. CQ WW DX Cont. Fone	29/30.X	00-24	Fone
6. WAEDC CW	13/14.VIII	00-24	CW
7. WAEDC Fone	10/11.IX	00-24	F
8. CQ MIR	21/22.V.	21-21	KF M
9. OK DX Cont	13.XI	00-24	KF M
10. All Asia Fone	18/19.VI	10-16	KF F

Interkontest UKF 1977

1. XLVII SP9 VHF C	13 i 14.II	18-24	UKF	M
2. I Test Subreg. IARU	5/6.III	16-16	UKF	M
3. II Test Subreg. IARU	7/8.V	16-16	UKF	M
4. CQ V-OK3	4/5.VI	16-12	UKF	M
5. III Test Subreg. IARU	2/3.VII	16-16	UKF	M
6. Terenowe zawody QRP	7.VIII	7-13	144	M
7. IARU Region I VHF Contest	3/4.IX	16-16	144	M
8. IARU Region I UHF/SHF Cont.	1/2.X	16-16	432	M
9. XLVIII SP9 VHF C	9 i 10.X	18-24	UKF	M
10. Marconi CW Contest	5/6.XI	16-16	UKF	CW

Do punktacji zalicza się pięć najwyższypunktowanych zawodów. Zgłoszenia do Interkontestu przyjmuje SP9ADU, skr. poczt. 73, 30-950 Kraków 23.

Dzienniki za zawody UKF należy wysyłać w terminie do 7 dni od dnia zawodów na adres SP6XA, dr Tadeusz Matusiak, ul. Szenwalda 7 m. 3, 51-672 Wrocław 9. Manager Sportowy PK UKF, SP6XA dokonuje przydziału terenowych QTH na liczniej obsadzone zawody.

Dzienniki za zawody KF należy wysyłać na adres: krajowe - do organizatorów zawodów, zagraniczne - do Biura ZG PZK z zaznaczeniem na kopercie „Dziennik zawodów”, adres: skr. poczt. 320 00-950 Warszawa 1.

Niewysłanie dziennika za zawody, w których brało się udział, jest naruszeniem podstawowych zasad amatorskiej etyki! „Ham Spiritu” i fakt ten będzie opublikowany w wynikach zawodów, a także może spowodować, na wniosek organizatorów, zastosowanie przez ZG PZK dalej idących konsekwencji.

SP6LB

**POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)**
Skrzynka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

**ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 2 (202) LUTY 1977 R.**

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

● W dniu 1 grudnia 1976 r. wydane zostało Zarządzenie nr 53 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w sprawie nadania Polskiemu Związkowi Krótkofalowców uprawnień organizacji wiodącej w zakresie amatorskiej radiolokacji sportowej. Zarządzeniem tym zaliczono amatorską radiolokację do sportów technicznych oraz określono dokładnie jej definicję.

Definicja ta brzmi: „Pod pojęciem amatorskiej radiolokacji sportowej rozumie się uczestnictwo w sportowych zawodach lokalnych, krajowych i międzynarodowych, polegających na odnajdywaniu ukrytych radiostacji amatorskich w czasie biegu terenowego przy użyciu odpowiedniego przenośnego sprzętu radiowego lub wyłącznie na podstawie radionamiaru. Zawody powinny przewidywać współzawodnictwo o zwycięstwo w poszczególnych konkurencjach, kategoriach i grupach wiekowych, ustalonych przez odpowiednie organizacje krajowe lub międzynarodowe”.

Nowy termin „amatorska radiolokacja” zamiast poprzednio używanego „radiopelengacja” dla popularnych „łowów na lisa” wprowadzony został w oparciu o zalecenia IARU poparte opinią biegłych w zakresie terminologii radiokomunikacyjnej i jest zgodny z oficjalną terminologią międzynarodową.

Polski Związek Krótkofalowców jako organizacja wiodąca uprawniony został do zajmowania się całokształtem spraw amatorskiej radiolokacji sportowej, a w tym m.in.: sprawami regulaminów, przepisów, norm i klas sportowych, szkoleniem oraz nadawaniem uprawnień organizatorom, instruktorom i sędziom ARL; reprezentowaniem kraju na terenie międzynarodowym.

Jednocześnie z tym zarządzeniem, mocą innego postanowienia GKFFiT, sprawy amatorskiej radiolokacji (dawna „radiopelengacja”) zostały wyłączone z zakresu działalności Ligi Obrony Kraju jako organizacji wiodącej.

MIĘDZYNARODOWE ZAWODY SPDX CONTEST 1976

Wyniki i komentarze

Zawody SPDX Contest 1976 odbyły się w dniach 3 i 4 kwietnia 1976 r. Zawody te odbywają się raz w roku, tradycyjnie w pierwszą sobotę i niedzielę kwietnia i trwają przez 33 godziny, od 15.00 GMT w sobotę do 24.00 GMT w niedzielę. Celem zawodów jest nawiązanie jak największej liczby połączeń radiowych pomiędzy amatorskimi stacjami polskimi i zagranicznymi.

W zawodach SPDX Contest 1976 sklasyfikowano na podstawie nadesłanych dzienników (tzw. logów) 451 stacji zagranicznych nadawczych i 53 stacje nasłuchowe; 57 stacji nadesłało logi tylko dla celów kontrolnych.

Ze strony polskich uczestników zawodów sklasyfikowano łącznie 367 stacji indywidualnych i klubowych oraz niestety tylko dwie stacje nasłuchowe. 53 stacje polskie nadesłały logi wyłącznie do kontroli. Jedna stacja polska — SP2KMH została zdyskwalifikowana za niewłaściwe podawanie numerów kontrolnych.

Liczba uczestników zarówno zagranicznych jak i polskich była mniejsza, niż w latach 1973—1975 r. (tablica).

Spośród stacji zagranicznych reprezentowanych było 39 krajów liczących według listy SPDX Klubu, zaś spośród stacji polskich reprezentowanych było 45 województw, lecz tylko 42 województwa zostały uwzględnione w klasyfikacji, ponieważ uczestnicy z trzech województw przesłali swe logi wyłącznie do kontroli.

Znaczna liczba stacji polskich wzięła udział w zawodach; lecz nie nadesłała swoich logów. Komisja sędziowska ustaliła 25 znaków stacji polskich, które były wykazane przez co najmniej trzy stacje za-

graniczne, a logi od tych stacji nie wpłynęły. A oto znaki tych stacji: SP1DNI/2, SP1EUS, SP1FMH, SP1PGM, SP2BLC, SP2FLE, SP2HZB, SP3BLV, SP4KSH, SP5CRX, SP5GFC, SP5IOU, SP5KTD, SQ5Z, SP5GDY, SP7EZZ, SP7KCE/7, SP8ESR, SP9GLJ, SP9FZF, SP9HNB, SP9HOH, SP9HQV, SP9HZV, SP9IJU.

Udział stacji amatorskich w SPDX Contest w latach 1973—1976 (wg SP9KZ)

Wyszczególnienie		R o k			
		1973	1974	1975	1976
Stacje sklasyfikowane	SP	377	398	402	367
	Zagraniczne	526	517	580	456
Logi kontrolne	SP	41	48	39	53
	Zagraniczne	24	49	63	57
Nasłuchowcy	SP	4	8	5	2
	Zagraniczne	61	48	68	53

Wyniki indywidualne zawodów SPDX Contest 1976 zostały staraniem komisji sędziowskiej wydrukowane w formie 16-stronicowej broszury formatu A5 w nakładzie 1000 egzemplarzy. Ponadto broszura zawiera dodatkowo regulamin zawodów SPDX Contest na rok 1977 oraz skrócone regulaminy dyplomów „POLSKA” i SPDX-Klubu dla stacji zagranicznych, których warunki uzyskania mogą być spełnione w czasie trwania zawodów. Broszurę rozesłano do wszystkich uczestników zawodów: do stacji polskich przez oddziały PZK, do stacji zagranicznych — w zależności od liczby uczestników — przez odpowiednie biura QSL, lub indywidualnie. Podawanie więc pełnych wyników zawodów na łamach miesięcznika RiK byłoby niecelowe. Poniżej podano w zestawieniach 10 najlepszych stacji w poszczególnych kategoriach klasyfikacyjnych, oddzielnie dla uczestników zagranicznych i polskich.

Liczby za znakiem wywoławczym w w/w zestawieniach oznaczają ilość zdobytych punktów; skróty SOMB — jeden operator na kilku pasmach; MOMB — wielu operatorów na kilku pasmach i stacje klubowe; SO — jeden operator na jednym (np. 3,5 MHz) pasmie; SWL — nasłuchowcy.

Najlepsze wyniki stacji zagranicznych

SOMB		MOMB		SO DX	
UA3QO	60456	LZ1KDP	70470	UA9CBM	28320
UB5LAY	55399	UK5MAF	67070	UW9WL	27216
LZ2RF	51975	UK6LAZ	62775	UA9ACO	26838
UB5FBQ	43473	UK5QBE	57590	UA9JH	22815
UP2SA	43164	UK2BBB	50056	UA9JAA	20049
UR2RDI	39603	UK2BBE	48762	UJ8JAS	18870
UA3AFL	35400	HATKLF	48360	UW9AT	15210
UA6LBQ	35088	UK6LEZ	48216	UL7PA	12960
UA4HAG	34274	UK9FER	45225	UA9CGL	11232
UB5WCJ	33540	LZ2KSU	42720	UL7LCQ	10200

SO 3,5 MHz	SO 7 MHz	SO 14 MHz
OK1DWA 37023	UB5TAM 13794	UA6LAM 19773
UB5WF 32928	YUINZW 13221	UL7PA 12960
LZ1WI 33595	UV3XH 13209	EA7TL 11220
UA2FAT 31878	UA1QBE 11340	UA4IV 10800
UA3XAC 30870	DM2AQI 10605	UL7AFD 9858
UC2LAZ 30618	UB5QEO 9996	UD6DHW 9801
DM3NKF 29726	UA3RDH 8856	UH8HAB 9408
DM3YBF 27726	YU1OFT 8772	OD5LX 8352
OK2YAX 27698	UP2BAR 8160	EA2IA 6930
YU1NFX 25155	UP2ND 6435	4Z4TA 6216

SO 21 MHz

UA9CN 1488
UA4WAE 811

SWL

UA4-148227 39227
LZ2-PT3 23798
DM-5726/G 25461
UB5-877585 24804
DM-7818/O 22680
DM-6405/N 21528
DM-7176/M 18728
UP2-03872 17280
UC2-00652 17538
OK2-19749 17088

Najlepsze wyniki stacji polskich

SOMB

SP8ECV 87296
SP7CDH 61200
SP7CTY 60918
SP5EXA 54918
SP5ATO 38828
SP9CDA 36992
SP9CTW 32630
SP7AFS 32422
SP9DWT 32064
SP3GCT 30156

MOMB

SP5PWK 76446
SP2KAC 69720
SP9KCB 52288
SP9KRT 49536
SP8PBP 48374
SP3KEY 48326
SP3KCL 44850
SP2KFC 44689
SP6PAZ 40870
SP5KMB 40194

SO 3,5 MHz

SP2FAX 16200
SP5GXL 13203
SP2BBD 11853
SP9BCH 10833
SP5HHV 8640
SP3FAH 7480
SP5ILP 7176
SP8HOK 6896
SP9BDQ 6448
SP9AKD 5911

SO 7 MHz

SP9ICA 16762
SP4HKB 13464
SP2BWO 9164
SP5BAK 9153
SP2JS 8618
SP9JA 6902
SP4INT 6858
SP2FGO 5916
SP6DXG 5880
SP8AIS 5412

SO 14 MHz

SP7EOY 5740
SP8GQU 5425
SP3IGB 5016
SP5GX 4238
SP4DCS 3394
SP5AGU 3728
SP6AEG 3648
SP3HC 3520
SP8ALC 3520
SP6BPY 3519

SO 21 MHz

SP9PT 840
SP5EWY 460
SP6BPK 387
SP8YA/A 351
SP6DNS 315
SP9DH 45

SO 28 MHz

SP9AI 12

SWL

SP9-1573 13950
SP9-1960 3234

Najliczniejszy jak zwykle był udział stacji ze Związku Radzieckiego - 179 nadawców i 11 nasłuchowców. Na drugim miejscu stacje czechosłowackie - 99 nadawców i 7 nasłuchowców, na trzecim stacje z NRD - 47 nadawców i 26 nasłuchowców. Wśród DX-ów poza stacjami z azjatyckich republik ZSRR najliczniej reprezentowana była Japonia - 8 nadawców i 2 nasłuchowców. Rarytatem w zawodach był nadawca z Wysp Kanaryjskich EA8IR, który nawiązał 59 QSO ze stacjami polskimi. Nie zabrakło też naszego rodaka z Libanu, Tadeusza OD5LX wiernego, corocznego uczestnika naszych zawodów, który nie bacząc na zawieruchę wojny domowej nawiązał w Bejrucie 87 QSO ze stacjami SP. Najciekawsze zaś jest to, że nie mogąc wystąpić swego dziennika pocztą (ze względu na zablokowanie jej przez działania wojenne), przedykował cały swój log drogą radiową Bronkowi SP9AI w późniejszym spotkaniu z nim w eterze. Komisja oczywiście uwzględniła tę niezwykłą formę logu, widząc w niej wzór solidności krótkofalowca i poszanowania dla swolch partnerów w zawodach.

W związku z nowym podziałem administracyjnym kraju na 49 województw klasyfikacja zespołowa została przeprowadzona wg województw niezależnie od tego, czy w danym województwie istnieje samodzielny oddział PZK. Wyniki punktowe w tej klasyfikacji obliczono według dotychczasowych zasad (suma punktów stacji z danego województwa, które przeprowadziły minimum 50 QSO, pomnożona przez współczynnik aktywności; współczynnik ten jest ilorazem liczby uczestników przez liczbę licencji pierwszej kategorii w województwie). Klasyfikację województw przedstawiono powyżej. Oceniając jakość logów stacji polskich komisja sędziowska pragnie podkreślić, że znaczna większość oddziałowych KF-managerów PZK bardzo starannie sprawdziła logi otrzymane od stacji amatorskich swojego oddziału i przygotowała wymagane zestawienia wyników. Były jednak zestawienia niekompletne, wypełnione niestarannie, nieczytelnie i na kartkach znacznie odbiegających od wzoru typowego logu PZK, lub w ogóle brak danych do klasyfikacji zespołowej. Na szczególną uwagę zasługują udział w zawodach tylko dwóch polskich stacji nasłuchowych (z SP9) i w porównaniu z liczbą 53 stacji nasłuchowych zagranicznych, a w tym kilku DX-owych jak UA9, EA8, JA5 i JA3, jest to liczba żenująco mała. Tak słabe zainteresowanie nasłuchowców zawodami można sobie różnie tłumaczyć. Zdaniem autora główną przyczyną jest brak wymagań dotyczących praktyki nasłuchowej przed uzyskaniem licencji nadawcy i związana z tym ogólna deprecjacja roli nasłuchowca.

Mimo tych i innych usterek tegoroczny SPDX-Contest był imprezą udaną. Były to ostatnie zawody przeprowadzone według starego Jeszcze, choć już zmodyfikowanego regulaminu - zawody wyłącznie telegraficzne. Ta mała modyfikacja była podyktowana koniecznością zastąpienia starych skrótów powiatów nowymi skrótami województw. Począwszy od roku 1977 zawody SPDX Contest będą organizowane w dwóch turach: część telegraficzna CW i część foniczna SSB - jako dwie niezależne imprezy w odstępie dwóch tygodni.

Klasyfikacja województw

Kolejność rubryk: 1 - miejsce, 2 - województwo, 3 - skrót województwa, 4 - suma uzyskanych punktów, 5 - ilość licencji, 6 - liczba startujących, 7 - współczynnik aktywności, 8 - wynik.

1. Katowice KA 322 020 346 88 0,198 61 597 442
2. Warszawa WA 405 803 281 26 0,092 37 547 571
3. Zielona Góra ZG 193 467 158 28 0,164 31 836 329
4. Nowy Sącz NS 81 622 50 12 0,240 19 565 280
5. Gdańsk GD 185 129 198 18 0,091 17 738 982
6. Gorzów Wlkp. GO 113 130 73 13 0,159 17 250 763
7. Białą Podl. BP 72 747 33 7 0,212 15 431 183
8. Kraków KR 187 545 127 15 0,109 11 774 994
9. Wrocław WR 143 190 187 16 0,081 11 629 634
10. Bielsko B. BB 90 637 105 12 0,114 10 388 512
11. Olsztyn OL 64 689 70 11 0,157 10 165 253
12. Krosno KB 95 586 31 3 0,096 9 250 249
13. Toruń TO 56 812 87 14 0,161 9 142 159
14. Tarnobrzeg TA 33 635 42 7 0,166 5 605 831
15. Poznań PO 71 441 131 10 0,076 5 529 842
16. Bydgoszcz BY 91 169 132 7 0,053 4 834 719
17. Lublin LU 41 659 136 9 0,066 2 756 842
18. Piotrków Tryb. PT 64 851 48 2 0,041 2 702 120
19. Jelenia Góra JG 25 409 42 4 0,095 2 419 902
20. Radom RA 66 627 77 2 0,025 1 730 569
21. Opole OP 58 922 213 6 0,028 1 659 773
22. Włocławek WL 10 445 23 3 0,130 1 362 390
23. Skierniewice SK 30 310 72 3 0,041 1 262 914
24. Szczecin SZ 21 995 140 7 0,050 1 099 750
25. Elbląg EL 45 262 123 3 0,023 1 028 678
26. Koszalin KO 17 274 102 6 0,059 1 019 166
27. Piła PI 10 899 42 3 0,071 778 499
28. Chełm CH 8 565 35 3 0,085 734 142
29. Łódź LD 22 942 199 6 0,030 691 717
30. Wałbrzych WB 12 803 65 3 0,046 590 901
31. Tarnobrzeg TG 32 442 57 1 0,017 568 805
32. Rzeszów RZ 18 443 99 3 0,030 558 878
33. Białystok BK 24 207 145 3 0,020 500 833
34. Zamość ZA 16 813 35 1 0,028 480 709
35. Częstochowa CZ 15 916 70 2 0,028 454 742
36. Legnica LG 9 143 49 2 0,040 313 813
37. Kielce KI 21 371 212 3 0,014 302 418
38. Płock PL 7 176 24 1 0,041 298 999
39. Kalisz KL 1 779 38 3 0,078 140 447
40. Siedlce SE 2 227 30 1 0,033 73 791
41. Leszno LE 1 575 41 1 0,024 38 145
42. Słupsk SL 1 596 61 1 0,015 23 470

Stacje z województw: Sieradz - Si, Suwałki - SU, Przemysł - PR nadeszły logi tylko do kontrol. Z pozostałych województw, tzn.: Ciechanów - Ci, Konin - KN, Łomża - LO logi nie nadeszły.

Należy dodać, że wszystkie dyplomy dla zwycięzców SPDX Contest'u 1976 w poszczególnych krajach i kategoriach zostały już rozdane do zainteresowanych.

Mamy nadzieję, że terminowe rozliczenie zawodów przez obecną nową komisję sędziowską SPDX Contest'u stworzy dobry klimat do licznego udziału w naszej przyszłorocznej imprezie krótkofalowców z wielu krajów całego świata.

SP9ZD
Przewodniczący Komisji Sędziowskiej

WAŻNE DNI KRÓTKOFALARSTWA BYDGOSKIEGO

Sobota 4 grudnia i niedziela 5 grudnia 1976 r. przyniosły ważne wydarzenia krótkofalowcom z Bydgoszczy i województwa bydgoskiego. Pierwszym wydarzeniem było uroczyste otwarcie w dniu 4 grudnia ub.r. nowego pomieszczenia Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK przy ul. 1 Maja 27, uzyskanego dzięki przychylności władz miasta i przebudowanego gruntownie przy pomocy finansowej ZG PZK. Po 15 latach starań, przy ogromnej pracy (szczególnie wiceprezesa ZOW Jana Drzewieckiego SP2-7391 i sekretarza, a zarazem kierownika biura ZOW Bolesława Krzymina SP2ESH) ZOW PZK doczekał się wreszcie siedziby, której mogą mu pozazdrościć inne oddziały. Nowy lokal zawiera dwa pomieszczenia biurowe (w tym jedno przestronne na biuro QSL i bibliotekę techniczną), przestronną świetlicę-salę wykładową, również przestronne laboratorium z trzema stanowiskami pracy, pomieszczenie dla radiostacji, podręczny magazyn, węzeł sanitarny i hall. Wszystkie pomieszczenia są już zagospodarowane, a w hallu wystawiono w kilku gablotach medale, proporzki i fotografie upamiętniające najważniejsze wydarzenia z życia PZK.

Otwarcia lokalu dokonali z-ca dowódcy Pomorskiego Okręgu Wojskowego - gen. bryg. Józef Kolasa oraz wiceprezydent m. Bydgoszczy - mgr Stefan Bielawski. W uroczystości udział wzięli liczni goście, a wśród nich sekretarz ZG PZK Anatol Jegliński SP5CM, dyrektor Zakładów POLON w Bydgoszczy - dr inż. Stanisław Trawliński, honorowy członek Zarządu Oddziału, Okręgowy Inspektor PIR i inni.

Na terenie działania Oddziału (woj. bydgoskie i wrocławskie) znajduje się 36 klubów i ponad 170 radiostacji indywidualnych, a człon-

kowie odnoszą co roku wiele sukcesów, m.in. w SPDX Conteście, w zawodach „Dni Zielonej Góry”, w zawodach radiostacji klubowych i w zawodach amatorskiej radiolokacji.

Sukcesy te w połączeniu z aktywnością społeczną i dobrą pracą Zarządu Oddziału powodują, że w ocenie ZG PZK bydgoski Oddział znajduje się w ścisłej czołówce oddziałów PZK w kraju.

Gen. J. Kolasa zabierając głos podczas uroczystości stwierdził, że działalność krótkofalarska jest pożyteczna jako narzędzie wychowania politechnicznego młodzieży, a równocześnie może spełniać poważną rolę w systemie obronnym, podczas klęsk żywiołowych itp. Organizacja ta skupia ludzi naprawdę zaangażowanych, którzy umiłowali swoje hobby. Młodzież powinna łączyć z dobrych wzorców, aby rozwijać swoje zainteresowania łącznością, zdobywać kwalifikacje i umiejętności techniczne. Wiceprezydent m. Bydgoszczy mgr St. Bielawski dołączył się do życzeń dalszej owocnej pracy i zapewnił, że ZOW PZK w Bydgoszczy może liczyć na pomoc władz miasta.

Drugim wydarzeniem krótkofalarskim było uroczyste spotkanie seniorów, którzy działali w latach międzywojennych w Bydgoskim Klubie Krótkofalowców. Spotkanie to odbyło się 4 grudnia ub.r. w kawiarni „Magnolia”. Uczestniczyło w nim 22 seniorów, w tym kilku mieszkających obecnie na terenie innych oddziałów, jak np. Florian Nowakowski SP1LH, Cyryl Zalewski SP1BC, Józef Jezierski SP2SJ, Zenon Blekiewicz SP2CX i Anatol Jegliński SP5CM. Spotkanie zapoczątkował występ zespołu seniorek Spółdzielni Mieszkaniowej „Zjednoczenie” z osiedla Bartodziej. Następnie uczczono chwilą milczenia pamięć nieżyjących członków Bydgoskiego Klubu Krótkofalowców. Rozpoczęły się wspomnienia. Licznie zgromadzeni przedstawiciele młodszych pokoleń krótkofalowców z zainteresowaniem słuchali opowieści o trudnych początkach krótkofalarstwa bydgoskiego, o wojennych i powojennych losach założycieli i członków dawnego BKK. Szczególnie dużo ciekawych rzeczy mieli do powiedzenia Franciszek Prentki SP2BA, Józef Jezierski SP2SJ i były prezes, współzałożyciel BKK, a w czasie wojny radiotelegrafista partyzancki, działający w Borach Tuchojskich Anatol Jegliński SP5CM.

Zaproponowano utworzenie zespołu seniorów przy ZOW PZK w Bydgoszczy zrzeszającego długoletnich krótkofalowców dla podtrzymania tradycji i więzów koleżeństwa, a także w celu społecznej działalności doradczej dla Zarządu Oddziału. Zebrani przyjęli jednogłośnie przedstawiony regulamin, podjęli decyzję o utworzeniu zespołu seniorów i wybrali trzyosobowy zarząd w składzie: prezes – Franciszek Prentki SP2BA, wiceprezes – Franciszek Grabowski SP2BG i sekretarz – Jan Drzewiecki SP2-7391. Członkowie – założyciele zespołu seniorów otrzymali osobne akty nadania godności członka zespołu. Po zakończeniu spotkania seniorzy zwiedzili nowy lokal ZOW.

Trzecim wydarzeniem był sprawozdawczo-wyborczy zjazd ZOW, który odbył się 5 grudnia ub.r. w udekorowanej akcentami krótkofalarskimi kawiarni „Magnolia”. Był to V jubileuszowy zjazd oddziału. W prezydium zasiadli zaproszeni goście. Sprawozdanie z pracy ZOW w minionej kadencji (lata 1972–1976) złożył prezes SP2ATF. Omówił obecny stan organizacyjny oddziału, osiągnięcia i perspektywy dalszego rozwoju. Godny podkreślenia jest fakt, że poza liczbą 173 nadawców indywidualnych, w oddziale znajduje się 209 nasłuchowców i ponad 100 osób, zajmujących się amatorską radiolokacją. Z osiągnięć sportowych można wymienić czołowe miejsca zajmowane przez oddział w SPDX Conteście (1973 r. – VI miejsce, 1974 r. – IV miejsce i 1975 r. – II miejsce) i w zawodach „Dni Zielonej Góry” (1973 r. – II miejsce, 1974 r. – I miejsce i 1975 r. – I miejsce), a także czołowe lokaty na kolejnych mistrzostwach Polski w amatorskiej radiolokacji. Niewątpliwie największym osiągnięciem ostatniego roku jest wybudowanie własnej siedziby. O zakresie prac i skali trudności przy budowie lokalu ZOW może świadczyć fakt, że aby uzyskać lokal o normalnej wysokości musiano podnieść dach budynku o około 80 cm. Za pomoc w pokonywaniu licznych trudności prezes podziękował dyrekcji zakładów POLON w Bydgoszczy, Zarządowi Głównemu PZK, dowództwu Pomorskiego Okręgu Wojskowego i wielu innym instytucjom i osobom.

Sprawozdanie komisji rewizyjnej Oddziału złożył SP2BA. Omówił finansową i materiałową stronę działalności Oddziału, stwierdzając między innymi, że o gospodarności zarządu może świadczyć osiągnięcie w czasie minionej kadencji ponad 460 tys. zł zysku z działalności magazynowej i usług laboratoryjnych. Na wniosek komisji rewizyjnej udzielono absolutorium ustępującemu zarządowi.

Odbyła się następnie miła uroczystość dekoracji kol. Bolesława Krzymina SP2ESH brązowym Medalem Za Zasługi dla Obronności Kraju i brązową odznaką Zasłużonego Pracownika Łączności. Za społeczny wkład pracy i pomoc w rozwoju ruchu krótkofalarskiego na terenie województwa bydgoskiego wręczono kilku przedstawicielom instytucji i szkół kryształowe puchary, a wyróżniającym się w pracy społecznej członkom oddziału wręczono ponad 30 pamiątkowych proporczyków i kilkanaście talonów na podzespoły z magazynu ZOW.

Jednogłośnie decyzją zebranych nadano godność Honorowego Prezesa Oddziału Dowódcy Pomorskiego Okręgu Wojskowego generałowi dywizji Wojciechowi Barańskiemu.

Do prezydium zjazdu nadeszły telegramy z życzeniami owocnych obrad od prezesa ZG PZK gen. bryg. inż. Leona Kołatkowskiego SP5PZ i wiceprezesa ZG PZK mgr inż. Zbigniewa Cieleckiego SP5PA. Dowództwo Pomorskiego Okręgu Wojskowego nadesłało telegram następującej treści: „Dowództwo Pomorskiego Okręgu Wojskowego wysoko ceniąc działalność wojewódzkiej organizacji PZK dla umocnienia obronności kraju, życzy uczestnikom zjazdu pomyślnych obrad. Życzymy Wam dalszej owocnej pracy w rozwoju tego wspaniałego ruchu, który obok satysfakcji osobistej jej członków, tak wiele wnosi w dzieło zainteresowań techniczno-obronnych i wychowawczych społeczeństwa. Życzymy wszystkim krótkofalowcom dalszych sukcesów sportowych oraz pomyślnej współpracy w dziedzinie obronności.” Telegram podpisali: z-ca Dowódcy Okręgu Wojskowego d/s Politycznych plk mgr Henryk Kondas, Dowódca Pomorskiego Okręgu Wojskowego gen. dyw. Wojciech Barański.

Następnie przeprowadzono wybory nowych władz oddziału. Podczas obliczania głosów zjazd podjął uchwałę wytyczającą główne kierunki działalności dla nowego Zarządu Oddziału.

Nowo wybrany zarząd ukonstytuował się następująco: prezes – Bogusław Piasecki SP2ATF, wiceprezes d/s organizacyjnych – Jan Drzewiecki SP2-7391, wiceprezes d/s technicznych – Zbigniew Chmielowiec SP2AMB, wiceprezes d/s sportowych – Ryszard Czerwiński SP2IW, sekretarz – Bolesław Krzymin SP2ESH, skarbnik – Franciszek Pasicz, KF-manager – Kazimierz Drzewiecki SP2FAX, UKF-manager – Jerzy Doryda SP2DDV, QSL-manager – Czesław Müller SP2DOK, award-manager – Zenon Dembek SP2DE, ARL-manager – Jan Kral SP2FZG, SWL-manager – Wojciech Zurański SP2LIUM. Ponadto wybrano przewodniczących komisji: propagandowo-szkoleniowej – Irenę Jaworską SP0017/BY, technicznej – Edwarda Mańkowskiego SP2JL i sprzętowej – Edmunda Burdzińskiego SP2FKV. Przewodniczącym komisji rewizyjnej oddziału został Franciszek Prentki SP2BA.

SP5QU

DYPLOM „POLSKA”

Dyplom jest wydawany przez ZG PZK – członka IARU za uzyskanie potwierdzonych łączności z województwami Polski po 1.06.1975 r.

Wymagania

1. Uzyskanie potwierdzonych łączności (SWL) od stacji pracujących z różnych województw Polski:
Klasa I – 49 województw
Klasa II – 35 województw
Klasa III – 20 województw
2. Pasma oddzielnie KF lub UKF. Rodzaj emisji dowolny.
3. Koszt dyplomu wynosi 25 zł lub 7 IRC każda klasa. Za spełnienie warunków dyplomu w czasie SPDX Contest lub w zawodach mistrzowskich klasy krajowej dyplom jest wydawany bezpłatnie, a zgłoszenie należy dołączyć do dziennika zawodów. Opłaty należy wnieść na konto ZG PZK w PKO lub dołączyć znaczki pocztowe.
4. Zgłoszenia potwierdzone przez ZOW PZK lub dwu licencjonowanych nadawców należy nadsyłać na adres: Zarząd Główny PZK, Awards Manager, skr. poczt. 320, 00-950 Warszawa.

Ogłoszenie treści regulaminu dyplomu „POLSKA” w RBI SP5PZK, a obecnie w prasie amatorskiej, zachęca na pewno wielu Om’s do złożenia wniosków o wydanie tego interesującego dyplomu.

Długi cykl wydawniczy spowoduje jednak pewną zwłokę w rozesłaniu dyplomów. Na życzenie wnioskodawcy, na dyplomie może być zamieszczona uwaga o osiągnięciu dyplomu na konkretnym pasmie lub jednym rodzajem emisji. Dużą też szansę stanowią krajowe zawody klasy krajowej (mistrzowskie) umożliwiające zdobycie dyplomu bezpłatnie oraz bez konieczności dołączania kart QSL.

Życzę szybkiego spełnienia warunków i uzyskania dyplomu.

KF Manager ZG PZK
Juliusz Schmidt-SP3AUZ

UWAGA!

Data zawodów CQ MIR została ustalona ostatecznie na 7/8.V.br., a nie jak podano wstępnie w nrze 1/77 – 21/22.V.

**POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)**
Skrzynka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 3 (202) MARZEC 1997 R.

WIADOMOŚCI ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

W uznaniu wybitnych zasług położonych w długoletniej pracy dla rozwoju krótkofalarstwa i radioamatorstwa polskiego, w realizacji zadań statutowych Polskiego Związku Krótkofalowców Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nadała:

KRZYŻ KOMANDORSKI ORDERU ODRODZENIA POLSKI

Anatolowi Jeglińskiemu, SP5CM

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

Bohdanowi Dąbrowskiemu, SP5BD
Emilowi Szukalskiemu, SP5SE

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

Wojciechowi Kłosokowi, SP9PT
Minister Obrony Narodowej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nadał:

ZŁOTY MEDAL ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU

Zbigniewowi Cieleckiemu, SP5PA
Janowi Kwasnowskiemu, SP8AJI
Wojciechowi Nietykszy, SP5FM.

MIĘDZYNARODOWE ZAWODY KRÓTKOFALARSKIE SP DX CONTEST

Organizatorem zawodów jest SP DX Klub Polskiego Związku Krótkofalowców. Zgodnie z uchwałą SP DX Klubu podjętą na zjeździe w Ursusie w maju 1975 r., zawody SP DX Contest w roku 1977 i w latach następnych odbywać się będą w dwóch częściach: telegraficznej (CW) i fonicznej (SSB) w odstępie dwóch tygodni, jako dwie niezależne imprezy.

Poniższy regulamin został uchwalony na IX Zjeździe SP DX Klubu w Bocheńcu w październiku 1976 r. i zatwierdzony przez ZG PZK. Poszczególne części zawodów określa się następująco:

SP DX Contest – część telegraficzna – CW
SP DX Contest – część foniczna – SSB
W kontaktach międzynarodowych należy używać odpowiedniej nazwy w języku angielskim:
The SP DX Contest – CW – part
The SP DX Contest – SSB – part

REGULAMIN

1. Terminy zawodów

Część telegraficzna CW:
początek: godz. 15.00 GMT w pierwszą sobotę kwietnia
koniec: godz. 24.00 GMT w niedzielę w dniu następnym (w 1977 r. – 2 i 3 kwietnia).
Część foniczna SSB:
początek: godz. 15.00 GMT w trzecią sobotę kwietnia
koniec: godz. 24.00 GMT w niedzielę w dniu następnym (w 1977 r. – 16 i 17 kwietnia).

2. Przedmiot zawodów.

Przedmiotem zawodów jest nawiązanie możliwie największej liczby połączeń (QSO) pomiędzy krótkofalowcami w Polsce i krótkofalowcami na całym świecie.

3. **Pasma:** 3,5 – 7 – 14 – 21 – 28 MHz.

4. Wywołanie w zawodach

„CQ TEST” – na CW lub „CQ CONTEST” – na SSB dla stacji polskich,
„CQ SP” – dla stacji zagranicznych

5. Numery kontrolne

Stacje polskie nadają dwu- lub trzycyfrowy numer przedstawiający raport RS(T) oraz dwie litery oznaczające skrót województwa, np. 58KA na SSB lub 589KA na CW.
Stacje zagraniczne nadają pięcio- lub sześciocyfrowe numery kontrolne składające się z raportu RS(T) i kolejnego numeru QSO, np. 58001 na SSB lub 589001 na CW.
Litery oznaczające skróty województw podane są w numerze 12/1975 RIK oraz w wynikach zawodów SP DX Contest za 1976 r.

6. Punktacja

a) stacje polskie:
2 punkty za QSO ze stacją pozaeuropejską
1 punkt za QSO ze stacją europejską
0 punktów za QSO ze stacją polską, jednak SP zalicza się do mnożnika
b) stacje zagraniczne:
3 punkty za poprawne QSO ze stacją SP (SQ, 3Z) na każdym paśmie.

7. Mnożniki

a) stacje polskie:
mnożnikiem są kraje według listy SP DX Klubu, tj. listy DXCC z tym, że oddzielnie liczą się Koreańska Republika Ludowa-Demokratyczna i Korea Południowa. Przy pracy wielopasmowej sumuje się mnożniki uzyskane na poszczególnych pasmach.
b) stacje zagraniczne:
mnożnikiem są **WOJEWÓDZTWA** oznaczone skrótami dwuliterowymi, liczone tylko jeden raz niezależnie od pasma. Maksymalny mnożnik wynosi 49.

8. Wynik końcowy

Wynik końcowy oblicza się mnożąc sumę punktów za QSO ze wszystkich pasm przez sumę mnożników.

9. Klasy operatorskie

SOMB – jeden operator na wielu pasmach
SOSB – jeden operator na jednym paśmie
MOMB – wielu operatorów lub stacje klubowe na wielu pasmach i jednym nadajniku
SWL – nasłuchowcy na wielu pasmach.

10. Nasłuchowcy

Nasłuchowców SP obowiązuje odebranie znaku stacji zagranicznej, nadanego przez nią numeru kontrolnego oraz znaku korespondującej z nią stacji polskiej.
Nasłuchowców zagranicznych obowiązuje odebranie znaku wywoławczego stacji polskiej, nadanego przez nią kodu cyfrowo-literowego oraz znaku korespondującej z nią stacji zagranicznej.
Punktacja za przeprowadzone nasłuchy, mnożniki oraz wynik końcowy dla nasłuchowców oblicza się tak samo, jak dla nadawców i odpowiednio do stacji polskich i zagranicznych.

11. Klasyfikacja

Tabele wyników sporządzone będą według krajów reprezentowanych przez stacje uczestniczące w zawodach dla poszczególnych klas operatorskich.
Dla stacji polskich przeprowadzona będzie klasyfikacja ogólnopolska indywidualna oraz klasyfikacja zespołowa województw.
Wynik zespołu krótkofalowców z województwa stanowi suma punktów uzyskana przez uczestników, pomnożona przez współczynnik aktywności. Współczynnik ten stanowi iloraz liczby uczestników przez liczbę licencji pierwszej kategorii w województwie.
U w a g a: do klasyfikacji zespołowej województwa za uczestnika uważa się stację, która przeprowadziła co najmniej 50 QSO lub nasłuchów (w przyp. SWL).

12. Dyplomy

Dla stacji polskich przyznane będą dyplomy za czołowe miejsca w klasyfikacji indywidualnej ogólnopolskiej oraz za najlepsze wyniki w ramach okręgów wywoławczych, a mianowicie:

- w klasyfikacji ogólnopolskiej dyplomy otrzymują zdobywcy miejsc od 1 do 5 w każdej klasie operatorskiej w zależności od liczby sklasyfikowanych stacji i osiągniętych wyników. Do otrzymania dyplomu wymagane jest nawiazanie minimum 50 QSO;
- w ramach okręgu wywoławczego dyplomy otrzymują zdobywcy miejsc od 1 do 3 w klasie SOMB oraz zdobywcy pierwszego miejsca w klasach SOSB, MOMB i SWL w zależności od liczby sklasyfikowanych stacji i osiągniętych wyników.

Stacjom zagranicznym przyznane będą dyplomy za czołowe miejsca w każdej klasie operatorskiej na każdym kontynencie, w każdym kraju reprezentowanym w zawodach, a także w każdym okręgu wywoławczym Australii, Kanady, USA i ZSRR.

13. Dzienniki zawodów

Dzienniki zawodów należy wypełniać na drukach logów PZK lub podobnych. Stacje polskie przesyłają dzienniki wyłącznie do własnych oddziałów PZK w nieprzekraczalnym terminie do 30 kwietnia za część CW i do 15 maja za część SSB (decyduje data stempla pocztowego). Oddziały PZK dokonują obliczenia wyników w klasyfikacji zespołowej województw oraz przeprowadzają dokładne sprawdzenie każdego dziennika zgodnie z wytycznymi komisji sędziowskiej. W szczególności sprawdzić należy obliczenie punktacji, mnożniki i wynik końcowy oraz skreślić QSO powtórzone. Każdy dziennik powinien być opatrzony adnotacją „sprawdzone” i podpisem osoby wyznaczonej spośród Zarządu Oddziału PZK. Oddziały PZK, które terenem swojego działania obejmują więcej niż jedno województwo, sporządzają odpowiednio zestawienia wyników dla każdego województwa oddzielnie wraz z podaniem liczby licencji pierwszej kategorii.

Całość dzienników wraz z zestawieniami zbiorczymi oddziały PZK powinny przestać do komisji sędziowskiej SP DX Contest'u w nieprzekraczalnym terminach:

za część telegraficzną CW – do 31 maja

za część foniczną SSB – do 15 czerwca.

Dzienniki przesłane po tych terminach lub przesłane z ominięciem oddziału PZK będą użyte wyłącznie do kontroli.

Adres Komisji Sędziowskiej będzie podawany do wiadomości zarządów oddziałów PZK we właściwym terminie.

Stacje zagraniczne przesyłają logi na adres ZG PZK nie później niż do 30 kwietnia za część CW i 15 maja za część SSB. Decyduje data stempla pocztowego.

14. Dyskwalifikacje

Przekroczenie przepisów dotyczących krótkofalarstwa, niesportowe zachowanie się podczas zawodów, przekroczenie 3% QSO powtórzonych i zaliczonych do punktacji, brak podpisanego oświadczenia o przestrzeganiu przepisów dotyczących krótkofalarstwa i regulaminu zawodów – stanowić będą podstawę do dyskwalifikacji. Brak lub nieprawidłowe wykonanie zestawienia do klasyfikacji zespołowej może być podstawą do dyskwalifikacji w konkurencji zespołowej województwa.

Nienadesłanie logu (dziennika) przez uczestnika zawodów, którego znak wywoławczy wykazany będzie w logach co najmniej trzech stacji zagranicznych, będzie podstawą do zastosowania sankcji organizacyjnych przez władze PZK.

mgr inż. Henryk Cichoń-SP9ZD

INTERCONTEST KF

W celu uregulowania spraw formalno-prawnych dotyczących współzawodnictwa „Intercontest KF”, zespół redakcyjny pod przewodnictwem Managera d/s sportowych Zarządu SP DX Klubu – kol. Alfreda Jabłońskiego SP9CTW opracował nową wersję regulaminu, która została przyjęta na IX Zjeździe SP DX Klubu w Bocheńcu 17 października 1976 r.

Regulamin ten z upoważnienia Prezydium ZG PZK został zatwierdzony przez wiceprezesa d/s sportowych ZG PZK kol. Zdzisława Bieńkowskiego SP6LB. A oto jego treść.

REGULAMIN WSPÓLZAWODNICTWA „INTERCONTEST KF”

1. Nazwa współzawodnictwa: INTERCONTEST KF

2. Cel współzawodnictwa:

1. Wzmoczenie aktywności SP HAM's w imprezach KF o szerszej popularności i międzynarodowym znaczeniu, a w konsekwencji podniesienie rangi polskiego krótkofalarstwa na forum światowym.
2. Dopięgowanie krótkofalowców polskich do wzmoczonej, wyczuwanej pracy w tych zawodach w celu dorównania wynikom sportowym uzyskiwanym przez czołowych krótkofalowców w skali europejskiej i światowej.
3. Wylonienie najaktywniejszych nadawców reprezentujących wysoki poziom operatorski i stworzenie tym samym wzoru godnego naśladowania przez młodych, początkujących krótkofalowców SP.

3. Zakres współzawodnictwa:

- 3.1. Współzawodnictwo obejmuje dziesięć zawodów międzynarodowych.
- 3.2. Pozycją stałą są zawody:
SP DX Contest CW
SP DX Contest SSB
CQ WW DX Contest CW
CQ WW DX Contest FONE
WAEDC CW
WAEDC FONE
- 3.3. Zestaw pozostałych zaliczanych do współzawodnictwa INTERCONTEST ogłaszany będzie każdorazowo w kalendarzu imprez sportowych na dany rok.

4. Klasyfikacja:

- 4.1. Oddzielna klasyfikacja w grupach: MIXED, CW, FONE dla stacji indywidualnych z jednym operatorem.
- 4.2. Oddzielna klasyfikacja tylko w grupie MIXED dla stacji z wieloma operatorami i stacji klubowych.
Uwaga – stacje klubowe zalicza się tylko jako stacje z wieloma operatorami.
- 4.3. Podstawą sklasyfikowania będzie oficjalny komunikat klasyfikacyjny organizatora zawodów.
- 4.4. Rozpatrywane będą zawody przeprowadzone w ciągu jednego roku kalendarzowego.
- 4.5. Kolejność zostanie ustalona na podstawie sumy punktów:

$$P = P_1 + P_2$$

gdzie:

P_1 – punkty za udział w zawodach objętych INTERCONTESTEM wg zasad określonych w pkt. 5.1.

P_2 – punkty uzyskane za wynik wg zasad określonych w pkt. 5.2.

Punkty za udział w zawodach (P_1) zaliczone zostaną tylko w przypadku sklasyfikowania stacji przez organizatora zawodów.

4.6. Klasyfikacja zostanie przeprowadzona łącznie dla całego obszaru SP bez podziału na okręgi, oddziały itp.

4.7. Warunkiem sklasyfikowania w „Interconście” jest udział przynajmniej w dwóch zawodach objętych tym współzawodnictwem.

5. Punktacja:

5.1. Punkty P_1 za udział w zawodach:

SP DX Contest CW, SP DX Contest SSB – po 20 pkt

CQ WW DX Cont. CW, CQ WW DX Cont. Fone – po 20 pkt

Pozostałe zawody objęte „Intercontestem” w danym roku – po 10 pkt.

5.2. Punkty P_2 za uzyskany wynik:

$$P_2 = N \cdot \frac{A}{B}$$

gdzie:

N – poziom odniesienia podany w tabeli,

A – wynik sklasyfikowanego zawodnika,

B – wynik najlepszego zawodnika w SP lub EU.

Zawody	Poziom odniesienia N		B – wynik najlepszego w:
	MB	SB	
1. SP DX Contest CW	150	110	SP
2. SP DX Contest SSB	150	110	SP
3. CQ WW DX Cont. CW	200	150	EU
4. CQ WW DX Cont. Fone	200	150	EU
5. WAEDC – CW	175	–	EU
6. WAEDC – Fone	175	–	EU
7. Pozostałe zawody	100	75	EU

6. Podsumowanie „Intercontestu” dokona Komisja powołana przez Zarząd SPDX Klubu.

7. Nagrody:

- 7.1. Za zajęcie trzech pierwszych miejsc w poszczególnych grupach klasyfikacyjnych uczestnicy współzawodnictwa otrzymują dyplomy.
- 7.2. Zwycięzca indywidualny w każdej grupie otrzymuje tytuł „Mistrz Intercontest KF” na dany rok.
- 7.3. Zwycięzcy w poszczególnych grupach otrzymują na własność pamiątkowe puchary.
8. Podsumowanie „Intercontestu KF” uzależnione w znacznej mierze od terminowego otrzymania przez Komisję oficjalnych protokołów klasyfikacyjnych, nastąpi w zasadzie nie później niż do końca roku następnego.
9. Protokół klasyfikacyjny ogłoszony zostanie przez SP5PZK oraz na łamach periodyków krótkofalarskich.

Z upoważnienia SPDX Klubu – SP9CTW

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrzynka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 4 (203) KWIECIEŃ 1977 R.

MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ TELEKOMUNIKACJI ZAWODY, WYNIKI, REFLEKSJE

Weszło już na trwałe do tradycji krótkofalarskich, że corocznemu Dniu Telekomunikacji (15 maja) towarzyszą międzynarodowe zawody krótkofalarskie, zwane popularnie ITU Contest. Odbývają się one w 2 turach, z których pierwsza (telegraficzna) odbywa się zazwyczaj w sobotę poprzedzającą Międzynarodowy Dzień Telekomunikacji, zaś część foniczna w najbliższą sobotę następującą po nim. Organizatorami zawodów są krótkofalowcy brazylijscy, a protektorat objął brazylijski minister Łączności.

Zawody ITU zyskują sobie z każdym rokiem coraz większą popularność, a pewną dodatkową atrakcję stanowią stacje okolicznościowe, posługujące się często niespotykanymi na co dzień znakami. Zachęcamy więc naszych krótkofalowców do wzięcia udziału w najbliższych ITU Contest, ale zanim podamy warunki udziału, warto przytoczyć, bodaj w najogólniejszym skrócie, wyniki ubiegłorocznego VII międzynarodowego konkursu ITU.

W konkurencji krajami na pierwszym miejscu znalazła się Brazylia z 291 455 punktami (sumaryczny wynik pięciu najlepszych uczestników w każdej części zawodów). Na drugim miejscu uplasowała się Litewska SRR z 244 993 punktami. Również trzecie miejsce zajęli krótkofalowcy radzieccy, głównie z okręgów UA3 i UA6.

Polska znalazła się na 17 miejscu z 32 201 punktami. Wyprzedziły nas m.in. Finlandia (113 678 pkt.), a także Rumunia (46 347 pkt.) i Czechosłowacja (41 556 pkt.).

W klasyfikacji indywidualnej złoty medal za fonię zdobył UA3SAQ liczbą (79 329 pkt.), natomiast złoty medal za telegrafię powędrował do UP2NK, który zgromadził aż 88 608 pkt.

Srebrne medale otrzymali: PY2DSE za telegrafię (71 588 pkt.) i OH2LU za fonię (67 165 pkt.).

Podane wyniki pozwolą zorientować się naszym uczestnikom, jaką punktację należy osiągnąć, aby pretendować do czołowego miejsca.

A oto wyniki zawodników polskich za ubiegłoroczne VII Międzynarodowe Zawody ITU:

Część foniczna

1. SP4AS 2688 pkt.
2. SP9AVZ 736 pkt.
3. SP9IGY 684 pkt.
4. SP7BCA 294 pkt.
5. SP6ECA 256 pkt.

Pozostałe 4 stacje uzyskały poniżej 250 punktów.

Część telegraficzna

1. SP2ZT 8154 pkt.
2. SP2FAP 6930 pkt.
3. SP5FLA 4950 pkt.
4. SP5GH 4642 pkt.
5. SP1BHX 2499 pkt.
6. SP9BBH 1694 pkt.
7. SP8HR 1143 pkt.
8. SP9DWT 1012 pkt.

Pozostałych 12 stacji polskich uzyskało poniżej 1000 pkt.

W grupie stacji klubowych, tj. z wielu operatorami, startowała tylko jedna stacja polska – SP9KRT uzyskując na telegrafii 17 520 pkt. oraz

na fonii 23 023 pkt., łącznie więc 40 543 pkt., co pozwoliło zająć nam w tej konkurencji piąte miejsce w świecie. Gdyby kilka dalszych naszych stacji klubowych brało udział w tych zawodach równie intensywnie co SP9KRT, mielibyśmy możliwość zdobycia złotego medalu, najlepszy bowiem wynik zamknął się liczbą 117 475 pkt.

Tegoroczny konkurs ITU odbędzie się w sobotę 14 maja br. (od godz. 00.00 do godz. 24.00 GMT), zaś część foniczna w tydzień później, tj. w sobotę 21 maja br.

Aby jednak zająć odpowiednio wysokie lokaty wydaje się celowe przypomnieć, że:

– do wyniku w konkurencji krajami zalicza się sumaryczny wynik pięciu najlepszych zawodników w każdej części zawodów. Nie oznacza to, że zawodnicy ci muszą brać udział w obu częściach zawodów. Najlepsza piątka z części fonicznej plus wynik najlepszej piątki z części telegraficznej decyduje o zajęciu miejsca w konkurencji krajami.

– zawody nie przewidują konkurencji jednopasmowych, dlatego też troszczyć się należy o odpowiednio wysoki mnożnik.

Poniżej podajemy najważniejsze punkty regulaminu zawodów ITU.

Kategorie:

- a) pojedynczy nadawca (single operator)
 - b) stacje klubowe (radioamateur club)
- co należy wyraźnie zaznaczyć w dzienniku.

Wymiana grup: RST (lub RS na fonii) plus numer zony ITU (Polska położona jest w 28 zonie ITU).

Punktacja:

- a) z tą samą zoną (z wyjątkiem SP) 1 pkt.
natomiast w pasmie 3,5 MHz 2 pkt.
- b) z inną zoną Europy – na pasmach wyższych 2 pkt.
w pasmie 7 MHz 3 pkt.
natomiast w pasmie 3,5 MHz 4 pkt.
- c) z zonomi innych kontynentów 3 pkt.
na pasmach wyższych (14, 21 i 28 MHz) 5 pkt.
w pasmie 7 MHz 6 pkt.
natomiast w pasmie 3,5 MHz 6 pkt.

Wynik końcowy stanowi suma punktów ze wszystkich pasm pomnożona przez liczbę zon ITU. Dzienniki zawodów według ogólnie przyjętych zasad należy wysłać przed 30 czerwca br. pod adresem: Ministerio das Comunicações – DENTEL – Brasilia DF, Brazylia (lub w terminie do 30 maja br. na adres ZG PZK).

Miejmy nadzieję, że w bieżącym roku uda się nam zająć poważniejsze lokaty. Będzie to jednak możliwe tylko wtedy, jeżeli wyłoni się piątka najaktywniejszych stacji indywidualnych pracujących w każdej części zawodów na wynik, a więc przy maksymalnym nakładzie czasu i wysiłku operatorskiego. Podobną troskę powinny też przejawiać stacje klubowe, a synchronizacja udziału nie powinna nastęrczać poważniejszych trudności.

SP8HR

SP-DX-MARATON

(Stan na dzień 31 grudnia 1976 r.)

	MB	3,5	7	14	21	28	144	420 MHz
1. SP3DOI	3918 pkt.	718	731	895	822	752	—	—
2. SP3AGE	3898	688	720	844	847	799	—	—
3. SP9AI	3404	579	484	869	781	587	85	—
4. SP9DH	3350	464	655	826	741	573	75	16
5. SP3BQD	3236	602	605	811	615	603	—	—
6. SP6AAT	3232	272	568	866	818	673	35	—
7. SP9PT	3095	496	577	823	658	490	51	—
8. SP9ADU	3033	306	530	839	732	536	74	16
9. SP6BZ	3023	173	589	806	768	670	17	—
10. SP5GX	2928	349	523	799	765	492	—	—
11. SP2AJO	2884	411	571	848	789	248	17	—
12. SP5XM	2806	415	319	801	785	469	17	—
13. SP7CTY	2717	506	635	777	568	198	33	—
14. SP1BHX	2681	397	521	764	736	246	17	—
15. SP5EWY	2657	499	596	804	557	201	—	—
16. SP7HT	2578	378	662	882	608	48	—	—
17. SP8AQN	2555	245	444	700	703	463	—	—
18. SP8AVE	2519	423	581	764	487	264	—	—
19. SP6TQ	2500	310	587	758	605	223	17	—
20. SP9CTW	2481	306	367	767	712	295	34	—
21. SP5AFL	2427	152	380	798	655	442	—	—
22. SP6BFB	2276	159	330	688	627	472	—	—
23. SP6ALL	2223	157	389	772	603	302	—	—
24. SP9ZD	2144	180	349	671	602	324	18	—
25. SP9ABE	2142	197	536	754	621	—	34	—
26. SP9EU	2128	194	306	701	558	271	76	16
27. SP5HS	2109	204	300	789	517	283	—	—
28. SP8ARK	2089	150	235	722	675	307	—	—
29. SP9AOA	2077	133	325	650	600	353	16	—
30. SP9UH	2059	200	489	707	459	152	52	—
31. SP2BMX	2034	243	549	718	475	33	16	—
32. SP9BPF	2010	225	356	598	685	146	—	—

Klasyfikacja jednopasmowa (TOP TEN)

	3,5	7	14	21	28				
1. SP3DOI	718	SP3DOI	731	SP3DOI	895	SP3AGE	847	SP3AGE	799
2. SP3AGE	688	SP3AGE	720	SP7HT	882	SP3DOI	822	SP3DOI	752
3. SP5GH	617	SP5ARN	664	SP9AI	869	SP6AAT	818	SP6AAT	673
4. SP3BQD	602	SP7HT	662	SP6AAT	866	SP2AJO	789	SP6BZ	670
5. SP9AI	579	SP9DH	655	SP2AJO	848	SP5XM	785	SP3BQD	603
6. SP3GEM	524	SP7CTY	635	SP3AGE	844	SP9AI	781	SP9AI	587
7. SP5YY	508	SP3BQD	605	SP9ADU	839	SP6BZ	768	SP9DH	573
8. SP7CTY	506	SP5EWY	596	SP9DH	826	SP5GX	765	SP9ADU	536
9. SP5EWY	499	SP6BZ	589	SP9PT	823	SP9DH	741	SP5GX	492
10. SP9PT	496	SP6TQ	587	SP5BAK	818	SP1BHX	736	SP9PT	490

SP6BZ

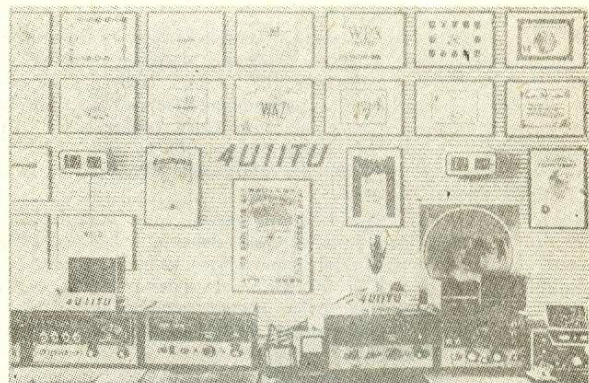
4U1ITU WOŁA STACJE POLSKIE

4U1ITU to znak wywoławczy amatorskiej radiostacji klubowej międzynarodowego klubu krótkofalowców IARC. Klub mieści się w budynku Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej ITU (International Telecommunication Union) w Genewie. Operatorem tej stacji może być każdy krótkofalowiec, który przybywając do Genewy udokumentuje zarządowi klubu posiadanie ważnej licencji w swoim kraju. Niepotrzebna jest do tego zgoda władz szwajcarskich, ponieważ klub i stacja działają na prawach w pewnym sensie eksterytorialnych. Ma to swój wydzźwięk w świecie krótkofalarskim, gdyż stacja 4U1ITU zaliczana jest jako osobny „kraj” do dyplomu DXCC (także SPDXC).

Wyjeżdżając na trzytygodniowy pobyt do Szwajcarii zabrałem przeze mnie ze sobą odpowiednie zaświadczenie potwierdzające moje uprawnienia krótkofalarskie. W jeden z weekendów pojechałem do Baden (siedziby znanej firmy Brown Boveri, w której przebywałem) 300 km na południe Szwajcarii, do Genewy specjalnie po to, aby popracować na stacji 4U1ITU. Dzięki pomocy sekretarza klubu IARC pana mgr inż. Jerzego Rutkowskiego SP5JR, stale przebywającego w Genewie, znalazłem się w sobotnie popołudnie 20.11.1976 r. w gma-

chu ITU. Prezes klubu p. Robinson F8RU wtajemniczył mnie w obsługę jednego z wielu transceiverów oraz kilku anten, wręczył mi małą karteczkę, która okazała się pozwoleniem na obsługiwane stacji 4U1ITU, po czym życząc „good DX” pozostawił mnie sam na sam z aparaturą nadawczo-odbiorczą. A było tam tej aparatury sporo, przeważnie transceivery starszego typu wszystkich niemal światowych firm produkujących amatorski sprzęt nadawczo-odbiorczy jak: Heath Kit, Collins, Drake, Kenwood, Yaesu. Gdy zasiadłem do starego transceivera firmy Collins z „dopalaczem” o mocy 800 W, okazało się, że nie można na nim pracować telegrafią, bo nie ma odpowiedniego klucza telegraficznego, zaś transceiver nie był przystosowany do pracy telegrafią (brak możliwości dodatkowego dostrajania odbiornika tzw. RIT). Nawiązałem więc kilka QSO fonia, tj. emisją SSB. Najpierw przesłuchałem pasma, poszukując stacji polskich, ale niestety o tej porze dnia (godz. 14.00–15.00 GMT) nie było jeszcze odpowiednich warunków propagacyjnych na Polskę.

Do pomieszczenia klubowego przybył niebawem krótkofalowiec amerykański Bill K4II, znany w świecie DX-man, który nadawał już ze wszystkich kontynentów, w tym z wielu ciekawych zakątków świata. Bill miał ze sobą swój własny „bug” i przymierzał się głównie do łączności telegraficznych. Znał już aparaturę, zasiadł więc do sąsiedniego transceivera FT100 i zaczął „działać” w pasmie 14 MHz.

Praca na dwóch nadajnikach równocześnie nie była niestety bezkolizyjna; moje nadawanie w pasmie 3,5 MHz mimo oddzielnych anten i prawidłowo wykonanych instalacji zakłócało Billowi odbiór w pasmie 14 MHz. Bill wykazał tu niezwykłą cierpliwość; zrezygnował z pracy na stacji, a mnie z życzliwym uśmiechem zachęcał do kontynuowania nadawania. Skorzystałem z tego chętnie, bo oto wreszcie usłyszałem dwie stacje polskie, SP5 rozmawiał z SP3, obu słyszałem z raportem 58/59. Próbowałem się „wepchnąć” na trzeciego – ale daremnie, nie słuchali, przełączali się z odbioru na nadawanie niemal bez przerwy. Nie pomagało wielokrotnie powtarzane w czasie ich przełączeń wołanie: „uwaga stacje polskie – woła was 4U1ITU w Genewie!” Czekałem tak około 20 min z nadzieją, że skończą nadawanie i przejdą na nasłuch. Niestety, skończyli i wyłączyli się. Jakaż była moja radość, gdy zamiast tych dwóch odezwała się niespodziewanie inna stacja polska: SP9GP z Bytomia. Rysiek – SP9GP przedzwoił natychmiast do Wojtka SP9PT w Rybniku. Gdy nawiązałem QSO ze stacją SP9PT, pojawiło się nagle wiele stacji SP i wokół stacji 4U1ITU zrobiła się wrzawa w „eterze”. Niektóre stacje SP dopiero teraz zorientowały się, że ten dziwny znak 4U1ITU wymawiany po polsku, to autentyczna stacja w Genewie z polskim operatorem. Wołało mnie po kilka stacji naraz, co oczywiście uniemożliwiło odebranie którejkolwiek z nich. W dodatku nie wszystkie stacje SP umiały się wstrząsać na „zero dudnień” z sygnałem mojej stacji, co przy braku możliwości dodatkowego dostrajania odbiornika (RIT) utrudniało jeszcze bardziej czytelność. W tych warunkach nie byłbym w stanie przeprowadzić nawet kilku połączeń ze stacjami polskimi, gdyby nie spontaniczna pomoc Wojtka SP9PT. Wojtek przejął rolę „mistrza ceremonii” zapisując na liście kandydatów do łączności ze stacją 4U1ITU, podobnie jak czynią to niektóre stacje europejskie w stosunku do wypraw DX-owych. Dzięki tej akcji porządkowej mogłem w niespełną godzinę nawiązać 30 QSO ze stacjami polskimi. Potem warunki propagacyjne na Polskę się skończyły.

Nazajutrz, w niedzielę rano 21.11.1976 r. przeprowadziłem kilka połączeń DX-owych, w tym z YJ8BDS (Nowe Hebrydy). W ciągu dnia przesłuchiwałem wszystkie pasma, lecz niestety na żadnym nie było słychać stacji polskich. Dopiero pod wieczór znów otworzyła się „osiemdziesiątka”. Tym razem jednym z pierwszych korespondentów z Polski był Alfred SP9CTW. Ponieważ dobrze go słyszałem, poprosiłem o podobną pomoc w porządkowaniu zgłaszających się stacji SP do QSO

ze stacją 4U1ITU. I znów w przeciągu kilkunastu minut można było dzięki temu nawiązać około 30 QSO ze stacjami polskimi. Propagacja na Polskę tym razem utrzymywała się dłużej, ale z kolei ja nie miałem już czasu. Trzeba było jeszcze wpisać wszystkie QSO do logu i wypisać karty QSL, zamienić kilka zdań z Billem K4II i udać się na dworzec kolejowy.

Zajrzałem jeszcze do książki pamiątkowej klubu. Znalazłem tam wpisy polskich kolegów SP5NE i SP9VU oraz SP5ZK – członka IARC. Dopisałem i swój znak.

Ogółem ze stacji 4U1ITU przeprowadziłem 90 QSO, w tym prawie 60 ze stacjami polskimi. Dla wielu stacji polskich była to pierwsza łączność ze stacją 4U1ITU i nowy „kraj” w ich dorobku DX-owym. Dla mnie osobiście była to pasjonująca przygoda krótkofalarska, gdyż dzięki licznym korespondentom z SP i pomocy Kolegów SP9PT i SP9CTW miałem satysfakcję czuć się jak operator atrakcyjnej wyprawy DX-owej.

SP9ZD

NA PASMACH

● Z wyspy Masirah aktualnie nadaje przebywający tam angielski nadawca G3UKP, pracując pod znakiem A4XGQ. Czynny jest przede wszystkim na wyższych pasmach emisją SSB. Karty QSL należy wysłać via RSGB z dopiskiem „via G3UKP” lub na adres domowy.

● Rzadki znak XE3 reprezentuje 21-letni student Fernando z meksykańskiego Yukatanu. Nadaje on pod znakiem XE3FSA, zaś wyposażenie stacji stanowi transceiver o mocy 250 watów i wielopasmowa antena kierunkowa.

● Praca na QRP była kiedyś koniecznością, dzisiaj powoli staje się modą. W czasopiśmie krótkofalarskim świata pojawiają się od czasu do czasu opisy mniej lub bardziej skomplikowanych urządzeń QRP, a nawet opisy słonecznych baterii służących do ich zasilania. Ktoś powie, że to już przesada, ostatecznie źródła prądu w postaci konwencjonalnych baterii czy akumulatorów są dość tanie, a w każdym razie łatwo dostępne. Ale lansowana w światku krótkofalarskim moda „retro” na QRP w połączeniu z nowoczesnymi bateriami słonecznymi daje w sumie urządzenie, którego eksploatacja może przynieść bez porównania więcej satysfakcji, niż na uginających stopy urządzeniach QRO, w których już tylko hałasujące transformatory wysokiego napięcia wyprowadzają niejednego z równowagi. A przy tym praca na QRP ma dalsze zalety: umożliwia pracę na pasmach nawet tam, gdzie ze względu na TVI, już samo naciśnięcie klucza na QRO przyprawia o drżenie serca.

● Znowu się odezwała po pewnej przerwie stacja ST2AY nadająca ze stolicy Sudanu Chartumu. Słyszana jest na wyższych pasmach, niemal wyłącznie emisją SSB. Karty QSL należy wysłać bezpośrednio pod adresem: Box 4142, Khartoum, Sudan.

● Niedawna DX ekspedycja na Kingman Reef, z której ekipa w składzie K6AHV, W60AT, WB6OOL i WA9UCE/6 nadawała pod znakiem KP6KR, znalazła już swoje opisy w prasie światowej. Zwraca uwagę fakt, że wymienieni wyżej nadawcy byli pierwszymi ludźmi, którzy z Kingman Reef wysłali sygnały radiowe. Po znacznych trudach podróży jachtem „Caroline”, uczestnicy wyprawy osiągnęli wreszcie zamierzony cel: małą, bezludną wysepkę, zagubioną na bezkresach Pacyfiku, którą tylko na bardzo dokładnych mapach można odnaleźć pod nazwą Kingman Reef. Po przycumowaniu jachtu uczestnicy umieścili swoje urządzenia na plaży i w ciągu 30 godzin pracy zdolali nawiązać 5535 łączności. Najbardziej obfity połów był w początkowej fazie nadawania: 157 QSO w ciągu 55 minut.

● Jeszcze w ciągu tegorocznej wiosny czynny będzie z wyspy Abaco, wchodzącej w skład Bahamów, angielski nadawca G3AMR. Posługuje się on znakiem C6ABA. Z tej samej wyspy usłyszeć możemy od czasu do czasu DK6NN/C6.

● Znany australijski nadawca VK4SS posiada unikalną kolekcję kluczy telegraficznych, składającą się z kilkunastu egzemplarzy, z których najstarsze pochodzą z drugiej połowy ubiegłego stulecia. Są to klucze używane w tzw. „telegrafach Morse'a” instalowanych w owych latach na stacjach kolejowych, a później w tzw. „telegrafach bez drutu” na statkach morskich i oceanicznych. Kolekcję uzupełniają nowsze egzemplarze kluczy ręcznych, a także półautomatycznych, tzw. bugów oraz elektronicznych. VK4SS twierdzi z przekonaniem, że każdy z posiadanych kluczy dokładnie wypróbował na swo-

jej stacji, ale największą przyjemność sprawia mu posługiwanie się starym kluczem kolejarskim z ubiegłego stulecia, zwłaszcza podczas łączności DX-owych.

● W wulkanicznej scenarii prawie bezludnej wyspy Trynidad, należącej do Brazylii, pojawienie się stacji amatorskich jest przedmiotem zrozumiałego zainteresowania ze strony szerokiego rzesz krótkofalowców całego świata. Po znanej aktywności z tego zakątka świata brazylijskich nadawców PYØDVG, PYØAW, PYØZAA i ZXØVG anonsowane jest pojawienie się wiosną i latem br. nowej grupy nadawców.

● W związku z jubileuszem 30-lecia islandzkiego związku krótkofalowców (w skrócie IRA) uruchomiona została okolicznościowa stacja nadająca pod znakiem TF3ØIRA. Zainstalowana została ona w terenowym QTH, w pobliżu góry Hekla. W Islandii wydanych jest już ponad 100 licencji, a do najbardziej ostatnio czynnych stacji należą TF3AX, TF5TP i TF7V. Licencje dla obcokrajowców wydawane są z dużymi trudnościami, od których wolni są tylko Norwegowie. Karty QSL dla krótkofalowców islandzkich wysłać można bezpośrednio pod adresem: Box 1058, Reykjavik, Islandia.

● Krajem, w którym uzyskanie licencji przez obcokrajowca nie następuje żadnych poważniejszych trudności, jest Andorra. Każdego roku, a zwłaszcza w okresie wiosennym i letnim, Andorra przeżywa prawdziwy najazd turystów, wśród których spotyka się sporo krótkofalowców z umieszczonymi w bagażnikach aut transceiverami. Najwięcej wśród nich spotyka się Francuzów, Hiszpanów i Belgów. Radzimy więc zwrócić uwagę na znak narodowościowy C31 i podawany przez stację znak QSL managera, inaczej bowiem nie doczytamy się karty QSL. Wielu spośród udających się do Andorry krótkofalowców wybiera sobie QTH stale na okres paru tygodni, niektórzy jednak posiadają transceivery zamontowane w samochodzie, jak np. C31KC/m, albo korzystają z różnych QTH w czasie wędrowek po kraju jak np. C31KO/p.

● Podobna sytuacja istnieje w Monako, którego obywatele korzystają ze znaku narodowościowego 3A2, zaś obcokrajowcy 3AØ. Ostatnio rajd do Monako zorganizował F9UW nadając pod znakiem 3AØFY/m.

● Autentyczna historia, jaka wydarzyła się niedawno. W8CNL wolał na foni CQ DX literując DX jak Dog Xray. Tu trzeba wyjaśnić, że w języku angielskim słowo dog oznacza psa, zaś xray promienie rentgena. Możemy sobie wyobrazić zdziwienie W8CNL, kiedy po kilku dniach listonosz przyniósł mu paczkę zawierającą cztery klisze rentgenowskie psa, nadesłane przez początkującego SWL-a, lekarza weterynarii. To się nazywa ham spiryt.

● Z wyspy Capri nadaje IC8CIZ (Box 18, Capri). Nadawał stąd również szwedzki nadawca SMØFXA pracując pod znakiem SMØFXA/IC8, ale brak wiadomości, czy przedłużył swój pobyt na Capri.

● Wśród czynnych na pasmach amatorskich nowo licencjonowanych naszych nadawców i nadawców na wyróżnienie zasługuje YL Wanda SP5IWA z Pruszkowa. Zapamiętała telegrafistka czynna jest w pasmie 3,5 MHz. Podczas QSO podaje, że pracuje na QRP mocą 1 wata, a jako anteny używa W3DZZ. QRP trochę z konieczności, wiadomo, RBM.

● Bardzo już popularne wśród krótkofalowców całego świata zawody „Polne Dni” są niewyczerpaną kopalnią pomysłów w znalezieniu odpowiedniego QTH. Oto np. W6JTH/6 z namiotem, śpiworem i baterijnym transceiverem wspiął się na stok jednego z wyższych szczytów w górach Kalifornii i chociaż na dole panował czerwony upał, drząc z zimna na ośnieżonym i skutem mrozem terenie zdołał nawiązać wiele interesujących łączności. Innym amatorem „letniej przygody” okazał się W4KVK/4, który na odmianę wybrał bardziej umiarkowane klimatycznie, zdawałoby się na pozór, równiny Florydy. Ale, na przekór przewidywaniom, potężne tornado zmiotło z powierzchni ziemi cały jego dobytek, a on sam ledwie uszedł z życiem.

● Od czasu do czasu na pasmach amatorskich usłyszeć możemy stację CEØZG, która prosi o karty QSL via CE2AA. Jest to stacja położona na jednej z wysp wchodzących w skład archipelagu Juan Fernandez. Kilku tamtejszych krótkofalowców projektuje wyprawę DX-ową na małą wysepkę Mas a Tierre, należąca również do tego archipelagu, na której w 1703 r. miał przebywać marynarz Selkirk, późniejszy bohater powieści „Robinson Crusoe”. Bliższe szczegóły planowanej wyprawy nie są jeszcze znane.

SP8HR

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 5 (204) MAJ 1977 ROK

WIADOMOŚCI ZG PZK

● Za wybitne zasługi dla polskiego krótkofalarstwa Plenum Zarządu Głównego PZK uchwałą z dnia 6 marca 1977 r. nadało Odznaki Honorowe Polskiego Związku Krótkofalowców niżej wymienionym działaczom i aktywistom PZK.

SP3KX – Zygmunt Bresiński (nr 27)
SP4AFK – Milan Rzepkowski (nr 28)
SP4AUQ – Jerzy Pieślak (nr 29)
SP5AM – Michał Kasia (nr 30)
SP5CK – Edward Kawczyński (nr 31)
SP5PA – Zbigniew Cielecki (nr 32)
SP5WL – Waław Łukaszewicz (nr 33)
SP5WW – Jerzy Węglewski (nr 34)
SP6LB – Zdzisław Bieńkowski (nr 35)
SP6TX – Czesław Truchanowicz (nr 36)
SP6UK – Jerzy Ledwig (nr 37)
SP6XU – Stanisław Okoń (nr 38)
SP7LD – Kazimierz Chmielewski (nr 39)
SP8AJI – Jan Kwasnowski (nr 40)
SP8TK – Jerzy Miśkiewicz (nr 41)
SP8TM – Wiesław Wolski (nr 42)
SP9DL – Leon Brzeziński (nr 43)

W uznaniu piętnastoletniej wytrwałości i przekroczenia tysięcznej emisji Radiowego Biuletynu Informacyjnego PZK Odznaki Honorowe PZK przyznano zespołowi:

SP5BD – Bohdan Dąbrowski (nr 44)
SP5RM – Mieczysław Rybak (nr 45)
SP5SE – Emil Szukalski (nr 46)

VI PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCÓW

W dniu 6 marca br., w Stołecznym Klubie Garnizonowym w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie ZG PZK. W posiedzeniu udział wzięli członkowie Zarządu Głównego, prezesi Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK i pełnomocnicy ZG PZK działający na terenach, w których nie ma dotychczas zarządów oddziałów. Obradom przewodniczył prezes PZK gen. inż. Leon Kołatkowski SP5PZ.

Podczas części oficjalnej posiedzenia szereg działaczy udekorowano odznaczeniami państwowymi i odznakami; część roboczą poświęcono przygotowaniom do VIII Zjazdu Krajowego PZK.

W imieniu odznaczonych wystąpił udekorowany Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, sekretarz ZG PZK płk Anatol Jegliński SP5CM, który stwierdził, że odznaczenia przyznane licznej grupie krótkofalowców (lista odznaczonych zamieszczona w nrze 4/77) należy traktować jako wyraz uznania dla działalności społecznej całego Związku. Zapewnił władze polityczne i państwowe, że członkowie PZK będą w dalszym ciągu dążyć do umocnienia pozycji polskiego krótkofalarstwa w świecie.

Przedstawiciel ZOW PZK w Szczecinie otrzymał z rąk wiceprezesa ZG PZK SP5PA pamiątkową plakietkę Środowiska Synów Pułku, za po-

moc okazaną podczas wodowania statku „Syn Pułku”. Odznakę Honorową PZK otrzymał płk. Izidor Brzeziński. Następnie wręczono nagrody i dyplomy za współzawodnictwo sportowe KF i UKF.

Prezes ZG PZK – gen. inż. L. Kołatkowski podczas przemówienia
Fot. M. Pawłowicz

Referat organizacyjno-informacyjny wygłosił SP5PA. Stwierdził on, że okres od poprzedniego posiedzenia plenarnego wypełniony był intensywną pracą nad przystosowaniem struktury organizacyjnej PZK do nowego podziału administracyjnego kraju. Główną troską Prezydium ZG PZK było i jest nadal zapewnienie pomyślnego rozwoju nowopowstałych zarządów oddziałów, skupienie wszystkich krótkofalowców wokół najwartościowszego aktywu, energiczne przeciwdziałanie próbom dezintegracji środowiska krótkofalarskiego. Nowe oddziały tworzy się w ścisłym współdziałaniu z wojewódzkimi władzami partyjnymi i administracyjnymi. Do 17 istniejących dotychczas Oddziałów Wojewódzkich PZK dołączyły oddziały w województwach: Bielsko Biała, Częstochowa, Gorzów, Jelenia Góra, Konin, Krosno, Legnica, Nowy Sącz, Ostrołęka, Piotrków Trybunalski, Siedlce, Skierniewice, Suwałki, Tarnów i Toruń. W najbliższym czasie powstanie oddział w Lesznie. W 9 województwach działają pełnomocnicy ZG PZK, których zadaniem jest przygotowanie zjazdów wojewódzkich.

Innym, ważnym tematem pracy prezydium było współdziałanie z Państwową Inspekcją Radiową przy nowelizacji instrukcji PIR, dotyczącej radiokomunikacji amatorskiej. Projekt tej instrukcji został już opracowany i uzgodniony z PZK.

Na zakończenie mówca omówił sprawę kształtowania właściwych postaw obywatelskich wśród krótkofalowców. Powinny temu celowi służyć wszystkie działania organizacyjne i wychowawcze.

SP6LB i SP7HF poinformowali zebranych o pracy pionów sportowego i technicznego ZG PZK. W ramach „Czynu XXX-lecia” zrealizowano wiele zobowiązań dotyczących urządzania i wyposażania lokali klubowych i oddziałowych, budowy sprzętu, organizacji ekspedycji, zawodów i wystaw oraz innych przedsięwzięć społecznie użytecznych. Opracowano zasady organizacji zawodów klasy okolicznościowej oraz mistrzowskich klasy krajowej. Opracowano regulamin współzawodnictwa nasłuchowców. Wprowadzono zawody SP SSB Contest. Zmodyfikowane regulaminy dwóch współzawodnictw: „Intercontestu” i „DX-Maratonu”. Wszystkie przewidziane na rok 1976 zawody zostały przeprowadzone, choć nie wszystkie rozliczono w ustalonym terminie 3 miesięcy. Utworzono Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji (PK ARL), który zrzesza 80 członków: zawodników, konstruktorów sprzętu dla potrzeb ARL i sędziów. Przygotowywane są mistrzostwa Polski

ARL, które odbędą się w czerwcu br. w Toruniu. Zamierzenia sportowe na najbliższą przyszłość to m.in. zawody KF i UKF Polska-ZSRR w ramach obchodów 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej oraz inne imprezy (konkursy, zawody, wystawy) dla uczczenia doniosłej rocznicy Października i umocnienia przyjaźni i współpracy krótkofalowców PRL i ZSRR.

Wypowiedź SP6LB była uzupełniona przez SP3AUZ, SP4BQW i SP2DX – KF-managera i prezesów klubów specjalistycznych: PK ARL i PK UKF. Między innymi SP2DX poinformował zebranych, że w ciągu ostatnich 2 lat nastąpiło znaczne ożywienie w dziedzinie łączności satelitarnej w Polsce; nawiązano wiele dalekosiężnych łączności UKF z krajami prawie całej Europy.

W dyskusji poruszono wiele problemów, m.in. opóźnienie wprowadzenia w życie nowej instrukcji PIR, trudności lokalowe i sprzętowe. Przedstawiciel Głównego Zarządu Politycznego WP stwierdził, że GZP pozytywnie ocenia pracę społeczno-polityczną w PZK. Zbliżający się VIII Zjazd Krajowy PZK będzie okazją do podsumowania tej pracy. Tkwą pewne rezerwy w zakresie współdziałania PZK z wojskiem. Należy szerzej wyjść z popularyzacją PZK wśród młodzieży, w tym także wśród żołnierzy.

Komisja uchwał i wniosków w składzie: SP9MM, SP4AFK, SP5JH, SP7HF i SP8AJI przedstawiła wnioski zgłoszone przed i podczas posiedzenia. Wnioski te zostały uchwalone jednogłośnie.

Zaakceptowano decyzję podjętą przez Prezydium ZG PZK w związku ze zmianą podziału administracyjnego kraju. Przyjęto sprawozdanie finansowe i bilans, a także plan budżetu na 1977 rok. Nadano 20 działaczom PZK Odznakę Honorową PZK.

Prezes PZK zamykając obrady przekazał w imieniu Prezydium ZG PZK pozdrowienia dla wszystkich krótkofalowców polskich.

SP5QU

UCHWAŁA NR 1 VI PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK Z DNIA 6 MARCA 1977 R.

Uchwała VII Zjazdu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej kreśli ambitny program budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Realizacja tego programu zależy od postępów rewolucji naukowo-technicznej w naszym kraju, od zaangażowanych postaw ludzi pracy. Z uchwały tej wynikają także istotne zadania dla naszego Związku, który powinien zintensyfikować swoją działalność na rzecz krzewienia wiedzy, umiejętności, kultury technicznej, wykorzystywania w działaniu społecznym rosnących kwalifikacji szerokich rzesz polskich krótkofalowców i radioamatorów, rozwijania wielostronnej i bogatej działalności klubów.

Szczególną wagę chcemy przywiązywać w naszej dalszej działalności do rozwoju i umacniania klubów jako podstawowych ogniw organizacyjnych, zrzeszających krótkofalowców i radioamatorów, do podniesienia jakości pracy zarówno klubów jak i ich członków. Wymaga to w szczególności uporządkowania, zgodnie z uchwałą VII Zjazdu PZK, sprawy zrównania praw i obowiązków wszystkich krótkofalowców i radioamatorów, członków wszystkich klubów zrzeszonych (zarejestrowanych) w naszym Związku – tych wszystkich, którzy w ramach Polskiego Związku Krótkofalowców chcą zespolic swe wysiłki we wspólnej pracy dla dobra krótkofalarstwa polskiego, dla naszej Ludowej Ojczyzny. Sprawa ta jest tym pilniejsza, że zbliża się kolejny VIII Zjazd Krajowy PZK, a także 50 rocznica powstania naszego Związku.

Po dokonaniu wszechstronnej oceny istniejącej sytuacji w polskim ruchu krótkofalarskim oraz po przeprowadzeniu konsultacji z władzami i zainteresowanymi organizacjami społecznymi, a także po przeanalizowaniu szeregu wniosków i postulatów, które wpłynęły do PZK – Plenum Zarządu Głównego PZK postanawia:

1. Zwrócić się do wszystkich krótkofalowców i radioamatorów polskich zrzeszonych w różnych klubach, którzy nie dopełnili dotychczas formalności związanych z przynależnością do PZK zgodnie z wymaganiami statutu PZK, o złożenie do końca kwietnia 1977 roku deklaracji członkowskich według załączonego wzoru. Osoby te, wstępując do PZK i uiszczając składki członkowskie w wysokości podanej w p. 2 od 1 kwietnia 1977 r. – zwolnione są od wnoszenia wpisowego.
2. Ujednolicić od 1 kwietnia 1977 r. wysokość składek członkowskich dla wszystkich członków PZK, niezależnie od przynależności klubowej na poziomie nie przekraczającym wysokości dotychczas obowiązującej członków PZK, a mianowicie:
 - członkowie zwyczajni zarobkujący 10.– zł miesięcznie
 - członkowie nadzwyczajni oraz członkowie zwyczajni niezarobkujący 5.– zł miesięcznie
 - młodzież ucząca się i studium (członkowie zwyczajni i nadzwyczajni) 3.– zł miesięcznie.

Za okres do 31 marca 1977 r. obowiązują składki i opłaty według dotychczas stosowanych wysokości.

Uchwała niniejsza nie dotyczy uchwał klubów na temat wewnętrznych składek klubowych na ich własne potrzeby. Członkowie PZK odbywający zasadniczą służbę wojskową zwolnieni są od płacenia składek członkowskich na czas jej trwania.

Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK może na wniosek klubu i w indywidualnych uzasadnionych przypadkach całkowicie zwolnić członka PZK od płacenia składek członkowskich.

3. Zobowiązać Prezydium ZG PZK do opracowania i przedstawienia na VII Plenum ZG PZK projektu jednolitej instrukcji precyzującej zadania, prawa i obowiązki wszystkich klubów i ich członków.

4. Zobowiązać Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK do traktowania wszystkich klubów radioamatorskich zarejestrowanych w PZK – które przyczynią się do realizacji niniejszej uchwały – na równi z klubami PZK w zakresie praw i obowiązków oraz udzielanie tym klubom i ich członkom takiej samej pomocy i opieki, z jakiej korzystają kluby PZK.

5. Zobowiązać wszystkie Jednostki organizacyjne PZK – Zarządy Oddziałów Wojewódzkich i kluby – do przeprowadzenia w terenie pracy wyjaśniającej o potrzebie dalszej integracji ruchu krótkofalarskiego w kraju, oraz udzielania wszelkiej pomocy przy realizacji postanowień niniejszej uchwały.

* * *

Plenum Zarządu Głównego PZK jest przekonane, że uchwała niniejsza służyć będzie sprawie jednoci ruchu krótkofalarskiego i znajdzie pełne poparcie zainteresowanych organizacji społecznych.

Plenum ZG PZK doceniając dotychczasowy wkład Związku Harcerstwa Polskiego i Ligi Obrony Kraju do rozwoju ruchu krótkofalarskiego i radioamatorskiego w kraju, spodziewa się, że organizacje te podejmą kroki sprzyjające realizacji niniejszej uchwały.

Uchwała przyjęta została jednogłośnie, w tym także głosami kierowniczego aktywu klubów ZHP i LOK, wchodzącego z wyboru do władz PZK.

SP5PA

Z KALENDARZA AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI

● W dniach 9–12 czerwca br. odbędą się w Toruniu VII Mistrzostwa Polski w Amatorskiej Radiolokacji. W Mistrzostwach udział wezmą 6-osobowe reprezentacje okręgów wyławczych SP wyłonione na eliminacjach okręgowych. Za przeprowadzenie eliminacji okręgowych odpowiedzialne są: dla okręgu SP1 – Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Szczecinie, SP2 – ZOW PZK w Bydgoszczy, SP3 – ZOW PZK w Lesznie, SP4 – ZOW PZK w Białymstoku (Łomża), SP5 – ZOW PZK w Warszawie, SP6 – ZOW PZK we Wrocławiu, SP7 – ZOW PZK w Kielcach, SP8 – ZOW PZK w Lublinie, SP9 – ZOW PZK w Bielsku-Białej.

● W dniach 25–30 czerwca br. odbędą się zawody przygotowawcze do Mistrzostw Europy (I Regionu IARU) organizowane przez SVAZARM w ramach obchodów 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Zawody odbędą się w Nowym Mieście na Morawach (OK2), około 150 km od Pragi. Wyjeżdża ekipa SP w składzie: kierownik, trener, 3 juniorów (do 18 lat), 3 seniorów i 2 kobiety.

● W dniach 12–17 września br. odbędą się Mistrzostwa Europy (I Regionu IARU) organizowane przez „Savez Radio Amatera Jugoslavije w Skopje (Macedonia). Reprezentacja Polski wyłoniona będzie poprzez VII Mistrzostwa Polski w ARL, poprzez zawody w Czechosłowacji i drogą eliminacji.

SP5PA

THE INTERNATIONAL AMATEUR-RADIO-UNION

IARU CALLING

W dniach od 1 do 3 kwietnia br. odbyło się w Hadze (Holandia) posiedzenie Komitetu Wykonawczego Regionu I Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej IARU. Spośród licznych i ważnych spraw przewidzianych w porządku dziennym na czoło wybija się sprawa przygotowania ruchu radioamatorskiego w świetle do Światowej Administracyjnej Konferencji Radiowej WARC 79. Rozpatrywano ponadto sprawy Grupy Roboczej UKF, zawodów KF i UKF, amatorskiej radiolokacji, mistrzostw w szybkiej telegrafii, współpracy z ITU, a także przygotowań do Kongresu Regionu I IARU w 1978 r.

SP5PA

Regulaminy oraz pełne wyniki imprez i zawodów radioamatorskich zamieszczane są w BIULETYNIE POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCOW wydawanym z ramienia ZG PZK przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie (skr. poczt. 3, 00-955 Warszawa 15).

NA PASMACH

● W rejonie Morza Karaibskiego znów pojawiło się sporo nowych stacji amatorskich ulokowanych na tamtejszych wyspach i wysepkach. I tak, z wyspy Antigua aktualnie czynny jest K7VPF/VP2A (QSL via JA1RUR), a z Dominiki (nie mylić z Dominikaną HI8) nadają DJ0UP/VP2D (QSL via DJ0UP) i VP2D/WA7OTT (QSL via JA1KSO). Znak narodowościowy VP2 należy tu do sporej grupy wysp liczonych jako oddzielne kraje do DXCC, dlatego też dla bliższej identyfikacji po znaku narodowościowym VP2 dodawana jest dalsza litera określająca konkretną wyspę i przyległe do niej wysepki, np. VP2A – Antigua, VP2D – Dominica, VP2E – St. Eustatius, VP2G – Grenada, VP2K – St. Kitts, VP2L – Santa Lucia, VP2M – Montserrat itd. Niektóre stacje używają tak określony znak narodowościowy po swoim znaku stałym, inne przed nim, a już szczególną dezorientację powoduje fakt skracania znaków w czasie większych zawodów międzynarodowych. Dla przykładu warto podać, że operatorzy VP2AAA używający tego znaku na co dzień, skracali go w czasie zawodów CQ WW do VP2A, co wielu odbierających utwierdzało w przekonaniu o niekompletnym zapisie znaku. Pewna znajomość panujących tu zwyczajów może być w wielu przypadkach pomocną przy prawidłowym wypełnianiu logu i obliczaniu mnożnika.

● Wielu spośród naszych krótkofalowców zastanawia się, kiedy usłyszymy znak polskiej stacji amatorskiej z Antarktydy, wciąż swoje przypuszczenia z faktem, że w dniu 26 lutego br. rozpoczęła działalność stacja antarktyczna im. Henryka Arctowskiego należąca do Polskiej Akademii Nauk. Stacja znajduje się na wyspie King George w Zatoce Admiralicji w archipelagu Południowych Szetlandów i wyposażona została w radiostację pracującą na częstotliwościach 7514 i 8054 kHz. Nie należy oczekiwać w najbliższym czasie zainstalowania radiostacji amatorskiej, chociaż nie jest to wykluczone zwłaszcza jeżeli w składzie osobowym bazy znajdzie się krótkofalowiec z prawdziwego zdarzenia. Od siebie dodamy, że taka stacja umożliwiłaby bardziej regularną łączność z krajem, zwłaszcza na wyższych pasmach amatorskich, a więc na częstotliwościach bardziej predysponowanych niż dotychczas przydzielone. Warto dodać, że polska stacja antarktyczna im. Henryka Arctowskiego będzie jednym z większych obiektów naukowo-badawczych na Antarktydzie.

● Znana para małżeńska krótkofalowców Lloyd W6KG i Ira W6DOD w dalszym ciągu realizuje swoją światową wyprawę DX-ową w ramach fundacji „Yasme”. Po odwiedzeniu szeregu wysp na Pacyfiku Lloyd W6KG przerzucił się ostatnio w rejon Morza Karaibskiego i nadawał z wyspy St. Eustatius pod znakiem VP2EEQ, a następnie dał się usłyszeć z Holenderskich Antyli jako PJ8KG. Był też czynny z Wysp Dziewiczych pod znakami AJ3JV i VP2VDH.

● Niecodzienny jubileusz obchodził ostatnio K2OJD. Mianowicie już dwudziesty raz z rzędu wyprawił się na wyspy St. Pierre et Miquelon (FP8), skąd nadaje pod znakiem FP8AA. Usłyszymy go ponownie w czasie najbliższego sezonu urlopowego.

● Spore zainteresowanie wśród krótkofalowców wzbudziła niedawna wyprawa pary małżeńskiej Bułgarów Julii i Donczo Papazov łodzią przez Pacyfik. Wprawdzie wyprawa miała charakter naukowy i jej głównym celem było zbadanie granicy ludzkich możliwości w zakresie odżywiania się wyłącznie oceanicznym planktonem, jej powiąza-

nia z krótkofalowcami wynikały z faktu, że na łodzi zainstalowana była amatorska radiostacja nadająca pod znakiem LZ0P czynna w pasmie 14 MHz. Tych wszystkich, którzy słyszeli LZ0P lub mieli z nią łączność odsyłamy do ciekawego artykułu pt. „Taniec ze śmiercią na Pacyfiku” zamieszczonego na łamach bułgarskiego miesięcznika „Bulgaria Today” z marca br. (dostępny w klubach MPIK).

● Począwszy od 1 stycznia br. stacje angielskie nadające z wyspy Jersey używać będą znaku narodowościowego GJ zamiast dotychczasowego GC, zaś stacje nadające z Guernsey znaku GU.

● Znany krótkofalowiec kostarykański TI2CF zapowiada wyprawę DX-ową na wyspę Cocos, z której zamierza nadawać pod znakiem TI9CF.

● Inną, równie interesującą wyprawę DX-ową anonsuje zespół operatorów HZ1AB posługujący się od pewnego czasu znakiem 7Z1AB. Otóż planują oni nadawanie z neutralnej strefy położonej pomiędzy Arabią Saudyjską i Irakiem. Liczy się ona jako odrębne „country” do DXCC i ma przydzielony znak 8Z4. Sądząc po wyposażeniu stacji 7Z1AB, której kilowaty i liczne beamy zapewniają doskonałą zwykłe słyszalność, stacja wyprawy powinna być dobrze u nas odbierana.

● Redakcja popularnego miesięcznika czechosłowackiego „Amaterske Radio”, której redakcyjna stacja pracuje pod znakiem OK1RER, zamierza w czerwcu br. zorganizować nową ekspedycję po kraju, popularyzując w ten sposób sport krótkofalarski, zwłaszcza wśród młodzieży.

● Z antarktycznej wyspy Palmer nadaje stacja KC4AAC, zainstalowana na terenie tamtejszej bazy naukowej. Załoga tej bazy nawiązała ostatnio kontakt z członkami polskiej stacji antarktycznej im. H. Arctowskiego, o czym niedawno donosiła nasza prasa. Obecnie na Antarktydzie rozpoczyna się jesień, a wraz z nią poprawa słyszalności tamtejszych stacji u nas.

● Szwedzki nadawca SM0AGD zamierza ponownie odwiedzić Bangladesz, skąd zapewne da się usłyszeć pod znakiem SM0AGD/S2. Preferuje wyższe pasma KF.

● Począwszy od 15 września ub.r. skreślony został Timor jako oddzielny kraj do DXCC. Od tej pory łączności z Timorem zaliczane będą jako łączności z Indonezją (YB).

● Podczas ostatnich zawodów międzynarodowych „CQ World Wide DX Contest” czynna była z wysp Caicos stacja nadająca pod znakiem VP5M (QSL via WB4QKE). Wkrótce okazało się, że w przededniu zawodów wyprawiła się na wyspy grupa nadawców z North Florida Assn., którzy nadawali pod własnymi znakami, ale w czasie trwania zawodów skrócili znak do VP5M, startując w kategorii z wieloma operatorami.

● Pod znakiem 8P0A nadawała okolicznościowa stacja z Barbadosu, a aktywność jej miała upamiętnić jubileusz 10-lecia tamtejszego związku krótkofalowców (QSL via WA4RRB). Z tego też powodu niektóre stacje indywidualne nadające z Barbadosu posługiwały się ostatnio okolicznościowym znakiem 8P7.

● Na Andamanach czynna jest jedna zaledwie stacja VU7ANI. Natomiast na Lakkadiwach brak jest obecnie jakiegokolwiek stacji amatorskiej.

SP8HR

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 6 (205) CZERWIEC 1977 ROK

WYNIKI MARATONU

„Krótkofalarski Tydzień Warszawy” – 1977 r.
 organizowanego corocznie przez Zarząd Oddziału
 Stołecznego Województwa Warszawskiego PZK
 (kwiecień 1977 r.)

W zawodach wzięło udział ogółem 374 radiostacji, z czego klubowych nadawczych 121, klubowych nasłuchowych 6, indywidualnych nadawczych 219, indywidualnych nasłuchowych 28.

Do kontroli zakwalifikowano 25 dzienników stacji klubowych i 75 dzienników stacji indywidualnych.

Komisja zdyskwalifikowała 1 dziennik stacji klubowej i 3 dzienniki stacji indywidualnych.

Stwierdzono brak dzienników:

- SP1JK, KNL, KJW, KCX, KQM, PTT.
- SP2DKG, FLV, GMA, IQT, IUM, JNE, JHA, KMG, KFG, ZHB, KHN, KPD.
- SP3AC, EQF, GEM, HGU, KHG, KCL, KEY, PTE.
- SP4INT, JDO, JCA, CMY, KKV, KNB, PDR.
- SP5DWE, GIG, FHF, JOH, GNG, KKR, PEL.
- SP6AYT, AFY, CCE, FIK, IXH/6, FER, IFW, HUA, FIB, KSL, KZW, PHB, PZB, PBF, PBB, PAV, ZDA.
- SP7CSG, DQN/7, DAD, FFY, IWJ, DSA, KTE, KME, PZN, ZCN.
- SP8EDQ/4, KBM, KGI, KDF.
- SP9VU, AZL, BWA, EDH/9, GRF, GFW/9, HCK, CSO, DOR, IHB, KRT, KAJ, KLF, ZAZ, KMQ, ZHS.

Podajemy w kolejności: zajęte miejsce (do 10), znak stacji, liczba punktów.

Grupa A – Klubowe stacje spoza „WA”

1. SP7KDJ – 310	6. SP1PGM – 236
2. SP7KGF – 268	7. SP4PEQ – 228
3. SP5ZBA – 254	8. SP2KRW – 214
4. SP9KCB – 252	9. SP9PDF – 212
5. SP9KAX – 248	10. SP8ZHY – 194

Grupa B – Indywidualne stacje spoza „WA”

1. SP4HCU – 318	6. SP4EVE – 268
2. SP7DJD – 314	7. SP9BCH – 264
3. SP4JGO – 304	8. SP4JCA – 254
4. SP9HZS – 286	9. SP8EXJ – 248
5. SP7IDG – 274	10. SP9EMI – 248

Grupa C – Klubowe stacje z „WA”

1. SQ5Z – 41 448	6. SP5KOH – 32 912
2. SP5ZDH – 36 464	7. SPØTUW – 32 040
3. SP5PSL – 35 862	8. SP5PTR – 30 800
4. SP5PZX – 33 852	9. SP5KJP – 29 398
5. SP5PCJ – 33 264	10. SP5KTD – 22 960

Grupa D – Indywidualne stacje z „WA”

1. SP5NE – 31 584	6. SP5FUQ – 22 222
2. SP5IFU – 31 328	7. SP5FGG – 20 336
3. SP5WL – 26 076	8. SP5IVZ – 16 492
4. SP5AGT – 24 948	9. SP5CCC – 15 504
5. SP5GOR – 24 596	10. SP5FJX – 15 400

Grupa E – Klubowe stacje nasłuchowe

1. SP1-8240/Z – 6 913	4. SP2-7773/K – 2 156
2. SP1-8578/Z – 5 372	5. SP2-7197/K – 1 008
3. SP9-1256/K – 4 736	

Grupa F – Indywidualne stacje nasłuchowe

1. SP5-4019-OS – 32 841	6. SP-0009-OL – 10 680
2. SP4-6399-OL – 32 680	7. SP-0001-WA – 10 280
3. SP5-1538-WA – 32 445	8. SP-0001-WL – 9 756
4. SP-0011-OL – 24 570	9. SP5-1554-WA – 9 702
5. SP-0016-BY – 11 802	10. SP-0015-LU – 8 940

SP5WL

WIELKA ZORZA POLARNA

W dniu 6 kwietnia 1977 r. w godzinach wieczornych pojawiły się dobre warunki propagacji fal na 144 i 432 MHz przez odbicie od „zorzy polarnej”. Dzięki automatycznym połączeniom telefonicznym, SP1CNV powiadomił natychmiast SP2DX i SP5JC o wykryciu zorzy. Ten ostatni na próżno starał się połączyć z SP9FG i SP9XA, aby przenieść wiadomość na południe kraju. W chwili, gdy będziecie czytać ten numer RIK, w SP będzie już czynny ustalony system ostrzeżeń zorzowych. Zajmie się tym XVIII Zjazd PK UKF. Obecnie podajemy wyniki łączności 3 wyżej wymienionych stacji.

Przeprowadzono w sumie około 100 QSO w pasmie 144 MHz ze stacjami LA, OZ, SM, OH, UA3 i UQ. Słychać było także stacje GM. W czasie trwania zorzy doszło również do pierwszej w SP łączności via aurora na 432 MHz. SP5JC przeprowadził QSO ze stacjami SMØDFP i SM5DWC, z raportami 55A. SP5JC doprowadzał do anteny moc około 100 W, przy zysku anteny 21 dB.

Łączności zorzowe radiostacji amatorskich dostarczają niezwykle cennego materiału naukowego dla geofizyków. Zapis w logu dokładnego czasu QSO i azymutu anteny umożliwia lokalizację obszaru odbijającego fale. Dane zebrane od wielu korespondentów pozwalają prześledzić ruch skupisk zjonizowanych cząstek w jonosferze. W przypadku wzmiankowanej łączności na 432 MHz SP-SM, która notabene, jeśli chodzi o odległość, jest jedną z najdalszych osiągniętych przez stacje europejskie, zaobserwowano występowanie efektu Dopplera. Efekt ten polegający na wzroście częstotliwości odbieranej w przypadku, gdy obiekt odbijający fale zbliża się do stacji i na odwrót, zmniejszaniu się częstotliwości, gdy obiekt się oddala, wykorzystywany jest np. w radarach drogowych. W naszym przypadku efekt umożliwił ocenę chwilowej prędkości obszaru zorzowego wykorzystwanego do QSO. Prędkość tę oceniamy na ponad 1 km/s. Czy jest to ruch cząstek, przemieszczanie się gęstości fali, czy też inny efekt jak „zapadanie się” tzw. „głównego rowu” w magnetosferze ziemskiej, wypowiedzą się uczeni. Amatorzy dokonali obserwacji, być może nowego odkrycia, na pewno nie pierwszego i nie ostatniego w historii krótkofalarstwa.

Kolegów pracujących na UKF prosimy, aby w przypadku łączności zorzowych zwrócili uwagę na fakt: czy stacje odpowiadające na wolanie występują powyżej, czy poniżej częstotliwości wywołania. Efekt

jest proporcjonalny do częstotliwości, a więc 3-krotnie wyższy niż 432 MHz niż na 144 MHz. Raporty prosimy przysyłać pod adresem: Polski Klub UKF - PZK, skr. 320 00-950 Warszawa 1.

SP5JC

SPORADYCZNA WARSTWA E

Od maja do sierpnia każdego roku występują szczególne warunki propagacji fal ultrakrótkich. Fale są odbijane od silnie zjonizowanej warstwy atmosfery zwanej przez fachowców warstwą E. Możliwe są łączności na odległości rzędu 2000 km, przy użyciu nadajników o mocach około 1 W i prostych anten. Większość stacji pracuje na SSB w wycinku pasma 144,200 do 144,400 MHz. Jako przykład wymienić można łączność stacji SP5JC z sycylijskimi stacjami IT9RFW i IT9TAL w dniu 21 lipca 1976 r. Przy mocy promieniowanej około 3 W i 9-elementowej Yagi raporty były 55. Warunki propagacji E_s mogą pojawić się dość nagle, przeważnie w godzinach 10÷12 i 14÷17 czasu lokalnego. Bardzo przydatna jest obserwacja fonicznych pasm FM (63÷75 MHz i 87 do 108 MHz) oraz pierwszych 6 kanałów telewizyjnych.

Wspomnianą powyżej łączność SPIT poprzedziło pojawienie się w TV jednocześnie szwedzkich i włoskich programów telewizyjnych. W przypadku zaobserwowania „ożywienia się” pasm FM i kanałów TV – radzimy zaobserwować pasmo 144 MHz. W pasmie tym pracuje obecnie ponad 50 radiolatarni (bikonów), które nadają automatycznie swój znak wywoławczy telegrafią, przedzielony kilkunastosekundową emisją fali ciągłej. Szczególną uwagę prosimy zwrócić na początek pasma, gdzie pracuje szereg bikonów, jak: EA3URE (144,042 MHz), QTH Barcelona – BB13f oraz 5BCY z Cypru (144,138 MHz), QTH QU14g. Jeśli usłyszycie jakiś bikon, najwyższy czas rozpocząć wywołanie i nasłuchi. Sukces będzie najbardziej prawdopodobny przy emisji SSB w pobliżu 144,200 do 144,400 MHz. Prosimy o raporty opisujące warunki propagacji fal w zakresie 63 MHz do 144 MHz. Listy przysyłać pod adresem: POLSKI KLUB UKF - PZK, skr. 320, 00-950 Warszawa 1.

SP5JC

ZAWODY CUPA DUNARI 1977

W dniach 24–28 lutego br. ekipa w składzie: SP2AVE – Zbigniew Ejtminowicz, SP3BLV – Andrzej Konieczny oraz SP5IXI – Mirosław Rozbicki (junior) wzięła udział w rozgrywanych co roku w Bukareszcie zawodach telegrafii salowej CUPA DUNARI. Zawody były tradycyjnie doskonale zorganizowane i to było powodem zgłoszenia się do nich dwóch dalszych ekip zagranicznych. Łącznie startowało 9 drużyn, w tym dwie rumuńskie (jedna poza konkursem). Szczególnie przygotowana była drużyna czechostowacka, która przesunęła się z 3 miejsca w 1976 r. na 2 miejsce w ostatnich zawodach. Współzawodnictwo drużyn OK i YO dostarczyło zawodnikom wiele emocji.

W polskiej ekipie kol. SP3BLV, startujący w tych zawodach po raz drugi, miał duże szanse. Mirek, nowy nasz junior, mający ze względu na wiek szansę startowania również w przyszłym roku w kategorii juniorów, przeszedł już zwycięsko przez zawody organizowane przez LOK w Łańcucie w październiku 1976 r. Niestety, regulamin tych zawodów znacznie odbiegał od regulaminu zawodów Cupa Dunari, przeto nie dawał do nich dostatecznego przygotowania.

Zgodnie z uchwałami Kongresu IARU w Warszawie, wkrótce będą organizowane Europejskie Mistrzostwa IARU w szybkiej telegrafii. Regulamin ich będzie oparty na regulaminie zawodów Cupa Dunari. Z tych powodów szkolenie polskich telegrafistów powinno być ukierunkowane zgodnie z tym regulaminem.

Dla stworzenia warunków organizacyjnych szkolenia telegrafistów Polski Związek Krótkofalowców powołał przy Polskim Klubie DX Sekcję Telegrafii Szybkiej, w skrócie STS. W przyszłości STS, jeśli szerzej rozwinię swoją działalność, ma szansę być usamodzielnioną. Obecnie korzysta z gościnnych ram PK DX, którego Zarząd i aktyw udziela jej skutecznej pomocy.

Sekcja Telegrafii Szybkiej jest w stadium organizacyjnym. Trudu prowadzenia STS podjął się kol. Jerzy Wojniusz – SP2PI, wykazujący wiele zapału i inicjatywy. Zarząd Główny, uznając celowość rozwoju tej specjalności sportu krótkofalarskiego, zamierza kupić szereg krajowych i zagranicznych urządzeń na wyposażenie pierwszego ośrodka dydaktyczno-szkoleniowego, organizowanego w Toruniu. Będą to między innymi magnetofony z regulowaną prędkością, transmitters, ondulografy oraz ostatni krzyk mody i techniki – elektroniczny trener.

W celu zapoznania się z techniką i organizacją zawodów Cupa Dunari kol. SP2PI wystąpił przy polskiej ekipie jako obserwator, a wrócił z pełną dokumentacją zawodów, taśmami ondulografu, taśmami z tekstami telegraficznymi i mnóstwem wrażeń.

Zawody Cupa Dunari odbywają się w dwóch konkurencjach: regularności i szybkościowej. Mimo pozorów, konkurencja regularności jest nie mniej trudna niż konkurencja szybkościowa, chociaż występują w niej niższe tempa w nadawaniu i odbiorze. A oto wyniki zawodników pierwszych, ostatnich i polskich.

Konkurencja regularności

Seniorzy		Juniorzy	
1. YO9ASS	4733 pkt	1. LG98545	2644 pkt
2. YO4RW	4710 pkt	2. UA3DLB	2560 pkt
11. SP3BLV	3116 pkt	6. SP5IXI	2395 pkt
15. SP2AVE	2443 pkt	8. LZ2RS	2004 pkt
16. DM4SWL	2423 pkt		

Odbiór szybkościowy

Seniorzy	litery	cyfry	punkty
1. UA3VBW	300	430	2686
2. LZ1BP	240	340	1722
15. SP3BLV	150	250	831
16. SP2AVE	160	210	675

Juniorzy

1. UA3DLB	250	360	1891
2. LZ2RS	219	250	1049
3. SP5IXI	150	–	223

Nadawanie szybkościowe

Seniorzy

1. UA3VBW	222,3	265,9	1380
2. UA3VCA	202,3	274	1324
14. SP2AVE	188,9	–	515
16. SP3BLV	149,2	–	388

Juniorzy

1. OK1AVB	176,6	158,3	920
2. UA3DLB	157,4	160,1	850
7. SP5IXI	129	110	621
8. DM7949	120	114	602

Polscy zawodnicy i tym razem, podobnie jak w latach ubiegłych, nie potrafili panować nad nerwami i... szybko pisać. Wskutek tego, mimo odbierania wysokich temp i ich zapisania, nie potrafili bezbłędnie zapisanych tekstów odczytać. Czołowi zawodnicy zagraniczni stosują do zapisu liter i liczb własne znaki pisarskie, znacznie prostsze od liter łacińskich a nawet znaków stenograficznych. YO9ASS powiedział, że przed nauczeniem się odbioru tempa powyżej 150 zn/min należy nauczyć się zapisu własnym umownym pismem. Cwiczyć należy choćby w przepisywaniu ogłoszeń z gazet, ale z tempem co najmniej o 20% większym od tego, jakie się chce odbierać.

Próbki takich pism zostały przez kol. SP2PI przywiezione do kraju i będą rozpracowywane w STS.

W czasie ostatnich zawodów padły następujące rekordy odbioru (nadawania bezbłędnie):

Odbiór liter w grupach

Stanisław ZELENOW UA3VBW 280 zn/min

Nadawanie liter w grupach

Stanisław ZELENOW UA3VBW 222,27 zn/min

Nadawanie cyfr w grupach

Anatol RYSENKO UA3VCA 273,4 zn/min

SP6LB

SPROSTOWANIE

W zestawie zawodów zaliczanych do współzawodnictwa INTERKONTEST KF 1977 (nr 1/1977) mylnie wykazano pod pozycją 10 zawody ALL ASIA FONE. Prawidłowo powinno być: ALL ASIA CW. Za pomyłkę tę Zarząd Polskiego Klubu DX przeprosza.

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)

Skrzynka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 7-8 (206-207) LIPIEC-SIERPIEŃ 1977 ROK

„FALE KRÓTKIE – PRZYJAŹŃ DŁUGA”

Pod tym hasłem odbył się w dniach 14 i 15 maja br. XVIII Zjazd Polskiego Klubu UKF PZK w Lubniewicach (woj. gorzowskie). Zjazd ten różnił się od poprzednich tym, że nie powołano prezydium, sprawy organizacyjne ograniczono do jednej półtorejgodzinnej sesji, a pozostały czas poświęcono na referaty techniczne, konkursy i dyskusje.

W zjeździe uczestniczyło 113 osób z całego kraju, w tym kilka osób z OK i DM. Gościny udzielił zjazdowi Ośrodek Wczasów Łączności, podległy DOPiT w Poznaniu – WUT Gorzów.

Podczas zjazdu pracowała okolicznościowa radiostacja SP0UKF. Otwarcia zjazdu dokonał w dniu 14 maja prezes ZOW PZK w Gorzowie SP3CAI, a prowadził obrady prezes PK UKF – SP2DX.

Manager techniczny PK UKF SP5JC zapoznał zebranych z treścią pisma Państwowej Inspekcji Radiowej. Dotyczyło ono zezwolenia na pracę w pasmie 23 cm (1296 MHz) dla następujących stacji: SP1CNV, SP2DX, SP3BLR, SP4ERZ, SP5JC, SP6LB, SP7CKF, SP9AFI, SP9FG i SP9ADI. Takie same zezwolenia mogą otrzymać inni UKF-owcy (bez względu na przynależność do PK UKF), jeśli nadesłają do SP2DX pisemne zgłoszenia. W ten sam sposób można otrzymać zezwolenie na pasmo 10 GHz.

Delegacja Zakładów Obrabiarek Specjalnych w Jarocinie przekazała zjazdowi upominek i pismo z pozdrowieniami od dyrekcji i przyzakładowego radioklubu LOK.

Odczytano również pismo Zarządu Głównego PZK, którego treść przytoczamy poniżej.

„Z okazji odbywającego się XVIII Zjazdu PK UKF PZK wszystkim ultra-krótkofalowcom zebranych w Lubniewicach przesyłamy serdeczne pozdrowienia wraz z życzeniami sukcesów na polu technicznym i sportowym. Zarząd Główny PZK tak jak dotychczas zawsze będzie popierał wszelkie inicjatywy zmierzające do podnoszenia poziomu technicznego i operatorskiego kolegów pracujących w zakresach UKF. Uważamy zakresy fal ultrakrótkich, a także mikrofalowe za najbardziej przyszłościową dziedzinę nowoczesnej radiokomunikacji amatorskiej, szczególnie cenną dla systemów łączności wchodzących w skład obrony cywilnej i mającą duże znaczenie w obliczu nie przewidzianych kataklizmów żywiołowych. Dzięki przychylności Władz na XVIII Zjeździe czynna jest stacja SP0UKF pracująca na 23 cm. Mamy nadzieję, że znak SP będzie szybko znany na tym zakresie częstotliwości. Na następnym zjeździe, a może nawet wcześniej polskie stacje UKF otrzymają nowe pasma mikrofalowe.
Łączymy serdeczne amatorskie VY 73!”

PREZYDIUM ZG PZK

Wygłoszone na zjeździe referaty dotyczyły anten UKF (SP5JC), konwerterów na pasmo 432 MHz (SP4ERZ i SP9FG), techniki łączności MS (SP5JC) oraz modułowych konstrukcji UKF i transwertera 28/144 MHz (SP1CNV).

W pierwszym dniu zjazdu odbył się konkurs telegrafii (odbiór na słuch). Pierwsze miejsce zdobył SP2DX, drugie SP2BMX. Następnym konkurs dotyczył współczynnika szumów konwerterów. Najlepszy w pasmie 432 MHz był konwerter SP6BTI (3,1 dB), dalsze miejsca zajęły konstrukcje SP2EFO. W pasmie 144 MHz najlepszy był konwerter SP2EFO (2,0 dB), drugie miejsce zajął SP1CNV (4 dB).

Podczas obrad sesji organizacyjnej przyjęto wniosek, aby skreślić tych członków, którzy nie nadesłali ankiet rozestanej przez zarząd, o ile w ciągu miesiąca od pisemnego zawiadomienia o tej decyzji nie nadesłają ankiet. Postanowiono, że w pasmie 144 do 144, 500 MHz nie będzie się używać emisji A3. Manager techniczny zarządu PK UKF omówił celowość utworzenia sieci powiadamiania telefonicznego o zorzy polarnej i E_s, a także poinformował o możliwości zamawiania

rezonatorów kwarcowych i o możliwości rozdziału między aktywniejszych UKF-owców niewielkiej liczby egzemplarzy czasopisma „Dubus”.

Postanowiono, że następny zjazd będzie poprzedzony wydaniem biuletynu techniczno-organizacyjnego. Miejsce i termin następnego zjazdu będą podane do wiadomości w terminie późniejszym.

Manager sportowy PK UKF SP6XA ogłosił wstępne wyniki stacji polskich II Subregionalnych Prób UKF I Regionu IARU oraz omówił sposób prawidłowego wypełniania dzienników zawodów.

Ostatnią imprezą zjazdu był pokaz pomiaru anten na pasmo 432 MHz połączony z konkursem na najlepsze rozwiązanie konstrukcyjne. Konkurs wygrał SP5JC, drugie miejsce zajął SP6LB.

SP5QU

CZY KRÓTKOFALOWCY OTRZYMAJĄ NOWE PASMA CZĘSTOTLIWOŚCI?

W 1979 roku odbędzie się Światowa Konferencja WARC (World Administrative Radio Conference), na której zostanie dokonany nowy podział pasm częstotliwości radiowych dla poszczególnych służb. W związku z tym Inspekcja Radiowa USA (FCC) ogłosiła propozycje przydziału pasm dla radioamatorów, z którymi ma wystąpić na konferencji.

Zasadnicze zmiany w stosunku do sytuacji obecnej polegają na przydzieleniu nowych pasm: fal długich 160 do 190 kHz oraz pasm UKF 902 do 928 MHz i 935 do 938 MHz. Na tradycyjnych pasmach fal krótkich zmiany są niewielkie. Przykładowo: pasmo 40 m ma być przedłużone w dół do 6950 kHz. Pasma UKF i wszystkie pasma mikrofalowe pozostają w zasadzie bez zmian, z tym że pasmo 48 do 50 GHz (fala 6 mm) ma stać się pasmem „światowym”, uznanym przez wszystkie kraje członkowskie Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej, w celu zachęcenia amatorów do prowadzenia badań naukowych w tym zakresie częstotliwości.

SP5JC

Regulaminy oraz pełne wyniki imprez i zawodów radioamatorskich zamieszczane są w Biuletynie Polskiego Związku Krótkofalowców, wydawanym z ramienia ZG PZK przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie (skr. poczt. 3, 00-955 Warszawa 15).

MIĘDZYNARODOWE ZAWODY WADM 1975

Ogółem w zawodach WADM 1975 wzięło udział ponad 500 krótkofalowców DM, co stanowi wysoki wskaźnik aktywności. Sklasyfikowanych zostało 249 amatorskich stacji indywidualnych i klubowych oraz 91 nasłuchowców DM, przy czym nie należy zapominać, że stacje klubowe DM startowały w konkurencji z wieloma operatorami, a było ich przeważnie trzech na każdej takiej stacji. Byli to zazwyczaj licencjonowani nadawcy, z odpowiednio długim stażem pracy i doświadczeni w tego rodzaju rozgrywkach. Nic więc dziwnego, że uzyskane wyniki były w pełni zadowalające.

W grupie stacji klubowych DM na pierwszym miejscu uplasowała się DM7DK z operatorami tej miary, co DM2DUK, DM2AYK i DM2CEK. Stacja ta uzyskała 1316 QSO przy mnożniku 157, co przyniosło w sumie 601 467 pkt. Natomiast w grupie stacji indywidualnych na pierwsze miejsce wysunął się DM4YEL z liczbą 814 łączności, co przy mnożniku 115 dało końcowy efekt w postaci 270 135 pkt. Na osobną uwagę zasługuje fakt liczego udziału nasłuchowców DM. Sklasyfikowanych ich zostało 91, co stanowi swoisty rekord w zawodach, nawet klasy międzynarodowej. Jest to wynik systematycznej opieki, jaką poszczególne kluby otaczają nasłuchowców, zazwyczaj przecież początkujących krótkofalowców. Do pracy nasłuchowca przywiązuje się w NRD szczególną uwagę, wychodząc z prostego założenia, że jego aktywność i zamilowanie wykazywane na tym przecież początkowym etapie zainteresowań krótkofalarskich rzutują w sposób istotny na przyszłą pracę już jako nadawcy. Wynik najlepszego nasłuchowca DM 1174/N zamknął się liczbą 219 nasłuchów (11 607 pkt.)

A oto wyniki uzyskane przez naszych krótkofalowców.

A. Stacje indywidualne

1. SP3GCT	125 QSO	10830 pkt.
2. SP2FAP	119 QSO	9604 pkt.
3. SP1AFU	103 QSO	8512 pkt.
4. SP9HWN	107 QSO	8400 pkt.
5. SP5FLA	133 QSO	5895 pkt.
6. SP1FMG	112 QSO	5454 pkt.
7. SP4ENZ	62 QSO	5208 pkt.
8. SP4GHT	61 QSO	4602 pkt.
9. SP5EMK	52 QSO	4524 pkt.
10. SP5GOL	46 QSO	4092 pkt.
11. SP6LK	58 QSO	3956 pkt.
12. SP7FI	71 QSO	3195 pkt.
13. SP9AAB	67 QSO	3015 pkt.
14. SP3FAM	67 QSO	2835 pkt.
15. SP6BFB	52 QSO	2310 pkt.

Pozostałe 6 stacji polskich uzyskało wyniki poniżej 2000 punktów.

B. Stacje klubowe

1. SP3PTE	184 QSO	14880 pkt.
2. SP4KCF	160 QSO	14220 pkt.
3. SP9KRT	97 QSO	8439 pkt.
4. SP2ZHB/2	31 QSO	1395 pkt.
5. SP9ZHR	31 QSO	1395 pkt.

Tradycyjnym zwyczajem zawody WADM odbywają się w pierwszy weekend października, a tylko wyjątkowo – w drugi. Nie należy zapominać, że są to zawody telegraficzne, zaś mnożnikiem nie są kraje, lecz okręgi wywoławcze DM (tzw. bezirki). Oznaczone są one ostatnio literą w znaku stacji począwszy od A, np. DM2CBA do O, np. DM2YLO. W sumie jest ich 15, stąd maksymalny mnożnik na wszystkich dozwolonych 5 pasmach KF wynosi 75.

Mając na względzie fakt, że zawody WADM nie przewidują konkurencji jednopasmowych, podstawową troską każdego uczestnika zawodów powinno być uzyskanie maksymalnego mnożnika, a to jest możliwe jedynie przy pracy wielopasmowej.

Zawody WADM są doskonałą okazją do zdobycia dyplomów WADM. Właśnie posiadacze klas niższych tego dyplomu mają sposobność uzupełnienia brakujących okręgów, trudniej osiągalnych na codzień.

SP8HR

W OBRONIE PASM AMATORSKICH

Pasma amatorskie są dla krótkofalowców tym, czym dla transportu samochodowego – drogi, a dla żeglugi – morza i oceany. Bez pasm amatorskich potężny, ogólnoświatowy ruch krótkofalowy straciłby podstawę i sens swego istnienia.

Znaczna większość krótkofalowców pracuje w zakresie częstotliwości 3–30 MHz, a więc w pasmach 80, 40, 20, 15 i 10 metrów. Z uwagi na własności propagacyjne poszczególnych pasm krótkofalowych, aktywność amatorów-krótkofalowców koncentruje się na trzech „niższych” pasmach, to jest 80, 40 i 20 metrów. Niestety pasma te są w coraz większym stopniu obszarem brutalnej, sprzecznej z przepisami

międzynarodowymi ingerencji ze strony potężnych stacji radiofonicznych i radiokomunikacyjnych. Przykładem niech będzie pasmo 40-metrowe, przydzielone regulaminem RK do wyłącznego użytkowania przez krótkofalowców.

Zgodnie z postanowieniami międzynarodowymi, zakres fal krótkich (3–30 MHz) jest podzielony między poszczególne służby radiowe, z których najważniejsze zajmują:

– radiokomunikacja profesjonalna lądowa	50% zakresu
– radiokomunikacja profesjonalna morska	18% „
– radiokomunikacja amatorska	12% „
– radiofonia	10% „
– radiokomunikacja profesjonalna lotnicza	8% „

Spójrzmy, jak wygląda wykorzystanie przez poszczególne służby przyznanych im pasm częstotliwości.

Radiokomunikacja profesjonalna w zależności od stosowanej emisji zajmuje dla jednej stacji pasmo od kilkuset Hz do około 3 kHz. Radiofonia krótkofalowa pracująca emisją A3 wymaga dla każdej stacji pasma 8 kHz.

A jak wykorzystują swe pasma krótkofalowcy?

Na całym świecie działa obecnie ponad 750 tysięcy licencjonowanych krótkofalowców, z czego na Europę przypada około 120 tysięcy (największymi potęgami są tu Japonia – 280 tys. i Stany Zjednoczone – 260 tys.). Zakładając, że z ogólnej liczby stacji amatorskich czynnych jest stale 10%, otrzymamy 75 tys. stacji pracujących przede wszystkim w trzech najbardziej „obciążonych” pasmach krótkofalowych – 80, 40 i 20 metrów, o łącznej szerokości 750 kHz. A więc na 1 kHz przypada 100 czynnych stacji amatorskich. W rzeczywistości liczba ta będzie jeszcze większa, gdy uwzględnimy całe wycinki pasm wyeliminowane przez nielegalnie pracujące stacje profesjonalne.

Takim rekordowym wykorzystaniem przydzielonych pasm nie mogą się wykazać żadne inne służby.

Naturalne więc wydają się dążenia ruchu amatorskiego do rozszerzenia istniejących pasm i uzyskania nowych.

Niestety – rzeczywistość przeczy tym dążeniom. Spójrzmy, jak kurczyły się krótkofalowe pasma amatorskie w miarę organizowania kolejnych światowych konferencji radiowych.

Pasmo 80 m – na konferencji w Waszyngtonie (1927 r.) ustalone na 3500–4000 kHz ograniczone w roku 1974 (Atlantic City) do 3500–3800 kHz.

Pasmo 40 m – na konferencji w Waszyngtonie (1927 r.) ustalone na 7000–7300 kHz, w roku 1938 (Kair) zmniejszone do 7000–7200 kHz, a w roku 1947 (Atlantic City) do 7000–7100 kHz.

Pasmo 20 m – na konferencji w Waszyngtonie (1927 r.) ustalone na 14 000–14 400 kHz, ograniczone w roku 1947 (Atlantic City) do 14 000–14 350 kHz, z czego odcinek 14 250–14 350 kHz w roku 1959 przyznano do użytkowania profesjonalnym służbom lądowym ZSRR.

Pasmo 15 m – przyznane w roku 1947 (Atlantic City) w granicach 21 000–21 450 kHz, pozostało nie zmienione.

Pasmo 10 m – na konferencji w Waszyngtonie (1927 r.) ustalone na 28 000–30 000 kHz, ograniczone w roku 1947 (Atlantic City) do 28 000–29 700 kHz.

Tak więc przy ponad 100-krotnym zwiększeniu liczby stacji amatorskich przyznane nam pasma zostały na przestrzeni ostatnich kilkadziesiąt lat okrojone o ponad 20%.

W ostatnich latach wzmógł się na forum międzynarodowych organizacji telekomunikacyjnych nacisk na dalsze ograniczenie pasm amatorskich. Nacisk ten wywierają przede wszystkim młode państwa trzeciego świata, które przechodząc okres burzliwego rozwoju i tworzenia państwowości nie osiągnęły jeszcze tego poziomu rozwoju społecznego i technicznego, w którym ruch amatorski jest uznawany przez państwo za wysoce pożyteczną, integralną część ogólnonarodowej aktywności społecznej.

Do decydującej rozgrywki o nasze pasma, a więc o naszą przyszłość, dojdzie już niebawem na Światowej Administracyjnej Konferencji Radiowej w roku 1979. Od dłuższego już czasu trwają wytyczne przygotowania do tej konferencji. Prowadzą je również Międzynarodowa Unia Radioamatorska na terenie międzynarodowym i krajowe stowarzyszenia krótkofalowców w kontaktach ze swymi administracjami telekomunikacyjnymi. Światowy ruch amatorski reprezentowany przez IARU wysunie na konferencji postulaty nie tylko utrzymania istniejących pasm, ale ich rozszerzenia i przyznania nowych. Powodzenie zależy tu jednak od wykazania jak największej liczbie krajów – uczestników konferencji znaczenia służby amatorskiej, jej użyteczności dla społeczeństwa i rozwoju nauki i techniki i od zdyscyplinowania samych krótkofalowców.

Polski Związek Krótkofalowców nie ma wątpliwości, że Resort Łączności PRL, który wielokrotnie już dał dowody aktywnego poparcia dla ruchu amatorskiego, poprzez swą delegację na konferencję w roku 1979 poprze słuszne postulaty zgłoszone przez Międzynarodową Unię Radioamatorską. Jeśli podobne stanowiska zajmą delegacje

większości krajów uczestniczących w konferencji – będziemy spokojni o naszą przyszłość. Aby tak się stało, nie wystarczy wysiłki podejmowane przez IARU, czy zarządy organizacji członkowskich Unii. Do przygotowań na konferencję muszą już – od dzisiaj – włączyć się czynnie wszyscy amatorzy krótkofalowcy, a w ich liczbie wszyscy krótkofalowcy SP. Przede wszystkim – przez wzmoczoną, jak najaktywniejszą pracę na pasmach amatorskich tak, aby żaden kiloherc tych pasm nie pozostał choć przez chwilę nie wykorzystany. Dotyczy to przede wszystkim pasm 80 i 40 metrów. Również – przez wzorową dyscyplinę, ścisłe przestrzeganie przepisów krajowych i międzynarodowych, przez stałe doskonalenie umiejętności operatorskich i poziomu technicznego stacji. Przez jak najliczniejszy udział w akcjach społecznie użytecznych i przez umiejętną propagandę ruchu amatorskiego. A także – przez szczegółowe meldowanie instancjom Polskiego Związku Krótkofalowców i Państwowej Inspekcji Radiowej o przypadkach naruszania wyłącznych pasm amatorskich przez stacje służb nieamatorskich.

Wierzmy wszyscy, że głos 750 tysięcy amatorów krótkofalowców będzie dobrze słyszany i zrozumiany na sali obrad Światowej Administracyjnej Konferencji Radiowej w roku 1979.

SP5HS

NA PASMACH

- Na wyspie Lord Howe niedaleko wybrzeży Australii przebywa znów australijski nadawca VK4AAU i nadaje pod znakiem VK4AAU/LH lub AX4AAU. Słyszany jest przeważnie na wyższych pasmach emisją SSB.
- Miniaturowa republika południowoafrykańska Transkei, sztuczny twór powołany do życia przez RPA, była słyszana ostatnio na pasmach amatorskich. W paśmie 21 MHz słyszana była na SSB stacja S8AAA (S8 jest znakiem narodowościowym przyznany ostatnio tej republice). Nadaje stąd również na SSB kanadyjski nadawca VE3FXT/S8, prosząc o karty QSO na swój adres domowy.
- Senegalski nadawca 6W8DF przebywa aktualnie w Libii i uzyskał od tamtejszych władz zezwolenie na nadawanie. Czynny będzie głównie na wyższych pasmach amatorskich emisją SSB.
- Coraz więcej słychać stacji amatorskich nadających z Algierii. Szczególną aktywność przejawiają doskonale u nas słyszane stacje 7X2BK i 7X2DG.
- Sporo zainteresowania wśród krótkofalowców wzbudziły czynne ostatnio stacje 9D5A i 9D5B. Pracowały one stylem przypominającym przodujące ekspedycje DX-owe, a wielu nadawców godzinami cierpliwie czekało na odpowiedź w długim ogonku zgłaszających się i w przekonaniu, że chodzi tu o jakiś rzadki, wręcz rarytasowy kraj do DXCC. A tymczasem okazało się, że stacje te nadają z Iranu, posługując się okolicznościowymi znakami. Operatorem 9D5A jest EP2SV, który prosi o karty QSL via WA6AHF, natomiast pod znakiem 9D5B pracował K40D, który w okresie swojego pobytu w Iranie posiada licencję i znak EP2OD. QSL na adres K40D.
- Podczas odbywającego się w ostatnich dniach marca br. VI Zjazdu Związku Harcerstwa Polskiego czynna była z Warszawy okolicznościowa stacja nadająca pod znakiem SPØZHP. Czynna była na telegrafii i fonii SSB, głównie jednak na niższych pasmach KF.
- Na położonej w rejonie antarktycznym wyspie King George (Południowe Sztetlandy), na której w intensywnej rozbudowie znajduje się polska baza naukowo-badawcza im. Arctowskiego, ulokowana jest amatorska stacja nadająca z bazy radzieckiej pod znakiem 4K1F. Słyszana jest u nas w dobrych warunkach propagacyjnych w pasmach 7 i 14 MHz, przeważnie na telegrafii.
- OH9TM jest obecnie w Egipcie, z którego nadaje pod znakiem OH9TM/SU na telegrafii w paśmie 14 MHz. Stwierdza on z przekąsem, że jest aktualnie jedynym telegrafistą czynnym stąd na pasmach amatorskich, gdyż dotychczasowy przysięgły zwolennik telegrafii Ibrahim SU1MA sprzeniewierzył się jej ostatnio i pracuje fonią SSB, głównie w paśmie 14 MHz.
- Bhutan – himalajska enigma, jest jednym z nielicznych już krajów świata, w którym zorganizowany ruch krótkofalarski właściwie nie istnieje. Od czasu słynnej wyprawy Gusa W4BPD sprzed kilkunastu lat, który nadawał z Bhutanu pod znakiem AC7A, nie słyszeliśmy z tego najbardziej chyba tajemniczego kraju świata żadnej innej stacji amatorskiej. Tym większe zainteresowanie wzbudza niedawno podana wiadomość, że z Bhutanu nadaje jednak stacja amatorska pracująca pod znakiem A51RG, słyszana od czasu do czasu w pobliżu 21 025 kHz w godzinach popołudniowych na telegrafii. Stacja ta prosi o karty QSL pod adresem Box 1, Thimphu, Bhutan. Być może więcej dowiemy się o tamtejszym krótkofalarstwie od grupy krótko-

lowców z Indii, która planuje wyprawę DX-ową do Bhutanu, jednak na przeszkodzie stoją poważne trudności transportowe.

● W czasie, kiedy nasi czytelnicy otrzymują do rąk niniejszy numer, będzie w stadium realizacji interesująca wyprawa DX-owa organizowana przez VR3AH i VR3AR. Zamierzają oni nadawać z niektórych rzadziej obsadzanych przez krótkofalowców wysp Pacyfiku w następującej kolejności: wyspy Tuvalu – VR8, wyspy Gilberta VR1, wyspy Fidżi 3D2, Nowa Kaledonia FK8, wyspy Wallis i Futuna FW8, Zachodnie Samoa 5W1 i wyspa Niue ZK2. Czynni będą głównie na wyższych pasmach amatorskich KF emisjami CW i SSB.

● Inną, równie interesującą wyprawę DX-ową po egzotycznych wyspach i wysepkach Oceanu Spokojnego zapowiada kalifornijski nadawca W6YO. Głównym celem jego podróży jest zagubiona na bezkresach Pacyfiku wyspa Pitcairn, zamieszkała zaledwie przez kilkadziesiąt osób. Jedyny tutejszy krótkofalowiec VR6TC nie przejawia ostatnio większej aktywności, dlatego też wyspa ta znajduje się w centrum zainteresowania najbardziej aktywnych DX-manów świata. Inną, niemniej interesującą „białą plamą” jest wyspa Manihiki, z której brak jest również regularnie pracującej stacji amatorskiej. Niedawno anonsował swój przyjazd na Manihiki ZK1BA, ale z ostatnich wiadomości wynikało, że przyjazd ten ulegnie pewnemu opóźnieniu.

● A skoro już mowa o najbliższych wyprawach DX-owych, nie sposób pominąć wyprawy DX-owej, jaką organizuje znany afrykański nadawca TU2EF. Tym razem będzie to prawdziwa safari po krajach Czarnego Lądu, a w programie znajdują się tak trudno ostatnio osiągalne „countries” jak Togo, Niger, Czad, Górna Wolta, Kamerun i Mauritania. Sądząc z planowanej trasy wyprawa potrwa dłużej i nie można oczekiwać jej zakończenia przed zimą br.

● I wreszcie, aby dopełnić turystyczno-DX-owych emocji, parę słów o innym globtroterze. Tym razem mowa jest o Francuzie Jacky F6BBJ. Wprawdzie wrócił on już do Francji po licznych perypetiach swojej niedawnej podróży po niektórych wyspach Oceanu Indyjskiego, w czasie której był m.in. czynny z Komorów pod znakiem FHØBKZ, jednak niespokojny duch jakim jest Jacky nie pozwala na osiadły tryb życia. Jacky planuje więc w najbliższym czasie wyprawę na Geysier Reef. Już ma nawet przygotowany w zanadrzu znak F6BBJ/GR, ale niektórzy, bardziej sceptycznie nastawieni krótkofalowcy, podają w wątpliwość szanse dotarcia na Geysier Reef, które ponoć nie należą do łatwych.

SP8HR

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrzynka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

Krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 9 (208) WRZESIEŃ 1977 ROK

VII MISTRZOSTWA POLSKI W AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI

W dniach od 9 do 12 czerwca 1977 r. odbyły się w Toruniu pod protektoratem ministra Łączności prof. dr Edwarda Kowalczyka VII Mistrzostwa Polski w Amatorskiej Radiolokacji. Gospodarzem Mistrzostw był Oddział Wojewódzki PZK w Toruniu, a organizatorem – Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji PZK. Konkurencje sportowe przeprowadzono na terenie lasów otaczających lotnisko Aeroklubu Pomorskiego, który udzielił organizatorom wszechstronnej pomocy.

Na uroczyste otwarcie Mistrzostw, które odbyło się 9 czerwca wieczorem na płycie lotniska, przybyli przedstawiciele władz miejscowych oraz członkowie Prezydium ZG PZK i ZOW PZK.

Po przemówieniach powitalnych i uroczystym ślubowaniu zawodników, oraz wciągnięciu przy dźwiękach fanfar flagi państwowej na maszt – sekretarz KW PZPR Tadeusz Filipowicz ogłosił otwarcie Mistrzostw.

Minister Łączności nadesłał do uczestników VII Mistrzostw Polski w Amatorskiej Radiolokacji i odbywających się równocześnie I Mistrzostw Polski w Szybkiej Telegrafii list o następującej treści:

„Z wielkim zadowoleniem przyjąłem patronat nad VII Mistrzostwami Polski w Amatorskiej Radiolokacji i I Mistrzostwami w Szybkiej Telegrafii. Rozwijanie tych nowych dyscyplin sportowych jest dużym wkładem pracy społecznej działaczy Polskiego Związku Krótkofalowców na rzecz szkolenia specjalistów i gotowości członków PZK do niesienia pomocy w przypadkach zagrożeń. Pragnę poinformować uczestników Mistrzostw Polski oraz wszystkich członków PZK, że resort Łączności dołoży wszelkich starań, aby udzielić Waszej organizacji pomocy w rozwijaniu dyscyplin amatorskiej radiokomunikacji. W związku z tym, że obowiązki służbowe nie pozwalają mi uczestniczyć w tej imprezie Polskiego Związku Krótkofalowców – składam gratulacje najlepszym zawodnikom oraz przesyłam serdeczne pozdrowienia wszystkim uczestnikom tej pięknej i bardzo użytecznej społecznie imprezy”.

W Mistrzostwach startowało 49 zawodników reprezentujących kluby PZK, LOK i ZHP z 8 okręgów wywoławczych SP. Kierownictwo Mistrzostw spoczywało w rękach prezesa Polskiego Klubu ARL – mgr Zbigniewa Klossowskiego SP4BQW. Sędziowanie Mistrzostw prowadziła społeczna komisja sędziowska w składzie: Z. J. Bauke SP9ALM, hm. PL J. Bonikowski SP3AXI, W. Chojnacki SP5QU, hm J. Drzewiecki SP2-7391, W. Gałczyński SP3HHO, J. Klabon SP3FFN, hm B. Krzymin SP2ESH, W. Nieradka SP2IWL, hm H. Pyszko SP8ZJ, mgr inż. K. Słomczyński SP5HS (sędzia główny), A. Zabielski SP2IWS, inż. J. Zalik SP3AMZ. Operatorami radiostacji byli: J. Mueller SP-0004-TO, T. Piłewski, L. Pazik i K. Wrzesiński.

Punkty niamiarowe znajdowały się na skraju lasu, na przeciwnych krańcach lotniska. W pobliżu pierwszego punktu niamiarowego zlokalizowano metę, a w pobliżu drugiego – start. Teren biegu – umiarkowanie trudny – był płaski, pokryty gęstym podszytym lasem, poprzecinany leśnymi drogami, o podłożu piaszczystym. Trasa w linii prostej wynosiła około 7 km dla seniorów i około 5 km dla juniorów i kobiet.

W dniu 10 czerwca rozegrano bieg w pasmie 3,5 MHz, a 11 czerwca – bieg w pasmie 144 MHz. Lepsze wyniki (zarówno co do liczby odnalezionych nadajników, jak i dokładności radionamiarów) uzyskano w pasmie 144 MHz. Przyczynił się do tego brak zakłóceń w pasmach UKF i dobra słyszalność wszystkich ukrytych nadajników. Na punkcie startowym zastosowano po raz pierwszy kwarcowy zegar startowy z sygnalizacją akustyczną, wykonany w laboratorium PK ARL.

W niedzielę, 12 czerwca br. odbyło się uroczyste zakończenie Mistrzostw połączone z dekoracją zwycięzców i wręczeniem nagród. Przybyli na nie przedstawiciele władz wojewódzkich i miejskich Torunia z Prezydentem Miasta inż. Marianem Rissmannem, przedstawicielem Rady Głównej Federacji Socjalistycznych Związków Młodzieży Polskiej, wiceprezisi ZG PZK d/s sportowych i organizacyjnych, członkowie ZOW PZK w Toruniu.

Trzy najlepsze zespoły otrzymały puchary ufundowane przez władze miejscowe: zespół okręgu SP2 zdobył puchar Wojewody Toruńskiego, zespół okręgu SP5 – puchar Kuratora Oświaty i Wychowania m. Torunia, a zespół okręgu SP4 – puchar Kierownika Wydziału Kultury Fizycznej i Turystyki m. Torunia. Puchary i dyplomy wręczał zwycię-

Sekretarz KW PZPR w Toruniu – tow. T. Filipowicz ogłasza otwarcie Mistrzostw
Fot. SP5CM

skim zespołem Prezydent Miasta Torunia. Zespół SP2 zdobył też puchar przewodni Inspektoratu Obrony Cywilnej.

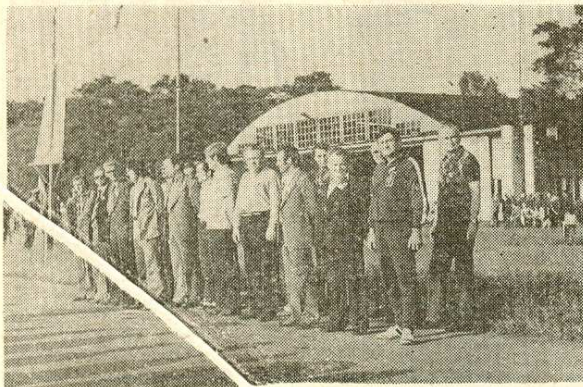
Mistrzowie i wicemistrzowie Polski otrzymali dyplomy, puchary regulaminowe Zarządu Głównego PZK i nagrody rzeczowe ufundowane przez instytucje i organizacje popierające rozwój ruchu radioamatorskiego w Polsce.

● Mistrz Polski seniorów w pasmach 3,5 i 144 MHz Krzysztof Jaźwiński otrzymał odbiornik turystyczny NINA ufundowany przez Radę Główną FSZMP i odbiornik komunikacyjny HRO ufundowany przez Departament Łączności Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

● Mistrz Polski juniorów w pasmach 3,5 i 144 MHz Józef Wenda otrzymał odbiornik komunikacyjny LAMBDA 5 ufundowany przez Szefa Wojsk Łączności MON gen. bryg. L. Kołatkowskiego SP5PZ.

Wciągnięcie flagi na maszt. Od lewej: M. Laska – wicemistrzyni Polski w pasmie 144 MHz ARL. M. Rozbicki – mistrz Polski w szybkiej telegrafii wśród juniorów. R. Jagielska – mistrzyni Polski w pasmie 144 MHz ARL. Fot. SP5CM

Spoleczna komisja sędziowska Mistrzostw. Fot. SP5CM

● Mistrzyni Polski w pasmie 3,5 MHz Jolanta Cejko otrzymała śpiwór turystyczny ufundowany przez redakcję miesięcznika „Radioamator i Krótkofalowiec”, a mistrzyni Polski w pasmie 144 MHz Renata Jagielska – śpiwór turystyczny ufundowany przez wiceministra Obrony Narodowej gen. broni Tadeusza Tuczapskiego.

● Wicemistrz Polski seniorów w pasmach 3,5 i 144 MHz Leszek Dunowski SP2EFO otrzymał walizkę ufundowaną przez Główny Zarząd Polityczny Wojska Polskiego i śpiwór turystyczny ufundowany przez wiceministra Obrony Narodowej gen. broni Tadeusza Tuczapskiego.

● Wicemistrz Polski juniorów w pasmie 3,5 MHz Zbigniew Betkier otrzymał walizkę ufundowaną przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Energetyków, a wicemistrz Polski juniorów w pasmie 144 MHz Adam Wojno otrzymał plecak ufundowany przez Główną Kwaterę ZHP.

● Wicemistrzyni Polski w pasmie 3,5 MHz Lidia Walicka otrzymała robot ufundowany przez ZG Związku Zawodowego Energetyków, a wicemistrzyni Polski w pasmie 144 MHz Małgorzata Laska SP2IVI – plecak ufundowany przez Główną Kwaterę ZHP.

Zdobywcy trzech miejsc w poszczególnych kategoriach: Maciej Suchoński SP5JBB, inż. Zbigniew Kasza SP6HUK, Krzysztof Kozłowski otrzymali zestawy rezonatorów kwarcowych ufundowane przez Zakład Podzespołów Radiowych OMIG, a zdobywcynie trzecich miejsc: Anna Phan Viet-Ba i Lidia Walicka otrzymały plecty ufundowane przez Główny Zarząd Polityczny WP.

Komisja sędziowska przyznała nagrody specjalne: Józef Wenda otrzymał nagrodę za najlepsze radionamierzenie – słuchawki z mikrofonem ufundowane przez dyrektora ZWG TONSIL oraz nagrodę za najlepszy łączny wynik w obu pasmach – plect ufundowany przez Główny Zarząd Polityczny WP. Nagrodę dla najmłodszego zawodnika Mistrzostw – klaser ze znaczkami pocztowymi PRL ufundowany przez Ministra Łączności – otrzymał Dariusz Matysiak.

Puchary, dyplomy i nagrody wręczali zwycięzcom przedstawiciele władz miejscowych, przedstawiciele RG FSZMP, prezes ZOW PZK w Toruniu płk inż. Stanisław Nowicki, wiceprezesi ZG PZK mrg inż. Zbigniew Cielecki SP5PA i mgr inż. Zdzisław Bieńkowski SP5LB oraz członkowie komitetu organizacyjnego i komisji sędziowskiej.

W VII Mistrzostwach Polski w Amatorskiej Radiolokacji wzięła gościnnie udział dwuosobowa ekipa Socjalistycznej Republiki Rumunii pod kierownictwem zasłużonego trenera – Hristacha Hancu YO3YO. Startujący w grupie seniorów William Culpi YO6BAR uzyskał trzeci czas w pasmie 3,5 MHz i piąty w pasmie 144 MHz. Startujący w grupie juniorów Adrian Pastor YO6-5080 uzyskał siódmy czas w pasmie 3,5 MHz i dziesiąty w pasmie 144 MHz. Sympatyczni goście rumuńscy otrzymali pamiątkowe dyplomy i upominki ufundowane przez ZOW PZK w Toruniu.

Uczestnicy Mistrzostw po raz pierwszy spełnili warunki uzyskania klas sportowych ustanowionych przez Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki. Warunki na klasę mistrzowską spełniło 4 zawodników i zawodniczek. Warunki na klasę I spełniło 11 zawodników i zawodniczek, na klasę II – 10 zawodników i zawodniczek, a na klasę III – 12 zawodników i zawodniczek.

Mistrzostwa miały niespotykaną dotychczas znakomitą oprawę organizacyjną i propagandową. Jest to przede wszystkim zasługa niestrudzonego prezesa ZOW PZK w Toruniu płk inż. Stanisława Nowickiego oraz członków i pracowników ZOW PZK z kolegami kpt. Marianem Pietrzakiem SP2DEH i Leszkiem Ryżkiem SP2BLB na czele. Wystarczy tu wymienić pięknie opracowany informator, wzorowo zorganizowaną służbę kwatermistrzowską i transportową, dyplomy, odznaki i upominki dla uczestników oraz prawdziwy rarytas – wybite z okazji Mistrzostw medale pamiątkowe. ZOW PZK w Toruniu uruchomił też okolicznościową radiostację amatorską SP0FOX, której karty QSL noszą okolicznościowy stempel Mistrzostw. Uznanie należy się też toruńskim harcerzom, którzy dzielnie pomagali pod wodzą dha Pietrzaka w pracach porządkowych i technicznych.

Z zespołem organizatorów ściśle współpracował honorowy Komitet Organizacyjny składający się z przedstawicieli władz miasta i województwa toruńskiego, zakładów pracy i organizacji społecznych. Słowa uznania należą się instytucjom toruńskim, które udzieliły organizatorom Mistrzostw wydatnej pomocy technicznej, przede wszystkim w zakresie transportu i sprzętu łączności. Podziękowania należą się również członkom społecznej komisji sędziowskiej, którzy pracując od świtu do późnej nocy sprawnie przeprowadzili sędziowanie i obliczenie wyników.

Poniżej podajemy wyniki VII Mistrzostw Polski w Amatorskiej Radiolokacji.

Miejsce	Zawodnik	Okręg	rdst.	Bieg	Namiany	Łącznie
Seniorzy 3,5 MHz						
1	Krzysztof Jaźwiński	SP4	4	126	15	141
2	Leszek Dunowski	SP2EFO	4	117	21	138
3	Maciej Suchoński	SP5JBB	4	104	3	107
4	Janusz Kłossowski	SP4DIR	3	115	—	115
5	Eugeniu Ratuszniak	SP2	3	111	—	111
6	Andrzej Nowaliński	SP1FYA	3	111	—	111
7	Tadeusz Rostkowski	SP6	3	111	—	111
	SP3GVP					

QSL od nadawców południowoamerykańskich korzystających z okolicznościowych znaków napotyka niekiedy na poważne trudności i nie należy bynajmniej do rzeczy prostych.

● Przez szereg lat z wysp Wallis i Futuna nie można było usłyszeć żadnej stacji amatorskiej. Ostatnio sytuacja w tym względzie uległa poprawie, odkąd w charakterze pracownika tamtejszego lotniska zatrudniony został Michel Pierron, krótkofalowiec z prawdziwego zdarzenia. Pracuje on pod znakiem FW8CO i słyszany jest u nas najczęściej w czasie weekendów w godzinach rannych w pasmie 14 MHz fonią SSB. Jego adres: c/o Hififo Airport, Wallis Island.

● Innym rarytatem na pasmach amatorskich jest wyspa Marion, na której krótkofalarstwo skupia się w jednym tamtejszym radioklubie, którego stacja klubowa pracuje pod znakiem ZS2MI. Stacja ta stanowiła żelazny temat wielu zagranicznych pism i biuletynów o profilu DX-owym. Liczne wzmianki o ZS2MI nie korespondowały jednak z rzeczywistą pracą tej stacji, która była bądź znikoma, bądź nie istniała wcale. Zbulwersowani tym stanem rzeczy krótkofalowcy z ZS6 postanowili wysłać na wyspę Marion ekipę operatorów, która ma ożywić tamtejsze krótkofalarstwo i zaktywizować prace ZS2MI. Liczyć się więc należy, że w drugim półroczu br. stacja ZS2MI będzie bardziej dostępna na pasmach amatorskich.

● Dalszym rarytatem, niezmiernie rzadko słyszany na pasmach amatorskich, jest wyspa o nazwie Europa, położona na Ocenie Indyjskim i łącznie z wyspą Basses de India administrowana z odległej o blisko 800 km wyspy Juan de Nova. Wszystkie te trzy wyspy liczą się jako jeden kraj do DXCC – Juan de Nova. Na wyspach tych brak jest regularnie pracujących stacji amatorskich. Z tego powodu wielu krótkofalowców może zainteresować fakt, że począwszy od jesieni br. rozpoczyna prace na stacji meteorologicznej wyspy Europa znany nadawca z Reunionu FR7AI i zapowiada nadawanie pod znakiem FR7AI/E.

● Dla upamiętnienia 60-lecia Wielkiej Rewolucji Październikowej krótkofalowcy radzieccy czynią przygotowania do uruchomienia w dniach 7 i 8 listopada br. stacji okolicznościowych, które będą używały specjalnego znaku okolicznościowego U6Ø, po którym będą następowały litery określające bliżej położenie stacji. Za uzyskanie odpowiedniej liczby łączności przewidywane są okolicznościowe dyplomy. Bliższe szczegóły podamy w jednym z najbliższych numerów naszego pisma.

● Wyspa Macquarie jest znów słyszana na pasmach amatorskich. Pojawiła się tam stacja, która nadaje pod znakiem VKØAC i słyszana jest u nas od czasu do czasu na 14235 kHz w godzinach rannych, fonią SSB.

● Na wyspie Lord Howe aktualnie przebywa VK2BKF i sporadycznie nadaje na wyższych pasmach. VK2BKF jest lekarzem i na wyspie Lord Howe zamierza przebywać co najmniej do końca br.

SP8HR

25-LECIE WYDAWNICTW GST

W październiku br. minie 25 lat od powstania Wydawnictw Stowarzyszenia Sportu i Turystyki (GST) NRD, a w tym również zaprzyjaźnionego z naszą redakcją miesięcznika FUNKAMATEUR. Z tej okazji stacja klubowa miesięcznika FUNKAMATEUR będzie pracowała pod okolicznościowym znakiem DM25FA w okresie od 3 do 17 października br. na wszystkich amatorskich pasmach KF oraz w 2-metrowym pasmie UKF.

Przewiduje się pracę stacji od poniedziałku do piątku w wyżej wymienionym okresie czasu, w godzinach od 07.00 do 17.00 GMT oraz w zawodach WADM. Preferowane częstotliwości pracy CW: 3520, 7020, 14 020 kHz, zaś na SSB: 3650, 7050 i 14 180 kHz.

QSO ze stacją DM25FA zaliczane będą do WADM na równi z łącznościami nawiązanymi ze stacjami DM8.

SP5WW

KRÓTKOFALOWCY – SPOŁECZEŃSTWU

Z zaskoczeniem czytamy dzisiaj relacje o wyczynach pionierów krótkofalarstwa. Z podziwem mówimy o bohaterstwie krótkofalowców wykazanym w walkach z faszyzmem. Na co dzień jednak coraz częściej lansuje się opinię, że współczesne krótkofalarstwo to „hobby” i sprawa prywatna garstki zapaleńców. Ogromny postęp oraz rozwój środków łączności i masowego przekazu sprawiły, że według opinii ogółu możliwości krótkofalowca-amatora są ograniczone, a wobec tego i użyteczność takich pomysłów krótkofalarskich, jak np. prze-

mienniki amatorskie, amatorskie stacje ruchome itp. co najmniej wątpliwa.

Życie jednak sprawia, że krótkofalowcy wciąż jeszcze wychodzą zwycięsko w sytuacjach zdawałoby się beznadziejnych, kiedy całkowicie zawodzi nawet supernowoczesne służby łączności, doskonalone wielkimi nakładami środków finansowych. Dowodzi tego ostatnia katastrofa w Friuli (Włochy). Cała prasa opisywała rok temu obszernie grozę i skutki trzęsienia ziemi w Friuli. Katastrofa nastąpiła, jak wiadomo, 6 maja 1976 r. o godz. 20.05 GMT. Obszar Friuli został w kilka chwil prawie całkowicie odcięty od reszty świata. Nie funkcjonowały wszystkie publiczne służby łączności na tym terenie. Trzęsienie ziemi przetrwały jednakże trzy amatorskie przemienniki UKF pracujące w pasmie 145 MHz usytuowane na okolicznych szczytach górskich. Natychmiast też przystąpiło do akcji 10 krótkofalowców zamieszkałych na obszarze dotkniętym katastrofą. Uruchomiono zasilane z akumulatorów radiostacje i w ciągu 10 minut po katastrofie zawiadomiono o tym władze centralne.

Przez pierwszą noc utrzymywano z Friuli łączność jedynie za pośrednictwem tych trzech amatorskich przemienników UKF oraz uruchomionej w związku z katastrofą sieci radiostacji amatorskich pracującej w pasmie 80 metrów. Następnego dnia po katastrofie do akcji przystąpiła specjalna sieć radiostacji amatorskich zorganizowana na wypadek klęsk tzw. CER (Corpo Emergenza Radio-amatori) obsługiwana przez 200 ochotników.

Na strategicznym obszarze – w centrum Gemony – uruchomiony został przez amatorów specjalny przemiennik „mobile” dla potrzeb akcji ratowniczej. Rozpoczęły pracę sieci łączności simpleksowej oraz radiostacje grupy CER pracujące na częstotliwościach 3655 i 3665 kHz. Wielu amatorów z Austrii, Jugosławii i Szwajcarii włączyło się do pomocy w przekazywaniu radiogramów wówczas, gdy warunki propagacji KF utrudniały łączność na krótkie odległości. Utrzymujące przez okres dwóch tygodni łączność amatorskie radiostacje przekazały ogółem ponad 20 tysięcy radiogramów. Kiedy po dwóch tygodniach przywrócono publiczną sieć łączności, na posterunkach pozostało nadal 20 radiostacji amatorskich z grupy CER, utrzymujących za pośrednictwem fal radiowych łączność w najbardziej niedostępnych punktach. W zrujnowanych wioskach stacje te były jeszcze przez długi okres czasu jedynym środkiem łączności z resztą kraju.

Bezpośrednio w obszarze objętym trzęsieniem ziemi pracowało 250 włoskich krótkofalowców obsługujących 150 amatorskich radiostacji. Przedstawiona w zarysie działalność krótkofalowców w tragicznym dla Friuli okresie budzi uznanie i podziw, a także wdzięczność społeczeństwa włoskiego. W raporcie o rozwoju sytuacji i działalności mierzącej do odbudowy zniszczonej sieci łączności w Friuli, dyrektor Generalny Włoskiej Telekomunikacji oświadczył: „Szczególną uwagę należy zwrócić na działalność krótkofalowców, którzy pierwsi przyszlizli z pomocą w ratowaniu zagrożonych mieszkańców. Ten wspaniały, mały związek szlachetnych ochotników jest zawsze gotowy do pomocy na wypadek klęsk. W pamięty wieczór 6 maja już w kilka minut po trzęsieniu ziemi został przez amatora wysłany sygnał MAYDAY odebrany przez innego krótkofalowca w Trieście. Jeszcze inny krótkofalowiec przekazał tę wiadomość telefonicznie do lokalnej agencji prasowej i tą drogą zostały o katastrofie poinformowane władze i społeczeństwo. Okazało się raz jeszcze, że kiedy żywioł zniszczył naszą supernowoczesną sieć łączności publicznej, amatorzy z ich prostym wyposażeniem potrafili stworzyć awaryjne połączenia zapelniające lukę zerwanej łączności. W ciągu trzech godzin od momentu klęski przekazali oni 110 wiadomości i meldunków. Ich entuzjazm i poświęcenie, ich duch ofiarności dla społeczeństwa zasługują na nasze poszanowanie i poparcie. Amatorski ruch krótkofalarski we Włoszech i grupa pomocy na wypadek klęsk (CER) muszą uzyskać naszą pomoc, ochronę i poparcie. Jestem szczęśliwy, że mogę przesłać wyrazy uznania i wdzięczności dla tej skromnej braci, której największym pragnieniem jest, aby mogła kontynuować służbę dobrej woli na użytek ogółu”.

Podobne opinie i wyrazy uznania zostały wyrażone przez wielu przedstawicieli władz i organizacji włoskich. Fotokopie niektórych listów i telegramów z podziękowaniami są przedstawione w nrze 9/1976 r. włoskiego miesięcznika krótkofalarskiego „Radio Rivista”, w którym zamieszczono prawie na 22 stronach również relacje kierowników grup i najbardziej zaangażowanych podczas akcji w Friuli krótkofalowców.

Polska leży na terenach o znikomym zagrożeniu katastrofalnymi trzęsieniami ziemi. Wydaje się jednak, że w razie nieszczęśliwych wypadków również i u nas w kraju mogłyby być pomocne amatorskie sieci radiowe korzystające z pośrednictwa przemienników czy też zmotoryzowani krótkofalowcy posiadający w swoich samochodach czynne radiostacje odbiorczo-nadawcze. Doświadczenia Friuli wykazały raz jeszcze, że na tej bazie możliwe jest stworzenie sieci łączności zdolnej przetrwać najstraszniejsze kataklizmy.

SP9FD, SP9MM

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

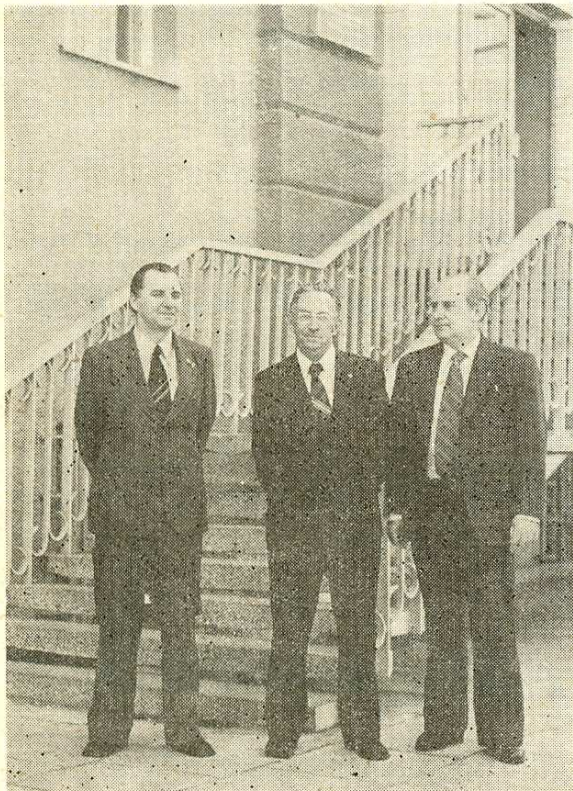
NR 10 (209) PAŹDZIERNIK 1977 ROK

BRATERSKA WIZYTA

W pierwszej dekadzie sierpnia br., na zaproszenie prezydium ZG PZK przebywał w Warszawie wiceprzewodniczący Federacji Radiosportu ZSRR – tow. N.W. Kazański-UA3AF, wybitny i zasłużony działacz ruchu radioamatorskiego w Związku Radzieckim.

Wizyta tow. N.W. Kazańskiego wiązała się z przygotowywanymi z inicjatywy PZK imprezami w ramach obchodów 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W wyniku tej wizyty został podpisany dokument zawierający aktualne i przyszłościowe uzgodnienia.

Uzgodniono w szczególności i przygotowano do rozpowszechnienia regulamin okolicznościowych, z racji jubileuszu ZSRR – międzynarodowych towarzyskich zawodów krótkofalowców PRL i ZSRR, organizowanych przez PZK przy współudziale Zarządu Głównego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

Tow. N.W. Kazański-UA3AF przed siedzibą Zarządu Głównego PZK. Z lewej strony – SP5FM, z prawej – SP5PA. Fot. SP5CM

W dniach 1–2 i 22–23 października br. tysiące polskich i radzieckich radiostacji zapełniając pasma amatorskie znakami SP i U, demonstrowały przed krótkofalarstwem światowym poziom i wartości społeczne, jakie wspólnie stanowią.

Zawody poprzedzane będą pracą radiostacji z okolicznościowymi znakami wywoławczymi, zawierającymi symbolikę przyjaźni w postaci sufiksów – SPU (w PRL) i USP (w ZSRR).

Ponadto, w roku obchodów 60 rocznicy Kraju Rad, Polskie Radio jako współorganizator, przeprowadzi w audycjach „Studia Młodych” konkurs dla radiosłuchaczy, polegający na odczytaniu nadawanego podczas kilku kolejnych programów alfabetem Morse’a okolicznościowego hasła. Dla uczestników konkursu przewidziane są nagrody. W programie współpracy na 1978 rok – rok 60 rocznicy Armii Radzieckiej i 35 rocznicy Ludowego Wojska Polskiego – przewidziano m.in. uruchomienie w dniach rocznic radiostacji okolicznościowych na szlaku Armii Radzieckiej w Polsce i 12 października pod Lenino, z projektowanym znakiem wywoławczym U35LWP. Specjalne karty QSL tych radiostacji będą zawierały odpowiednie historyczne omówienia.

Pod auspicjami Muzeum Lenina w Warszawie będzie zorganizowana w kwietniu 1978 r. objazdowa wystawa obrazująca przyjaźń i współpracę radioamatorów Polski i ZSRR. Ekspozycje na wystawę przygotowują i dostarczą Federacja Radiosportu ZSRR oraz Polski Związek Krótkofalowców.

Również w kwietniu 1978 r. odbędzie się na Węgrzech Konferencja I Regionu IARU; omówiono podczas spotkania przygotowane przez FRS i PZK wnioski. Wymieniono też poglądy na temat dalszej współpracy na forum IARU, szczególnie w sprawach dotyczących obrony pasm amatorskich.

Podczas pobytu w Warszawie tow. N.W. Kazański był podejmowany przez prezesa ZG PZK – gen. Leona Kołatkowskiego, Zarząd Główny TPPR, dyrektora Muzeum Lenina i Harcerski Klub Krótkofalowców SP5ZDH w Otwocku. Wystąpił również przed mikrofonami Polskiego Radia i radiostacji ZG PZK – SP5PZK.

SP5CM

KLASYFIKACJA SPORTOWA W RADIOLOKACJI AMATORSKIEJ

Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki ogłosił zasady klasyfikacji sportowej w amatorskiej radiolokacji. Ogłoszony dokument jest kolejnym ważnym etapem porządkowania spraw sportów radiowych w naszym kraju. Licznemu gronu zawodników amatorskiej radiolokacji (dawniej nazywanej radiopelenacją amatorską) Zarząd Główny PZK życzy szybkiego osiągnięcia zaszczytnych tytułów i klas sportowych przewidzianych klasyfikacją sportową.

Sporty techniczne, a wśród nich amatorska radiolokacja, odgrywają poważną rolę w aktywizacji młodzieży, rozwijając wśród niej zainteresowania nowoczesną techniką i sportem.

Doceniając znaczenie wychowawcze amatorskiej radiolokacji sportowej Główny Komitet Kultury Fizycznej i Turystyki uznał ją za dyscyplinę sportów technicznych. Przyznany amatorskiej radiolokacji status

dyscypliny sportowej stwarza podstawy dalszego masowego jej rozwoju, szczególnie w środowisku młodzieży, satysfakcjonuje też liczną grupę zawodników i działaczy.

Klasyfikacja sportowa opracowana w oparciu o regulaminy międzynarodowe i krajowe, stanowi ważny czynnik zarówno w procesie szkolenia jak i współzawodnictwa sportowego.

Zgodnie z przyjętymi w klasyfikacji kryteriami, zawodnicy klasy mistrzowskiej międzynarodowej powinni reprezentować najwyższy poziom światowy, natomiast zawodnicy klasy mistrzowskiej krajowej poziom aktualnej reprezentacji kraju przy porównaniu tego poziomu do skali międzynarodowej.

Zawodnicy klasy pierwszej powinni reprezentować poziom czołówki kraju. W tej klasie, jak również w klasach niższych, normy zostały dostosowane do specyfiki i zasięgu amatorskiej radiolokacji sportowej w kraju.

Normy na uzyskanie klas sportowych można zdobywać w zawodach przeprowadzanych w kraju w oparciu o regulaminy Polskiego Związku Krótkofalowców, jak też w zawodach za granicą, przy zachowaniu przepisów Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej.

Ogłoszenie ujednoliconej klasyfikacji w amatorskiej radiolokacji sportowej powinno przyczynić się do rzetelnego jej stosowania w praktyce oraz stać się skutecznym bodźcem w jej rozwoju i podnoszeniu poziomu sportowego.

GLÓWNY KOMITET KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
Dyrektor Dep. Programowania i Koordynacji
mgr Adam Izdorzyczk

MISTRZ SPORTU

- Tytuł mistrza jest zaszczytnym wyróżnieniem nadawanym dożywotnio zawodnikowi, który jest zasłużonym w podnoszeniu poziomu tej dyscypliny sportu, jest wzorem sportowca godnym naśladowania przez młodzież i który spełnił jeden z następujących warunków:
 - posiadał przez okres co najmniej dwóch lat klasę mistrzowską międzynarodową,
 - posiadał przez okres co najmniej pięciu lat klasę mistrzowską,
 - zdobył tytuł mistrza Europy (mistrza I Regionu Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej – IARU),
 - zdobył kilkakrotnie tytuł mistrza Polski, wyróżniając się wysokim poziomem sportowym i wzorową postawą.
- Tytuł mistrza sportu nadawany jest na podstawie uchwały Prezydium Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców na wniosek Polskiego Klubu Amatorskiej Radiolokacji. Uchwała podlega zatwierdzeniu przez Departament Programowania i Koordynacji Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.
- Zawodnik może być pozbawiony tytułu mistrza sportu za przewinienia dyskwalifikujące go jako sportowca. Pozbawienie tytułu następuje w tym samym trybie co nadanie.
- Zawodnik, któremu nadano tytuł mistrza otrzymuje odznakę oraz legitymację.
- Odznaki i legitymacje mistrzów sportu wydaje Departament Programowania i Koordynacji GKKFiT prowadząc ewidencję wyróżnionych osób.

NADAWANIE KLAS SPORTOWYCH

- Klasy sportowe: mistrzowską międzynarodową i mistrzowską nadaje Zarząd Główny Polskiego Związku Krótkofalowców na wniosek Polskiego Klubu Amatorskiej Radiolokacji.
- Klasy sportowe: pierwszą, drugą i trzecią nadaje z upoważnienia Zarządu Głównego PZK Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji.
- Nadanie klasy sportowej oraz przedłużenie jej ważności podlega ogłoszeniu w Biuletynie Polskiego Związku Krótkofalowców. Ogłoszenie powinno zawierać następujące dane:
 - nazwisko, imię i znak wywoławczy zawodnika,
 - datę urodzenia,
 - przynależność organizacyjną,
 - klasę, którą nadano (względnie jakiej klasy ważność przedłużono),
 - datę nadania (przedłużenia ważności) klasy.
- Podstawą do nadania klasy sportowej są:
 - protokoły zawodów,
 - oficjalne komunikaty organizatorów zawodów opublikowane w prasie radioamatorskiej lub sportowej,
 - dyplomy uzyskane przez zawodników (z podaną lokatą).
- Podstawą nadania (przedłużenia ważności) klasy sportowej są wyniki uzyskane w okresie 12 miesięcy przed dniem nadania.
- Klasa sportowa jest ważna od dnia jej nadania do końca następnego roku kalendarzowego. Dla utrzymania danej klasy należy spełnić te same warunki co na jej uzyskanie.

EWIDENCJA SKLASYFIKOWANYCH ZAWODNIKÓW

- Ewidencję zawodników posiadających ważne klasy sportowe prowadzi Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji. Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK prowadzą ewidencję zawodników ze swojego terenu działania bez względu na ich przynależność organizacyjną.
- Kartę ewidencyjną wypełnia się oddzielnie dla każdego zawodnika według następującego wzoru (wzór druku pominięto – znajduje się w oryginale).

KLASYFIKACJA SPORTOWA

Dla uzyskania danej klasy należy spełnić co najmniej jeden z następujących wymogów:

Klasa mistrzowska międzynarodowa

- Zająć 1÷3 miejsce w mistrzostwach Europy (mistrzostwach I Regionu IARU).
- Zająć 1–2 miejsce w zawodach międzynarodowych z udziałem co najmniej 5 krajów.

Klasa mistrzowska

- Zająć 4–6 miejsce w mistrzostwach Europy (mistrzostwach I Regionu IARU).
- Zająć 3–5 miejsce w zawodach międzynarodowych z udziałem co najmniej 5 krajów.
- Startować w drużynie, która zajęła 3÷5 miejsce w mistrzostwach Europy (mistrzostwa I Regionu IARU).
- Startować w drużynie, która zajęła 2÷3 miejsce w zawodach międzynarodowych z udziałem co najmniej 5 krajów.
- Zdobycie tytułu mistrza Polski.

Klasa pierwsza

- Zająć 7÷10 miejsce w mistrzostwach Europy (mistrzostwach I Regionu IARU).
- Zająć 6÷8 miejsce w zawodach międzynarodowych z udziałem co najmniej 5 krajów.
- Zająć 1 miejsce w zawodach międzypaństwowych dwustronnych.
- Zająć 2÷3 miejsce w Mistrzostwach Polski.
- Startować w drużynie, która zajęła 1 miejsce w Mistrzostwach Polski (dotyczy zawodników, których wyniki weszły do punktacji drużyny).

Klasa druga

- Zająć 4÷6 miejsce w mistrzostwach Polski.
- Zająć 2÷3 miejsce w zawodach międzypaństwowych dwustronnych.
- Zająć 1–2 miejsce w zawodach okręgowych lub wojewódzkich.
- Startować w drużynie, która zajęła 2 miejsce w mistrzostwach Polski (dotyczy zawodników, których wyniki weszły do punktacji drużyny).

Klasa trzecia

- Zająć 7÷10 miejsce w mistrzostwach Polski,
- Zająć 4÷6 miejsce w zawodach międzypaństwowych dwustronnych.
- Zająć 3÷5 miejsce w zawodach okręgowych lub wojewódzkich.
- Startować w drużynie, która zajęła 3÷5 miejsce w mistrzostwach Polski (dotyczy zawodników, których wyniki weszły do punktacji drużyny).

NA PASMACH

● Jedną z najlepiej słyszanych u nas stacji amatorskich z rejonu Ameryki Środkowej jest VP2MBC z Montserratu. Stację tę usłyszeć można przeważnie w godzinach rannych w pasmie 7 MHz na telegrafii. Prosi o karty QSL via W1CDC. Operator tej stacji – Alex, posiada nadajnik o mocy 150 W i dobre anteny kierunkowe.

● Duże zainteresowanie wśród krótkofalowców polskich wywołała wiadomość, że na Spitsbergenie przebywa polski nadawca SP2EFU i nadaje z tej rzadko ostatnio słyszanej na pasmach amatorskich wyspy pod znakiem SP2EFU/JW. Usłyszeć go można na 14 090 kHz po godzinie 14.20 naszego czasu.

● Republikę Komorów reprezentuje ostatnio dosyć aktywnie D6AB, nadając fonią SSB na wyższych pasmach KF z wyspy Moroni; prosi o karty QSL via F6CXT.

● Na pasmach amatorskich pojawiło się ostatnio sporo stacji korzystających z rzadkich znaków, jak np. C13BLU, CK3UOT itd. Są to okolicznościowe stacje kanadyjskie nadające z prowincji Ontario, o czym świadczy liczba 3 w znaku. Operatorem C13BLU jest znany kanadyjski nadawca VE3BLU. Podobnie VE3GCO był słyszany niedawno pod znakiem VF3GCO.

● Pod znakiem 4JØBAM pracuje stacja krótkofalowców radzieckich z terenów objętych budową Bajkalsko-Amurskiej Magistrali (BAM). Inwestycja ta określana jest jako budowa stulecia. Licząca 3200 km trasa przebiegnie niemal przez obszary wiecznej zmarzliny, a znaczna na jej część znajdzie się w regionach o podwyższonej sejsmiczności. Pod siedmioma grzbiętami górskimi trzeba będzie zbudować tunele (długość jednego z nich 15 km). BAM przetnie ponad 3 tys. różnej wielkości rzek. Nic dziwnego, że nadająca z tych terenów stacja amatorska 4JØBAM cieszy się wśród krótkofalowców świata dużym powodzeniem.

● Jedyną stacją nadającą z wyspy Novis w rejonie Morza Karaibskiego jest VP2KJ (operator Ken). Posługuje się ona nadajnikiem o małej mocy i słyszany jest tylko w dobrych warunkach propagacyjnych, przeważnie na 7 i 14 MHz, telegrafią.

● Innymi równie interesującymi stacjami nadającymi z rejonu Morza Karaibskiego są VP2DD i HH2EL. Pierwsza z nich nadaje z Dominiki i prosi o karty QSL via W6BZL. Natomiast operatorem drugiej jest krótkofalowiec z Malty 9H1EL, który w okresie swojego czasowego pobytu na Haiti uzyskał licencję i znak HH2EL. Jest to jedyna aktywna stacja nadająca z Haiti, na której uzyskanie licencji nie jest łatwe. HH2EL posiada transceiver CW i SSB, a najczęściej usłyszeć ją można na wyższych pasmach KF. Karty QSL via K6KII.

● W związku z uzyskaniem niepodległości przez Seszele i otrzymaniem nowego znaku narodowościowego S79, przestają liczyć się począwszy od czerwca 1976 r. jako oddzielne kraje do DXCC wyspy Aldabra VQ9../A, Desroches VQ9../D i Farquhar VQ9../F, weszły one bowiem w skład nowopowstałej Republiki Seszeli.

● 6W8DF op. Michel organizuje prawdziwą safari po wielu krajach Czarnego Łądu. Zabierając ze sobą transceiver zamierza nadawać z Mali pod znakiem 6W8DF/TZ/m z Nigru (nie mylić z Nigerią) pod znakiem 6W8DF/5UØ/m, z Libii pod znakiem 6W8DF/5A/m i Mauretanii pod znakiem 6W8/5T5/m.

Wyprawa budzi duże zainteresowanie, gdyż ostatnio kraje te są bardzo słabo reprezentowane na pasmach amatorskich. QSL managerem wyprawy będzie 5T5CJ. Box 202, Nouakchott, Mauretania, Africa.

● W dniu 8 sierpnia br. na pasmach amatorskich pojawiło się sporo okolicznościowych stacji radzieckich używających znaku narodowościowego U6Ø, mającego upamiętnić jubileusz 60-lecia Wielkiej Rewolucji Październikowej i ważniejsze wydarzenia ją poprzedzające. Słyszane były m.in. stacje U6ØSEW z Sewastopola, U6ØWLA z Władimira i U6ØMNK z Mińska. Były to stacje klubowe, a o ich QTH mówi skrót miasta składający się z trzech liter następujących po znaku U6Ø. Apogeum aktywności tych stacji nastąpi w dniu 7 listopada br.

● Szwedzki nadawca SMØKV zakończył pracę pod znakiem 5Z4NI i zamierza wznowić nadawanie z jednego z krajów afrykańskich, prawdopodobnie z Zairu. Karty QSL należy wysyłać na jego adres domowy.

● Od pewnego czasu stacje nadające z Sudanu należą do rzadkości. Pojawiła się tam ostatnio stacja ST2RK, która nadawała również z południowego Sudanu pod znakiem STØRK. Czynna jest przeważnie na wyższych pasmach emisją SSB; prosi o karty QSL via DL7FT.

● Przypominamy, że w niedzielę 13 listopada br. w godzinach od 00.00 do 24.000 GMT odbędą się popularne międzynarodowe zawody OK DX Contest organizowane przez krótkofalowców czeskosłowackich. Są to zawody na pasmach KF, przy czym przewidziane są

konkurencje jedno- lub wielopasmowe. Telegrafia lub fonia SSB; wymienia się numer kontrolny złożony z RST (lub RS na fonii) i numeru strefy ITU (Polska leży w 28 strefie ITU).

W dniach 26 i 27 listopada br. odbędą się również popularne międzynarodowe zawody CQ World Wide DX Contest – część telegraficzna. Wymienia się w nich RST plus strefa według WAZ, przy czym Polska leży w 15 strefie WAZ. Początek listopada br. przynosi w dniach 5 i 6 telegraficzne zawody RSGB w pasmie 7 MHz. Życzymy powodzenia!

SP8HR

Dnia 18 sierpnia 1977 r. zmarł w Warszawie znany działacz Polskiego Związku Krótkofalowców

inż. MICHAŁ KASIA, SP5AM

Inż. Michał Kasia rozpoczął swoją działalność krótkofalarską w 1927 roku pracując pod znakiem SP3AW.

W latach II wojny światowej działał w służbie łączności oddziałów polskich na terenie Francji i Anglii. Szczególną jego zasługą było nawiązanie 24 grudnia 1939 r., po raz pierwszy dwustronnej łączności radiowej z okupowanym krajem, co zapewniło stały dopływ informacji o systemie i terrorze hitlerowskim na ziemiach polskich. Był znany i cenionym konstruktorem sprzętu radiowego przeznaczonego dla oddziałów partyzanckich i konspiracji.

Po powrocie do kraju pracował ofiarnie dla Ludowej Ojczyzny na powierzanych mu odpowiedzialnych stanowiskach. Odniesiony był wieloma polskimi i zagranicznymi odznaczeniami państwowymi oraz Odznaką Honorową Polskiego Związku Krótkofalowców. Zawsze serdeczny dla młodzieży, służył radą i swym bogatym doświadczeniem młodemu pokoleniu radioamatorów, wniósł znaczny wkład w rozwój Polskiego Związku Krótkofalowców.

Cześć Jego pamięci!

ZARZĄD GŁÓWNY
POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCÓW

Regulaminy oraz pełne wyniki imprez i zawodów radioamatorskich są zamieszczane w BIULETYNIE POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCÓW wydawanym z ramienia Zarządu Głównego PZK przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie (skr. poczt. 3, 00-955 Warszawa 15).

krótkofalowiec polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
 NR 11 (210) LISTOPAD 1977 ROK

„ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU”

Minister Obrony Narodowej — gen. armii Wojciech Jaruzelski, w uznaniu zasług na polu umacniania obronności kraju oraz realizacji zadań statutowych Polskiego Związku Krótkofalowców, nadał w Dniu Ludowego Wojska Polskiego (12.10.1977 r.) wysokie odznaczenia wyróżniającym się działaczom PZK.

SREBRNY MEDAL

„ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU”

Henryk Jeżewski-SP3CW z Nowej Soli
 Ludwik Kolotyło-SP1BHX ze Szczecina
 Antoni Kubicki-SP5BB z Warszawy
 Władysław Kuciel-SP9KZ z Krakowa
 Marian Pietrzak-SP2DEH — wiceprezes ZOW PZK w Toruniu.

BRAZOWY MEDAL

„ZA ZASŁUGI DLA OBRONNOŚCI KRAJU”

Jan Drzewiecki — wiceprezes ZOW PZK w Bydgoszczy
 Franciszek Górski-SP6FV z Wrocławia
 Alfred Jabłoński-SP9CTV — wiceprezes ZOW PZK w Bielsku-Białej
 Józef Jachimowicz-SP2AQB z Torunia
 Roman Kotoński-SP7ESP z Kielc
 Jerzy Łukasz-SP1EOI — prezes ZOW PZK w Szczecinie
 Antoni Nabiałek z Kielc
 Władysław Niklas-SP2FUV z Torunia
 Aleksander Orłowski-SP9AEP — prezes ZOW PZK w Krakowie
 Andrzej Owsiany-SP2GJI z Inowrocławia
 Jan Podlaszewski-SP6PH — wiceprezes ZOW PZK we Wrocławiu.

SP5PA

● Na podstawie wymienionego zarządzenia Polski Klub Amatorskiej Radiolokacji nadał z dniem 22 lipca 1977 r. klasy sportowe w amatorskiej radiolokacji niżej wymienionym zawodnikom:

Klasa pierwsza

Zbigniew Betkier (SP5)	Eugeniusz Ratuszniak (SP2)
Leszek Dunowski-SP2EFO	Janusz Stocki (SP2)
Zdzisław Kaszta-SP6HUK	Maciej Suchoński-SP5JBB
Małgorzata Laska-SP2IVI	Lidia Walicka (SP5)
Anna Phan Viet-Ba (SP5)	Adam Wojno (SP4)

Klasa druga

Janusz Klossowski-SP4DDR	Tadeusz Rostkowski-SP3GVP
Tomasz Markiewicz (SP5)	Piotr Sporek (SP9)
Andrzej Nowaliński SP1EYA	Leszek Wierzowiecki-SP5JNO
Teresa Ostaszewska (SP4)	Jacek Wolny (SP3)
Anna Paździor (SP6)	Sławomir Wołski-SP8JQY

Klasa trzecia

Jerzy Dziakiewicz (SP1)	Andrzej Milek (SP1)
Małgorzata Górka (SP8)	Anna Mydlarz (SP8)
Jolanta Kalińska (SP9)	Sławomir Nowicki (SP1)
Andrzej Kozaczko (SP9)	Piotr Rodak-SP9EJN
Dariusz Matysiak (SP3)	Andrzej Szrejber (SP8)
Bogumiła Michalska (SP1)	

Klasy sportowe nadano wyżej wymienionym zawodnikom na podstawie wyników uzyskanych na VII Mistrzostwach Polski w amatorskiej radiolokacji, oraz na zawodach międzynarodowych ARL w Czechosłowacji w dniach 24—30 czerwca 1977 roku.

Podane w komunikacie klasy sportowe ważne są do dnia 31 grudnia 1978 roku.

Manager Sportowy PK ARL

mgr inż. Krzysztof Słomczyński-SP5HS

KOMUNIKAT NR 1/1977 O NADANIU KLAS SPORTOWYCH W AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI

● Na podstawie zarządzenia nr 53 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 1.12.1976 r. oraz zatwierdzonej przez GKFFiT klasyfikacji sportowej w radiolokacji amatorskiej, Prezydium Zarządu Głównego PZK na wniosek Polskiego Klubu ARL nadało z dniem 22 lipca 1977 r. sportową klasę mistrzowską w amatorskiej radiolokacji niżej wymienionym zawodnikom:

Jolanta Cejko (SP2)
 Renata Jagielska (SP1)
 Krzysztof Jaźwiński (SP4)
 Krzysztof Kozłowski (SP4)
 Józef Wenda (SP2)

MISTRZOSTWA I REGIONU IARU W AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI

W dniach 12—17 września 1977 r. odbyły się w Skopje (Jugosławia) kolejne mistrzostwa I Regionu IARU w amatorskiej radiolokacji. Organizatorami i gospodarzami mistrzostw były Związek Radioamatorów Jugosławii (SRJ) i Związek Radioamatorów Socjalistycznej Republiki Macedonii. W mistrzostwach wzięli udział reprezentanci 14 krajów Europy i Azji: Austrii, Bułgarii, Czechosłowacji, Francji, Jugosławii, Norwegii, NRD, Polski, Rumunii, RFN, Węgier, Włoch, ZSRR, oraz gościnnie — Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej. Międzynarodową Unię Radioamatorską reprezentowali: wiceprzewodniczący Komitetu Wykonawczego I Regionu IARU — Wojciech Nietyksza SP5FM oraz przedstawiciel Zarządu Głównego IARU — Dave Summer K1ZZ.

Ekipa polska przygotowana przez Polski Klub ARL PZK wyjechała do Jugosławii w składzie: Zbigniew Klossowski-SP4BQW i Krzysztof Słomczyński-SP5HS — kierownictwo; Leszek Dunowski-SP2EFO, Zdzisław Kaszta-SP6HUK, Janusz Klossowski-SP4DDR, Krzysztof Jaźwiński i Józef Wenda — zawodnicy. Wskutek ograniczonych środków i wysokiego kosztu udziału PZK nie był w stanie wysłać na mistrzostwa reprezentacji Polski w pełnym składzie, co znacznie obniżyło nasze szanse na zajęcie dobrych miejsc w klasyfikacji indywidualnej i pozbawiło możliwości udziału drużynowego we wprowadzonych po raz pierwszy kategoriach juniorów i kobiet. Dla porównania — ekipa Rumunii liczyła 13 osób, a ZSRR — 11 osób.

Po przylocie do Belgradu 12 września w godzinach wieczornych i noclegu w miejscowym hotelu, następnego dnia rano ekipa polska przybyła do Skopje. Po przywitaniu na lotnisku przez prezesa SRJ Miszę Danona-YU1AU i grupę krótkofalowców macedońskich, ekipa udała się do miejsca zakwaterowania — wioski olimpijskiej położonej na zboczu wzgórz otaczających Skopje.

W tym samym dniu (13 września) odbyło się pierwsze posiedzenie międzynarodowego Jury, któremu przewodniczył SP5FM, trening i kontrola sprzętu, oraz w godzinach wieczornych — uroczyste otwarcie mistrzostw. Ceremonii otwarcia dokonał honorowy protektor mistrzostw, wiceprzewodniczący Związku Konferencji Unii Socjalistycznego Ludu Pracującego Jugosławii — Risto Džunow. W części artystycznej wystąpili artyści scen skopijskich oraz chór Radia i Telewizji Skopje.

14 września na stokach gór, w pobliżu wsi Zelenikovo nad Wardarem, odbyła się konkurencja w paśmie 3,5 MHz. Teren był trudny, porośnięty karłowatymi dębami i tarniną, poprzecinany licznymi wąwozami. Zawodnicy odszukiwali pięć nadajników, z których ostatni znajdował się na mecie.

W podstawowej konkurencji — seniorów zwyciężył Władimir Czistiakov (ZSRR) w czasie 40'23,52". Zawodnicy polscy zajęli miejsca:

19 — Leszek Dunowski-SP2EFO	— 59'11,11"
24 — Zdzisław Kaszta-SP6HUK	— 65'12,96"
31 — Janusz Klossowski-SP4DDR	— 76'46,14"
33 — Krzysztof Jaźwiński	— 81'20,90"

Wśród juniorów zwyciężył Gong Gae Yun (KRLD) w czasie 43'38,25". Józef Wenda zajął 14 miejsce z czasem 72'04,93". W konkurencji zespołowej seniorów sklasyfikowano 9 drużyn:

1. Bułgaria	— 88'22,16"
2. Rumunia	— 93'03,80"
3. ZSRR	— 93'31,63"
4. Węgry	— 112'31,52"
5. Czechosłowacja	— 113'08,90"
6. Jugosławia	— 115'40,81"
7. KRLD	— 135'05,87"
8. Polska	— 140'32,01"
9. RFN	— 141'36,64"

Czwartek, 15 września był dniem odpoczynku.

W konkurencji 144 MHz przeprowadzonej w piątek 16 września, zawodnicy polscy osiągnęli już lepsze wyniki niż na 80 m. Wpłynęło na to pewne zaklimatyzowanie w gorącym klimacie i wykorzystanie znajomości specyfiki terenu, nabytej w poprzednim biegu. Konkurencja odbyła się w kamienistych, poprzecinanych wąwozami górach, opodal wsi Katlanovska Banja nad rzeką Peczinja.

W konkurencji seniorów zwyciężył znany i lubiany weteran ARL z Węgier — Istvan Matrai (w czasie 25'43,72"). Zawodnicy polscy zajęli miejsca:

11 — Zdzisław Kaszta-SP6HUK	— 35'03,62"
16 — Krzysztof Jaźwiński	— 40'08,60"
17 — Leszek Dunowski-SP2EFO	— 40'17,32"
23 — Janusz Klossowski-SP4DDR	— 45'19,30"

Dużą ambicją sportową wykazał SP4DDR, startując i uzyskując dobry czas pomimo poważnej kontuzji nogi odniesionej w czasie biegu w paśmie 3,5 MHz.

Wśród juniorów zwyciężył Laszlo Kapczar (Węgry) w czasie 25'59,86". Józef Wenda zajął dobre 7 miejsce z czasem 41'14,91".

W konkurencji zespołowej seniorów sklasyfikowano 9 drużyn:

1. Węgry	— 56'29,28"
2. Rumunia	— 62'26,90"
3. ZSRR	— 67'32,99"
4. Bułgaria	— 73'03,02"
5. Polska	— 75'21,44"
6. KRLD	— 75'55,26"
7. Jugosławia	— 82'56,20"
8. Czechosłowacja	— 99'55,90"
9. RFN	— 113'13,01"

W sobotę, 17 września, odbyła się w sali Domu Młodego Technika w Skopje uroczysta dekoracja zwycięzców i zakończenie mistrzostw. Zdobywcy trzech pierwszych miejsc w każdej konkurencji i kategorii otrzymali złote, srebrne i brązowe medale, zaś zwycięzcy zespołowi — kryształowe puchary. Aktu dekoracji dokonał prezes Saveza Radioamatera Jugosławije — Misza Danon YU1AU. Wszyscy uczestnicy mistrzostw otrzymali pamiątkowe dyplomy. W godzinach wieczornych w sali hotelu „Panorama” odbył się tradycyjny „hamfest”.

Występ na mistrzostwach ekipy SP należy ocenić jako celowy i udany. Zawodnicy startujący w trudnym terenie i klimacie dali z siebie wszystko, a osiągnięte wyniki rzetelnie odzwierciedlają stan sportu ARL w poszczególnych krajach, nakłady i wysiłki ponoszone na treningi, produkcję sprzętu i umasowienie, oraz różne w poszczególnych krajach podejście do tej dziedziny sportu krótkofalarskiego: czysto amatorskie (jak na przykład w Polsce), czy też półprofesjonalne.

Jednocześnie z mistrzostwami odbyło się w Skopje szereg ważnych imprez i konferencji krótkofalarskich. Najważniejszymi były: konsultacje przygotowawcze do Światowej Administracyjnej Konferencji Radiowej (WARC 1979) oraz rozszerzone obrady Grupy Roboczej I Regionu IARU do spraw amatorskiej radiolokacji. Zgłoszono szereg postulatów dotyczących zmian w regulaminie mistrzostw, zaś przedstawiciel Polski w grupie roboczej — SP5HS zadeklarował opracowanie przez PZK nowego regulaminu, który po zatwierdzeniu przez przyszłoroczną Konferencję I Regionu, obowiązywałby w czasie mistrzostw organizowanych przez Polski Związek Krótkofalowców w roku 1979.

Szczególne wyrazy uznania należą się krótkofalowcom Socjalistycznej Republiki Macedonii za wielki wysiłek włożony w organizację mistrzostw oraz za serdeczną gościnność, dzięki której wszyscy uczestnicy wywieźli ze Skopje — miasta międzynarodowej solidarności — niezapomniane wrażenia.

SP5HS

NA PASMACH

● Z okazji odbywających się w Sofii w sierpniu br. Międzynarodowych Zawodów Lekkoatletycznych, zwanych „Uniwersjadą-77”, krótkofalowcy bułgarscy uruchomili okolicznościową stację pracującą pod znakiem LZϕU, która nadawała na wszystkich pasmach amatorskich KF emisjami CW i SSB. W „Uniwersjadzie-77” brali udział sportowcy z 83 krajów, a wśród wielotysięcznej rzeszy przybyłych z pewnością wielu było krótkofalowców.

● Wyspa Okino Tori Shima (zwana także Parece Vela) znajdująca się pod administracją japońską została począwszy od 30 maja 1976 r. uznana za oddzielny kraj do DXCC. Niedawno była stąd czynna okolicznościowa stacja nadająca pod znakiem 7J1RL, obsługiwana przez grupę przybyłych z metropolii krótkofalowców japońskich. Praca tej stacji stanowiła jedno z ogniw w łańcuchu imprez mających upamiętnić jubileusz 50-lecia związku krótkofalowców japońskich, w skrócie zwanego JARL. Zwraca uwagę fakt, że wyspa Okino Tori Shima nie odpowiada kryteriom do uznania jej za oddzielne „country” według reguł stosowanych przez DXCC i dlatego uważa się, że był to raczej gest grzecznościowy ze strony DXCC dla upamiętnienia jubileuszu JARL. Łączności przeprowadzone z tą wyspą przed 30 maja 1976 r. zaliczane są jako łączności z grupą wysp Ogasawara (JD1).

● W czasie swego ostatniego rejsu do Odessy na pokładzie statku „Jan Turlejski” zainstalowana była amatorska

stacja pracująca pod znakiem SP2PGU/mm. Operatorzy tej stacji w osobach radioficera Ryszarda Maciejewskiego oraz studentów Wyższej Szkoły Morskiej Franciszka Romanowskiego i Roberta Pajury zdolali nawiązać 1140 łączności z krótkofalowcami 60 krajów, a w tej liczbie z amatorską radiostacją znajdującą się na pokładzie amerykańskiego łodołamacza, który „ugrzązł” w lodach w pobliżu Grenlandii oraz z tankowcem płynącym po Morzu Arabskim. Jubileuszowa tysięczna łączność SP2PGU/mm została przeprowadzona z Polakiem mieszkającym w Wenezueli, który był uczestnikiem II wojny światowej i brał udział w batalii morskiej na Morzu Śródziemnym. Natomiast QSO nr 1001 wypadło z Amerykaninem polskiego pochodzenia, który w naszym ojczystym języku opowiadał o tęsknocie za krajem rodzinnym i zamiarze powrotu do Polski, tym bardziej, że zna Wybrzeże.

● Znany z licznych inicjatyw klub SP9KRT w Plekarach Śląskich zamierza również w początkach grudnia br. zorganizować interesujące zawody krótkofalarskie, tematycznie związane z tradycyjną górniczą „Barbórką”. W zawodach tych nasi krótkofalowcy-górnicy lub pracujący w przemyśle górniczym odróżniają się od innych zawodników na podstawie dodatkowych liter po grupie kontrolnej, np. GW oznacza górnictwo węglowe, GN — górnictwo naftowe itp. Zawody odbędą się 4 grudnia br. w pasmie 3,8 MHz w godzinach od 14 do 18 fonią i telegrafią; następnie dwie godziny przeznaczone są wyłącznie dla pasma 144 MHz. Życzymy powodzenia!

● Podczas Międzynarodowego Dnia Studenta, jaki corocznie odbywa się w połowie listopada, słyszanych jest zazwyczaj sporo klubowych stacji studenckich. Tym razem prezentujemy jedną z nich: DM3UJ. Pod takim znakiem nadaje stacja studenckiego radioklubu w Jenie. Warto wiedzieć, że uniwersytet tam założony został w 1558 r. i stanowi centrum życia naukowego w NRD. To właśnie na Uniwersytecie w Jenie uzyskał Karol Marks w 1841 r. tytuł doktora filozofii.

● A skoro już o studenckich radioklubach mowa, warto również wiedzieć, że najstarszym tego typu klubem jest W1MX (dawniej 1XM) założony w 1909 r. przy znanej amerykańskiej wyższej uczelni technicznej Massachusetts Institute of Technology. Na wyposażenie stacji składa się jednokilowatowy nadajnik, odbiornik Collins 75A-4 i kilka anten kierunkowych. W1MX usłyszeć można na wyższych pasmach KF, zwłaszcza na 14 MHz w soboty i niedziele.

● Niedawno na łamach „Sztandaru Młodych” ukazał się interesujący artykuł pt. „SP7KTE przesyła 73s...”. SP7KTE to znak stacji klubowej Studenckiego Klubu Krótkofalowców przy Instytucie Elektroniki Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach. Klub powstał zaledwie dwa lata temu, a już zanotował na swoim koncie liczne sukcesy. W telegraficznych mistrzostwach Polski członkowie klubu zdobyli trzecie miejsce, brali też udział z dobrymi wynikami w licznych zawodach międzynarodowych i krajowych. Ten bilans pracy należałoby uzupełnić cyfrą ponad 2 tys. łączności z 80 krajami wszystkich kontynentów, a także uzyskaniem wielu ciekawych dyplomów. Członkowie klubu zmontowali nadajnik we własnym zakresie, a do najbardziej interesujących łączności zaliczają QSO z okolicznościową stacją kanadyjską nadającą z terenu ostatnich Igrzysk Olimpijskich w Montrealu. Niemniej interesująca, a nawet wręcz szokująca była łączność z naszym rodakiem Tadeuszem Truszkowskim-OD5LX w okresie, kiedy przebywał on w obłożonym Bejrucie. Klub otrzymał pomieszczenie w Domu Studenckim „Bartek” w Kielcach i sukcesywnie rozwija działalność.

● Stacje amatorskie nadające z Sachalinu używają znaku UKØF, w przypadku stacji klubowych oraz znaku UAØF w przypadku stacji indywidualnych. Stanowią one trudny kontynentalny DX i usłyszeć je możemy zazwyczaj w godzinach rannych i wieczornych w pasmach 7 i 14 MHz. Ostatnio Sachalin jest często reprezentowany przez stację UAØFAT nadającą w pasmie 14 MHz na telegrafii i słyszana u nas dobrze w godzinach rannych, oraz klubową stacją UKØFAA biorącą często udział w zawodach międzynarodowych.

● Przypominamy, że 26 i 27 listopada br. (dwie pełne doby według czasu GMT) odbędzie się część telegraficzna po-

pularnych międzynarodowych zawodów krótkofalarskich znanych pod nazwą „CQ World Wide DX Contest”. Wśród krótkofalowców uważane są one za nieoficjalne mistrzostwa świata, a wyniki ich, szeroko zazwyczaj komentowane w prasie krótkofalarskiej, stanowią sprawdzian poziomu i aktywności krótkofalarskiej w poszczególnych krajach. Nie zapomnijmy o tym i postarajmy się godnie reprezentować znak SP na arenie międzynarodowej. Wymienia się grupy kontrolne składające się z RST i zony (strefy) według WAZ (Polska jest położona w strefie 15). Podczas zawodów czynnych jest wiele stacji posługujących się specjalnymi znakami, a także sporo interesujących wypraw DX-owych, szczególnie z rejonu Morza Karaibskiego.

● Tegoroczne „Harcerskie lato” akcentowało się znaczną aktywnością stacji harcerskich na pasmach amatorskich. Na szczególne podkreślenie zasługuje inicjatywa Lubelskiej Chorągwi ZHP im. PKWN, która razem z OW PZK w Lublinie zorganizowała na terenie pojezierza łączyńsko-włodawskiego nad jeziorem Czarnym, w pobliżu Sosnowicy, zgrupowanie szkoleniowe młodych harcerzy, w czasie którego czynna była stacja SP8ZHY/8 nadająca fonią i telegrafią.

● Z przyjemnością odnotowujemy sukces polskiego krótkofalowca. Oto w pierwszej piątce listy AMSAT, rejestrującej najlepsze wyniki nadawców uzyskujących łączności w odbiciu o sztuczne satelity Oscar, znalazł się znak SP9DH. Gratulujemy!

● Nadawca angielski G4CZJ przebywając w Homduracie Brytyjskim (zwanym inaczej Belize, od nazwy stolicy tego kraju) nadaje pod znakiem VP1BJ. Stacja ta dysponuje nadajnikiem 150 W i słyszana jest u nas na wyższych pasmach KF, przeważnie emisją SSB. VP1BJ prosi o karty QSL via RSGB.

SP8HR

Regulaminy oraz pełne wyniki imprez i zawodów radioamatorskich są zamieszczane w BIULETYNIE PZK wydawanym z ramienia ZG PZK przez Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie (skr. pocz. 3, 00-955 Warszawa 15).

The Town of Ludlow, Massachusetts

488 Chapin Street

Electrical

Department

Thaddeus J. Witowski, Inspector

Redakcja
RADIOAMATOR I KRÓTKOFALOWIEC
Warszawa
ul. Nowowiejska 1

Praǳę za Waszym życzliwym pośrednictwem podziękować Państwowej Inspekcji Radiowej w Polsce, Polskiemu Związkowi Krótkofalowców oraz tym wszystkim osobom, które ułatwiły mi otrzymanie zezwolenia na nadawanie z amatorskich stacji krótkofalowych z okręgów SP3, SP5, SP6 i SP9 podczas mego pobytu w Polsce w okresie lipca 1977 r., z których przeprowadziłem ponad 200 łączności ze stacjami w Polsce, Europie i USA.

Jednocześnie wyrażam serdeczne podziękowanie dla tych wszystkich przyjaciół-radioamatorów i ich rodzinom, którzy z taką wielką przystojową polską gościnnością ułatwiły mi i uprzyjemniły pobyt w Polsce — kraju ojczystego moich przodków.

Obecny mój pobyt w Polsce był już trzecim w ciągu 6 lat. Za każdym razem odjeżdżam bogatszy o dobre wrażenia o polskiej życzliwości i sprawności organizacyjnej jednostek klubowych oraz indywidualnego krótkofalarstwa w Polsce.

Waszej Redakcji i Braci Krótkofalowców w Polsce przesyłam 73!

Ted Witowski — WIRLV
USA

**POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII
RADIOAMATORSKIEJ (IARU)**
Skrytka pocztowa 320 00-950 Warszawa
Tel. 26-73-73

krótkofalowiec polski

**ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 12 (211) GRUDZIEŃ 1977 ROK**

ODZNACZENIA DZIAŁACZY RUCHU RADIOAMATORSKIEGO

W uznaniu zasług na polu rozwoju amatorskiej służby radiowej i realizacji zadań statutowych Polskiego Związku Krótkofalowców minister Łączności prof. dr Edward Kowalczyk nadał wyróżniającym się wybitnym działaczom społecznym PZK odznaki „Zasłużony Pracownik Łączności”. Odznaczenia otrzymali:

ZŁOTĄ ODZNAKĘ

Tadeusz Krzęciewski, SP8AWL z Lublina
Juliusz Schmidt, SP3AUZ — prezes ZOW PZK w Zielonej Górze

SREBRNĄ ODZNAKĘ

Bronisław Duda, SP9AI z Bielska-Białej
Leopold Dunajewski, SP3BYZ z Sulechowa
Aleksander Land, SP2BOH z Gdańska
Seweryn Wojtusiak, SP6ALL ze Świdnicy Śl.
Stefan Włporski, SP5BFW — prezes ZOW PZK w Siedlcach
Marian Zaremba z Poznania

BRAZOWĄ ODZNAKĘ

Jerzy Kempa, SP2DVH z Gdyni
Edward Lewandowski, SP2FWF z Torunia
Stanisław Mueller, SP-0003/TO z Torunia
Piotr Niedźwiedzki, SP3EQE ze Szprotawy
Wadysław Niklas, SP2FUV z Torunia
Ludwik Nowak, SP9ADV z Krakowa
Tadeusz Raczek, SP9HT z Kielc
Marek Rybjański, SP9BPF — prezes ZOW PZK w Nowym Sączu
Wiesław Wysocki, SP2DX z Gdańska — prezes PK UKF
Leszek Zajączkowski, SP8ESL — wiceprezes ZOW PZK w Lublinie

SP5PA

KALENDARZ KRÓTKOFALARSKICH IMPREZ SPORTOWYCH NA ROK 1978

Podane terminy zawodów krajowych są ostateczne, natomiast terminy zawodów zagranicznych w większości analogiczne jak w roku 1977. Dokładniejsze informacje o terminach i regulaminach zawodów zagranicznych będą podawane w „Radioamatorze i Krótkofalowcu” lub w Biuletynie PZK.

Poszczególne rubryki oznaczają: datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia w czasie G — GMT, L — lokalnym, uwzględniającym zmiany czasu na letni/zimowy, pasma przy czym KF oznacza wszystkie 5 pasm, zaś UKF — pasma 144 i 432 MHz, CW — telegrafia, F — fonia wszystkie rodzaje modulacji, SSB — modulacja jednowstęgowa, M — mixed, tj. telegrafia i telefonia, N — termin niepewny, bd — brak danych.

Część I — Wszystkie imprezy

STYCZEŃ

2	19-22	G	144	M	ZHP — Kraków
5	18-21	L	144	M	SP-K
7-8	00-24	G	KF	CW	Melvin Jones 78 — PY
12	16-19	L	3,5	M	SP-K
14-15	21-21	G	3,5	CW	YU DX C
14-15	00-24	G	KF	F	Melvin Jones 78 — PY
14-17	00-24	L	3,5 i 7	M	Krótkofalarski Tydzień Warszawy
19	16-19	L	3,5	M	Zawody Oświęcimskie
21-22	15-15	G	KF	CW	QRP AGCW Contest
28-29	00-24	G	KF	CW	RFF Contest

LUTY

2	18-21	L	144	M	SP-K
4-5	00-24	G	KF	F	ARRL-DX cz. I
9	16-19	L	3,5	M	SP-K
11-12	bd		1,8	CW	R5GB
12	13-24	G	UKF	M	SP9 VHF Contest cz. I
13	18-24	G	UKF	M	SP9 VHF Contest cz. II
16	17-24	L	3,5	M	SPCC-78 Wrocław
18-19	00-24	G	KF	CW	ARRL DX Contest cz. I
18-19	18-18	G	KF	F	YL — OM Contest
20-24	00-24	L	KF	M	Maraton Braterstwa Broni tura I — 60-lecie Armii Radzieckiej
25-26	00-24	G	KF	F	REF Contest

MARZEC

2	18-21	L	144	M	SP-K
4-5	00-24	G	KF	F	ARRL DX Contest cz. II
4-5	16-16	G	UKF	M	I Test Subregionalny
4-5	18-18	G	KF	CW	YL — OM Contest
9	16-19	L	3,5	M	SP-K
11-12	bd		KF	CW	tylko Commonwealth
16	16-20	L	3,5	M	CQ KOS — Koszalińskie
18-19	00-24	G	KF	CW	ARRL DX Contest cz. II
25-26	00-24	G	KF	SSB	CQ WW WPX Contest
27	07-13	G	144	M	Wielkanocne OK 1

KWIECIEŃ

1-2	15-24	G	KF	CW	SP DX Contest
6	18-21	L	144	M	SP-K
8	06-24	G	KF	CW	Common Market DX Contest N
9	06-24	G	KF	F	Common Market DX Contest N
9	07-17	G	3,5 i 7	CW	R5GB — Low Power
11-12	18-18	G	KF	CW	DXYL North American N
15-16	15-24	G	KF	SSB	SP DX Contest SSB
15-16	15-17	G	KF	M	H-22 Contest
20	16-19	L	3,5	M	Dni Lenińskie i Hut- nika
20-22			144		
29-30	12-18	G	KF	M	PACC
30	16-18	L	3,5	CW	QRP XXIII Contest — Kraków

MAJ

1	06-08	L	3,5	CW	QRP XXIII Contest - Kraków
4	18-21	L	144	M	SP-K
6-7	16-16	G	UKF	M	II Test IARU
6-7	21-21	G	KF	M	CQ MIR
9	16-19	L	3,5	M	Dni Zwycięstwa - Wrocław
11	16-19	L	3,5	M	SP-K
13	00-24	G	KF	F	ITU-Contest
20	00-24	G	KF	CW	ITU-Contest
10-20	00-24	G	UKF	M	Budapest Days
21	06-12	L	3,5 i 7	SSB	VI SP SSB Contest

CZERWIEC

1	18-21	L	144	M	SP-K
3-4	bd	G	KF	CW	National Field Day RSGB
3-4	16-12	G	UKF	M	CQ-V-OK3
8	16-19	L	3,5	M	SP-K
10-11	17-17	G	KF	CW	Europa Fieldday
15	16-19	L	3,5 i 7	CW	Silesia CW Contest
17-18	10-16	G	KF	F	AA DX Contest
22	16-19	L	3,5	M	Dni Morza
24-25	bd	G	1,8	CW	Summer 1,8 RSGB

LIPIEC

1-2	16-16	G	UKF	M	III Subregionalny Test IARU
1-2	00-24	G	KF	CW	Argentine-DX Contest
1-2	00-24	G	KF	F	YV Independent Contest
1-2	15-15	G	KF	CW	QRP-Sommer-AGCW
6	18-21	L	144	M	SP-K
8-9	00-24	G	KF-UKF	M	IARU Radiosport Championship 78
13	04-07	L	3,5	CW	Junior Test-ZHP
13	22-24	L	3,5	CW	Junior Test
15-16	00-24	G	KF	M	HK-DX Contest
22	06-08	L	3,5	M	Manifest PKWN
29-30	00-24	G	KF	CW	YV Independent Contest
29	00-24	G	KF	CW	HA7 Activity Contest
30	00-24	G	KF	F	HA7 Activity Contest
30	06-08	L	3,5	M	Skierniewickie

SIERPIEŃ

3	18-21	L	144	M	SP-K
5-6	18-16	G	UKF	M	LZ-UKF Contest
5-6	16-12	G	UKF	M	PD
5	bd	G	3,5	CW	Cwiczenia klubowe LOK
6	07-13	L	UKF	M	QRP - PK UKF
5-6	18-18	G	KF	M	YO DX Contest
5-6	00-24	G	KF	F	LU DX Contest
10	16-19	L	3,5	M	SP-K
12-13	00-24	G	KF	CW	WAE DX Contest
26-27	10-16	G	KF	CW	AA DX Contest

WRZESIEŃ

2-3	16-16	G	144	M	Region I IARU Contest
2-3	17-17	G	KF	SSB	RSGB Fieldday Contest
2	12-24	G	3,5	M	Bornholm Island Contest
3	00-24	G	KF	M	LZ DX Contest
7	18-21	L	144	M	SP-K
9-10	00-24	G	KF	F	WAE DX Contest
14	16-19	L	3,5	M	SP-K
16-17	15-18	G	KF	CW	SAC Contest
21	16-19	L	3,5	M	Ham Spirit Contest
23-24	15-18	G	KF	F	SAC Contest
24	05-08	L	3,5	M	Dni Zielonej Góry
28	16-19	L	3,5	M	25-lecie SP2KAE

PAŹDZIERNIK

5	18-21	L	144	M	SP-K
7-8	16-16	G	432 i 1296	M	Region I UHF/SHF Contest
7-8	10-10	G	KF	F	VK/ZL Contest

8	18-24	G	UKF	M	SP9 VHF-Jubileuszowy cz. I
9	18-24	G	UKF	M	SP9 VHF-Jubileuszowy cz. II
9-13	00-24	L	KF	M	Maraton Braterstwa Broni tura II - 35-lecia Ludowego Wojska Polskiego
11	16-18	L	3,5	M	Dzień LWP i Tydzień LOK
12	16-20	L	3,5	M	SP-K
14-15	07-19	G	21 i 28	SSB	RSGB 21 i 28 Contest
14-15	10-10	G	KF	CW	VK/ZL Contest
14-15	15-15	G	KF	CW	WADM Contest lub 21-22 N
14-15	18-24	G	UKF	M	DM UKF Contest
14-15	18-06	G	UKF	M	UP2 Contest N
16-22	-	-	KF	M	Tydzień Aktywności ROW
21-22	12-12	G	7	SSB	RSGB
28-29	00-24	G	KF	F	CQ WW DX Contest

LISTOPAD

2	18-21	L	144	M	SP-K
4-5	12-12	G	7	CW	RSGB 7 MHz Contest
4-5	20-08	G	KF	CW	YU DX Contest
4-5	16-16	G	144	CW	Marconi Contest
9	16-19	L	3,5	M	SP-K
12	00-24	G	KF	M	OK DX Contest
11-12	21-02	G	1,8	CW	RSGB Second 1,8 Contest
11-12	00-24	G	UKF	M	HG VHF Contest lub 18-19 N
18-19	00-24	G	KF	CW	WW DXA Intern. CW Contest
18-19	19-06	G	1,8	CW	All Austria 160 Contest
25-26	00-24	G	KF	CW	CQ WW DX Contest

GRUDZIEŃ

2-3	18-18	G	3,5	CW	TAC-TOPS
3	14-17	L	3,5	CW	Dzień Górnika
4	14-17	L	3,5	F	Dzień Górnika
5	18-19	L	432	M	Dzień Górnika
5	19-22	L	144	M	Dzień Górnika
7	18-21	L	144	M	SP-K
9-10	20-20	G	KF	CW	EA WW DX Contest
9-10	20-20	G	KF	CW	HA DX Contest
9-10	12-24	G	28	M	ARRL 10 m Contest
10	16-19	L	3,5 i 7	CW	Silesia CW Contest
25	bd	G	KF	M	HA5 WW Contest N
26	06-15	G	UKF	CW	OK1 Święteczne

Część II - Zawody krajowe według klas

KLASA MIĘDZYNARODOWA

SP DX Contest	1-2.IV	15-24	KF	CW
SP DX Contest	15-16.IV	15-24	KF	SSB
SP9 VHF Contest	12-13.II	18-24	UKF	M
SP9 VHF Contest	8-9.X	18-24	UKF	M

KLASA KRAJOWA

Lista tych zawodów zostanie podana w terminie późniejszym.

KLASA OKOLICZNOŚCIOWA

Niektórzy organizatorzy nie nadesłali w terminie wniosków o umieszczenie zawodów w kalendarzu na r. 1978. Terminy zawodów analogiczne do r. 1977.

Część III - Zawody i konkursy cykliczne

SP-K UKF - pierwszy czwartek miesiąca
 SP-K KF - drugi czwartek miesiąca
 Maraton UKF:

- I tura - 1.I do 31.III
- II tura - 1.III do 30.VI
- III tura - 1.VII do 30.IX
- IV tura - 1.X do 31.XII

Część IV — Interkontesty

INTERKONTEST KF 1978

1. SP DX Contest	1—2.IV	15—24 CW
2. SP DX Contest	15—16.IV	15—24 SSB
3. CQ WW WPX SSB	25—26.III	00—24 SSB
4. CQ MIR	6—7.V	21—21 M
5. WAEDC CW	12—13.VIII	00—24 CW
6. WAEDC Fone	9—10.XI	00—24 Fone
7. All Asia Contest	26—27.VIII	10—16 CW
8. CQ WW DX Contest	28—29.X	00—24 Fone
9. OK DX Contest	12.XI	00—24 M
10. CQ WW DX Contest	25—26.XI	00—24 CW

INTERKONTEST UKF 1978

1. XLIX SP9 VHF C	12 i 13.II	18—24 M	UKF
2. I Test Subreg. IARU	4—5.III	16—16 M	UKF
3. II Test Subreg. IARU	6—7.V	16—16 M	UKF
4. CQ Vychod OK3	3—4.VI	16—12 M	UKF
5. III Test Subreg. IARU	1—2.VII	16—16 M	UKF
6. QRP-PK UKF	6.VIII	07—13 M	UKF
7. IARU I Region VHF Cont.	2—3.IX	16—16 M	144
8. IARU I Region UHF Cont.	7—8.X	16—16 M	432 i 1296
9. 50-te SP9 Contest	8 i 9.X	18—24 M	UKF
10. Marconi CW Contest	4—5.XI	16—16 CW	144

Do punktacji w Interkontencie UKF wybrała się pięć najwyższej punktowanych zawodów. Zgłoszenia do Interkontestu oraz dzienniki za zawody należy kierować do SP6XA, dr T. Matusiak, ul. Szenwalda 7 m. 3, 51-672 Wrocław 9. Manager Sportowy PK UKF dokonuje przydziału QTH na licznicy obsadzanych zawodach terenowych UKF.

Dzienniki za zawody KF należy wysyłać na adresy:

- za zawody krajowe — do organizatorów zawodów,
- za zawody zagraniczne — do Biura ZG PZK, z zaznaczeniem „Dziennik zawodów” adres: skr. poczt. 320, 00-950 Warszawa 1.

Pamiętaj!

- Niewysłanie dziennika za zawody, w których brałeś udział, jest naruszeniem podstawowej zasady etyki radioamatorskiej „Ham Spiritu”.
- Dzienniki wysyłaj zaraz po zawodach na wskazane adresy listem poleconym.
- W większości sobót i niedziel odbywają się zawody, jeśli w nich nie bierzesz udziału pracuj w wolnej części pasma, a korespondentowi podawaj, że nie jesteś QRV w zawodach.
- Jeśli jednocześnie odbywają się różne zawody — przestrzegaj formy wywołania zastrzeżonej dla tych zawodów, w których startujesz, a korespondenta powiadomaj w jakich zawodach startujesz.
- Jeśli korespondent tego sobie życzy, nawet w zawodach, wyślij z dziennikiem kartę QSL.

SP6LB

X JUBILEUSZOWY ZJAZD SPDX KLUBU

W dniach 3 i 4 września br. odbył się w Ośrodku Harcerskim w Wojewódzkim Parku Kultury i Wypoczynku w Chorzowie X zjazd SPDXC, w którym uczestniczyło ponad 130 osób, członków, kandydatów i sympatyków polskiego klubu DX-owego.

W tematyce zjazdu dominowały sprawy klubowe. Zjazd podjął kilka ważnych dla sportu DX-owego decyzji, uchwalił dwie poprawki do regulaminu klubu oraz wybrał nowy zarząd na następne dwa lata.

Z ramienia ZG PZK obecny był wiceprezes d/s organizacyjnych mgr inż. Zbigniew Cielecki SP5PA oraz wiceprezes d/s sportowych mgr inż. Zdzisław Bieńkowski SP6LB. Obecny był także członek Prezydium ZG PZK — KF-manager i zarazem

członek SPDXC — Juliusz Schmidt SP3AUZ. Obradom przewodniczył Bronisław Duda SP9AI.

A oto w skrócie przebieg wydarzeń zjazdowych.

Na dwa dni przed zjazdem rozpoczęła pracę stacja okolicznościowa SP0DXC. W pomieszczeniu klubowym, w którym zwykle pracuje stacja SP3ZHQ, zainstalowano na tę okoliczność transceiver TS-515 ze wzmacniaczem liniowym, zaś na zewnątrz budynku zawieszono wielopasmową antenę W3DZZ i dodatkowo obrotową kierunkową antenę na pasmo 14 MHz typu HB9CV (dzieło kol. SP9BGS i grupy OM's z klubu SP9ZHQ).

W przeddzień zjazdu, 2.9.77 r. w godzinach wieczornych, odbyło się ostatnie posiedzenie ustępującego zarządu SPDXC przy współudziale przewodniczącego komitetu organizacyjnego zjazdu.

Obrady zjazdowe rozpoczęły się 3.9.77 o godz. 10¹⁵. Po przywitaniu przybyłych na zjazd wybrano przewodniczącego obrad, komisję uchwał i wniosków, komisję wyborczą i komisję skrutacyjną. Następnie prezes i wszyscy członkowie zarządu klubu złożyli swoje sprawozdania z działalności zarządu SPDXC za okres ostatniej kadencji. Prezes SP2AJO w imieniu ustępującego zarządu zgłosił wnioski dotyczące rozwoju klubu i usprawnienia dalszej pracy zarządu, a w szczególności rozszerzenia składu zarządu SPDXC do 8 osób.

Klub stale się rozwija, liczba członków rzeczywistych przekroczyła już 200 osób, poszerza się też lista honorowa nadawców, którzy uzyskali potwierdzone łączności z co najmniej 200 krajami. Podano do wiadomości, że kol. SP3DOI znalazł się jako pierwszy z Polski na liście honorowej SPDXC ze stanem ponad 300 krajów potwierdzonych.

Wzrasta też popularność SPDXC, a przez to i całego krótkofalarstwa polskiego wśród krótkofalowców zagranicznych. Mamy już obecnie ponad 1400 członków honorowych obdarzonych dyplomami polskiego klubu DX-owego ze 103 krajów świata. Nadawca z setnego kolejnego kraju o znaku ZD7SD z Wyspy Św. Heleny otrzymał pamiątkowy puchar ufundowany przez ZG PZK. Przedstawiciele kolejnych trzech krajów to: 101-IS1FDW — Sardinia, 102-DU6RH — Filipiny, 103-OE5GML/YK — Syria.

W dyskusji nad sprawozdaniami wiceprezes d/s sportowych kol. SP6LB stwierdził, że krótkofalarska działalność sportowa jest jedną z podstaw istnienia i działania PZK jako koordynatora, organizatora i inspiratora wszelkiej działalności krótkofalarskiej w Polsce. SPDX Klub jest organizatorem najważniejszych imprez i konkurencji sportowych w skali międzynarodowej sportu KF. Ocenil działalność ustępującego zarządu SPDXC pozytywnie, podkreślając jego sprawność i konsekwentność działania w ostatnim okresie, poparł także wniosek zwiększenia liczby członków zarządu do ośmiu.

Inni dyskutanci również podkreślali w swoich wypowiedziach efektywną pracę zarządu SPDXC oraz sprawność działania komisji sędziowskiej zawodów SPDX Contest.

Bardzo interesująca choć kontrowersyjna była wypowiedź kolegi SP9ADU, który postawił tezę, że łączności DX-owe to nie tylko łączności na falach krótkich, lecz także łączności przeprowadzane na duże odległości na falach ultrakrótkich za pośrednictwem przemienników satelitarnych (przemienniki takie specjalnie przeznaczone dla pasm amatorskich zainstalowane są na satelitach OSCAR). W związku z tym, SPDX Klub powinien uznawać i zaliczać również łączności satelitarne jako osiągnięcia do współzawodnictwa DX-owego. Z poglądem tym polemizowało kilku dyskutantów stwierdzając, że łączność satelitarna to już jest zupełnie inny rodzaj łączności niż łączność bezpośrednia z wykorzystaniem naturalnych warunków propagacji fal radiowych. Wprawdzie tu też nośnikiem informacji są fale radiowe i łączności też są DX-owe (czyli bardzo dalekie), ale środki techniczne użyte do nawiązania tej łączności są już zupełnie inne. W związku z tym nie można porównywać, a co za tym idzie — wspólnie klasyfikować tych dwóch rodzajów łączności. Wynikiem tej dyskusji było uchwalenie przez zjazd poprawki do § 5 regulaminu SPDXC, którego fragment obecnie brzmi: „QSO's przy pomocy innych operatorów oraz osiągnięcia na obcych stacjach lub przez retranslatory nie będą zaliczane do klasyfikacji DX-owej SPDXC”. Jednocześnie zobowiązano zarząd klubu do wprowadzenia w miarę potrzeb oddzielnej formy współzawodnictwa w łącznościach satelitarnych (zarząd SPDXC ma to rozważyć, gdyż takie współzawodnictwo wprowadził już PK UKF i chodzi o to, aby nie dublować tej samej sprawy w dwóch różnych klubach specjalistycznych).

W dalszym ciągu dyskusji poruszano sprawy współzawodnictwa SPDX-Maraton, sekcji łowców dyplomów SPHC, aktyw-

ności członków klubu i godnego reprezentowania znaku SP w zawodach międzynarodowych. Kol. SP5XIM zaproponował, aby przyszedł zarząd SPDXC skoordynował udział czołowych stacji SP w ważnych zawodach międzynarodowych tak, aby stacje SP pracowały na różnych pasmach i w różnych konkurencjach, aby nie współzawodniczyły między sobą, lecz walczyły o najlepsze wyniki w poszczególnych konkurencjach w skali międzynarodowej. Padła też propozycja wznowienia cotygodniowych skedów członków SPDXC.

W godzinach popołudniowych przeprowadzone zostały wybory do nowego zarządu SPDXC, po czym kol. SP3DOI wygłosił opracowaną przez SP3BQD interesującą prelekcję na temat specyfiki pracy DX-owej w pasmie 3,5 MHz emisją SSB.

Na zakończenie pierwszego dnia obrad zabrał głos wiceprezes d/s organizacyjnych mgr inż. Zbigniew Cielecki SP5PA, który na wstępie przekazał pozdrowienia i życzenia pomyślnych obrad od prezesa ZG PZK gen. bryg. inż. Leona Kotalakowskiego SP5PZ. Kol. SP5PA podkreślił, że prestiż PZK na arenie międzynarodowej, a szczególnie w obrębie I Regionu IARU stale wzrasta, zaś jednym z elementów podbudowujących ten prestiż jest działalność sportowa i pośrednio propagandowa prowadzona przez SPDX Klub. Zwrócił uwagę, że również nasze władze coraz bardziej doceniają krótkofalowców, czego przykładem mogą być efekty osiągnięte w ostatnio zorganizowanych przez PZK krajowych mistrzostwach w telegrafii szybkiej. Wiele spraw organizacyjnych naszego związku czeka jednak na rozwiązanie; uzależniane to jest jednak od nowej instrukcji PIR o trybie wydawania zezwoleń amatorskich. Wydanie tej instrukcji wciąż się przedłuża, na co ZG PZK nie ma wpływu.

Po dyskusji komisja skrutacyjna ogłosiła wyniki tajnego głosowania, w którym wybrano członków nowego zarządu. Po ukonstytuowaniu się skład zarządu SPDXC przedstawia się następująco:

prezes:	SP2AJO
wiceprezes d/s organizacyjnych:	SP9ZD
wiceprezes d/s sportowych:	SP9CTW
sekretarz krajowy:	SP6ALL
sekretarz zagraniczny:	SP9PT
manager d/s wydawniczych:	SP9JA
zastępca członka zarządu d/ organizacyjnych:	SP6FER
zastępca członka zarządu d/s sportowych:	SP8ECV

Zastępcy członków zarządu wejdą formalnie w skład zarządu SPDXC po zatwierdzeniu przez Plenum ZG PZK uchwalonych na zjeździe zmian regulaminu SPDXC.

W przerwach między obradami czynna była giełda sprzętowa. Wieczorem, po kolacji odbyło się spotkanie towarzyskie przy kawie, w czasie którego kol. SP9ZD prezentował przeźrocza z VIII i IX zjazdu SPDX Klubu oraz ze swojego pobytu w Szwajcarii i na stacji 4U1ITU. Rozmowy i dysputy DX-manów w małych grupkach zainteresowań przeciągnęły się do wczesnych godzin rannych. Największy ruch panował oczywiście przy stacji SP0DXC, gdzie co wprawniejszy DX-man poliglota kolejno zasiadał do mikrofonu i popisywał się prowadzeniem QSO w obcych językach: angielskim, rosyjskim, niemieckim, włoskim, hiszpańskim i czeskim. W założeniach bowiem stacja SP0DXC miała robić QSO przede wszystkim ze stacjami zagranicznymi. Chętnych do posługiwania się mikrofonem i kluczem stacji SP0DXC nie brakowało, toteż stacja pracowała od piątku do niedzieli niemal bez przerwy. W tym czasie przeprowadzono pod znakiem okolicznościowym SP0DXC 720 QSO, a karty QSL za przeprowadzone łączności każdy operator wypisywał na miejscu. Trzeba dodać, że kol. Jurek SP9BGS przygotował też aparaturę i anteny do łączności satelitarnych. Wąskiej grupie zainteresowanych zademonstrował kilka QSO via OSCAR.

Niedzielne obrady zjazdu miały już lżejszą tematykę. Komisja sędziowska zawodów SPDX Contest przedstawiła zebrany na sali wyniki zawodów SPDX Contest 1977 — CW i SSB. Wyniki i klasyfikacja stacji polskich oraz czołówki stacji zagranicznych były też wywieszone w hallu przed salą obrad. Dla zdobywców czołowych miejsc wśród stacji polskich, którzy zapowiedzieli swój udział w zjeździe, Komisja przygotowała dyplomy. Uroczystego wręczenia dyplomów dokonał wiceprezes SP5PA.

Kol. SP9ZD wygłosił pogadankę na temat kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie interesującym krótkofalowców. Na poruszone w niej tematy wywiązała się żywa dyskusja. Zwrócono szczególną uwagę na to, że produkowane

obecnie urządzenia elektroniczne powszechnego użytku takie, jak odbiorniki radiowe i telewizyjne, magnetofony, gramofony, wzmacniacze akustyczne itp. są bardzo wrażliwe na wpływ obcych pól elektromagnetycznych. Urządzenia te z reguły nie posiadają dostatecznego ekranowania bądź blokowania wejść i wyjść zabezpieczających je przed wnikaniem obcych pól elektromagnetycznych. Umieszczone w sąsiedztwie radiostacji (nie tylko amatorskiej!) mogą być zakłócone nawet wtedy, gdy emitowany przez radiostację sygnał jest poprawny, bez składowych harmonicznych i częstotliwości ubocznych. Powstające z tego powodu zakłócenia i wynikające stąd kłopoty dla krótkofalowców znane są na całym świecie. Związki krótkofalarskie zjednoczone w IARU usiłują wpłynąć na producentów urządzeń elektronicznych w swoich krajach, aby odpowiednio zabezpieczali swoje wyroby przed wnikaniem obcych pól elektromagnetycznych. W Polsce problemem tym w ramach PZK zajmuje się zespół, którego koordynatorem jest SP9ZD.

Podczas dyskusji na dowolne tematy duże zainteresowanie wzbudziło wystąpienie kol. SP7HT. Mówił on o swoich doświadczeniach w technice prowadzenia łączności DX-owych ze szczególnym uwzględnieniem bardzo rzadko spotykanych na pasmach amatorskich krajów i ekspedycji DX-owych. Zwrócił uwagę na potrzebę szybkiego rozpowszechniania wśród nadawców SP pełnej informacji o wszystkich wyprawach DX-owych po to, aby nie przeoczyć okazji do nawiązania interesującej łączności, okazji która może się nie powtórzyć przez kilkanaście lat. Takie postępowanie jest niezbędne, aby najlepsi polscy DX-mani mogli dorównać światowej czołówce w sporcie DX-owym.

Na zakończenie zjazdu prezes klubu SP2AJO podziękował zespołowi krótkofalowców z Wrocławia (SP6RT, SP6AEG, SP6FER, SP6BPY) za sprawne redagowanie biuletynu szybkiej informacji DX-owej „CQ DX” oraz wszystkim, którzy współpracowali z zarządem, szczególnie kolegom z komisji sędziowskiej SPDX Contest i komisji Intercontest (zwłaszcza kol. SP6UK) oraz koledze SP6BZ za długoletnie i sprawne prowadzenie współzawodnictwa SPDX Maraton.

Zjazd przyjął zaproponowaną przez komisję wniosków uchwałę z niewielkimi poprawkami. Prócz wspomnianych już zmian w regulaminie klubu zjazd zobowiązał zarząd do ujednolicenia dokumentacji członków i kandydatów, prowadzonej przez sekretariat krajowy klubu oraz do ujednolicenia i zweryfikowania dokumentacji prowadzonej przez managera SPDX Maratonu.

W związku z 60 Rocznicą Wielkiej Rewolucji Październikowej zjazd zachęcił członków i kandydatów SPDXC do masowego udziału w konkursie organizowanym przez ZG PZK, Federację Radiosportu ZSRR i Polskie Radio, a zwłaszcza w zawodach „SP-U” i łącznościach prowadzących do zacieśnienia przyjaznych kontaktów z krótkofalowcami Związku Radzieckiego.

Wszyscy uczestnicy X Zjazdu SPDXC otrzymali piękną, atrakcyjną plakietkę pamiątkową, zaś zbiorowe pamiątkowe zdjęcie wykonane w godzinach przedpołudniowych w sobotę, zainteresowani mogli nabyć już w tym samym dniu w godzinach wieczornych. Słoneczna i ciepła pogoda wpawiła dodatkowo w miły, pogodny nastrój.

SP9ZD

NA PASMACH

● Norwescy krótkofalowcy LA1VC i LA3CC płyną na dryfującej krze lodowej w kierunku Antarktydy. Przez pewien czas przebywali na wyspie Bouvet, z której nadawali pod znakami 3Y1CC i 3Y3CC. Posiadają stranzystorowane urządzenia o niedużej mocy i dlatego mogą być słyszani w dobrych warunkach propagacyjnych. Czynnymi są głównie na wyższych pasmach KF.

● W odbywających się w połowie października br. zawodach międzynarodowych, organizowanych przez krótkofalowców z NRD pod nazwą WADM 1977, brało udział sporo nadawców polskich. Jak wynikało z przebiegu zawodów, na pierwszym miejscu spośród naszych stacji uplasuje się prawdopodobnie SP2PDI, która uzyskała blisko 300 QSO.

● Pod znakiem EA1URE nadaje z Katalonii, krainy Basków, stacja okolicznościowa czynna na wszystkich pasmach amatorskich emisjami CW i SSB.

SP8HR